

Jak může člověk získat věčný život?

Kompilace biblických textů a prorockých spisů

bez dalšího doprovodného komentáře

sestavila

Margaret Davis

Česká verze

Obsah

PŘEDMLUVA A POUŽITÉ ZKRATKY.....	3
Část 1: Zjistěte, co máte dělat	6
001 – Co mám učinit, abych obdržel věčný život?	6
002 – Zachovávej přikázání	8
003 – Miluj jako On miluje nás	10
004 – Miluj Boha a svého bližního	12
005 – Znovuzrození	14
006 – Prozkoumej své nitro – Jsi znovuzrozen? 1. část.....	16
007 – Prozkoumej své nitro – Jsi znovuzrozen? 2. část.....	18
008 – O mnoho převyšuj spravedlnost farizejů.....	20
009 – Zákonictví nebude stačit.....	22
010 – Tělesná mysl se musí stát duchovní	24
011 – Prozkoumej své nitro – Jsi ještě tělesný? 1. část.....	26
012 – Prozkoumej své nitro – Jsi ještě tělesný? 2. část.....	28
013 – Prozkoumej své nitro – Jsi obrácený? 1. část	30
014 – Prozkoumej své nitro – Jsi obrácený? 2. část	32
015 – Prozkoumej své nitro – Jsi synem Božím?	34
016 – Nenech se oklamat	36
017 – Co mám dělat	38
018 – Poznej Boha	40
019 – Prozkoumej své nitro – Znáš Boha?.....	42
020 – Věř v Božího Syna	44
021 – Pozvi Ježíše domů.....	46
022 – Prozkoumej své nitro – Máš v sobě Krista?.....	48
023 – Stojí u tvých dveří a tluče	50
024 – Pustil jsi Ho dovnitř?.....	52
025 – Prozkoumej své nitro – Jsi Laodicejským?.....	54
026 – Jsi vlažný?	56
027 – Kup od Něj zlato.....	58
028 – Kup bílé šaty	60
029 – Kup mast na oči	62
030 – Měj olej v nádobě	64
031 – Staň se novým měchem.....	66
032 – Obleč si svatební roucho	68
033 – Nezáplatuj starý šat	70

034 – Odlož starou a oblékni novou přirozenost	72
035 – Změň svou vůni.....	74
036 – Vyber si dobrý díl.....	76
037 – Hladověj a žízni po spravedlnosti	78
038 – Jez Jeho tělo a pij Jeho krev.....	80
039 – Žij Jeho slovem	82
040 – Hledej poklad.....	84
041 – Kup poklad	86
042 – Shromažďuj si poklady v nebi	88

PŘEDMLUVA A POUŽITÉ ZKRATKY

V roce 1970 se odehrála jistá nepříjemná událost, která mne přivedla k poznání, že s člověkem, který nezná Ježíše, se vlastně nemám o co podělit, že mé chápání křesťanství je velmi povrchní a že moje spása, kterou jsem považovala takřka za samozřejmost, není ani zdaleka tak jistá. V důsledku této zkušenosti jsem se odhodlala vypátrat, co je to „nauka o spasení“. Toto předsevzetí mě nasměrovalo k systematickému patnáctiletému zkoumání Bible a spisů Ducha proroctví. Když jsem svá zjištění čas od času sdílela s druhými, mnozí na mě naléhali, abych tyto materiály publikovala. Výsledkem mého pátrání a oněch naléhání je příručka, kterou právě držíte v rukou.

RH – časopis Review and Herald, 23. října 1894 Vzácné drahokamy Kristovy spravedlnosti a pravdy nebeského původu je třeba pečlivě vyhledávat a zasazovat do správného rámce, ... Nechtě jsou zářivé klenoty pravdy, které Bůh dal člověku k ozdobě a vyvýšení Božího jména, pečlivě chráněny před nánosem bludů. ... Nechtě jsou drahokamy nebeského světla znovu zasazeny do rámce evangelia.

Shromáždila jsem zde materiál o stovkách oblastí týkajících se praktických, prožívaných oblastí křesťanského života. Mým cílem bylo na pouhých dvou stranách bez dalšího komentáře shromáždit ty nejvýstižnější a nejjednoznačnější biblické texty a výroky Ducha proroctví, které jsem k dané problematice dokázala vyhledat. Mnohdy to bylo nesmírně obtížné, protože k řadě témat se vztahuje velké množství dalších výroků. V takových případech jsem danou oblast rozdělila na několik částí, nicméně vždy jsem usilovala o to, aby každá dvojstrana byla maximálně vyčerpávající.

Margaret Davis

Pro www.tajemstvibible.cz zpracoval tým překladatelů pod vedením Ladislava Hodače.

Poznámka překladatelů: V této příručce je u samostatných biblických textů používán Český studijní překlad Bible s poznámkami uvedenými v hranatých závorkách. Při užití jiného překladu Bible je tato skutečnost uvedena v závorce za biblickým textem.

V pasážích z prorockých spisů je použit vlastní překlad z anglického originálu za pomoci překladáče Deepl. Pokud byly na portále egwwritings.org k dispozici oficiální překlady do českého jazyka (které při biblické citaci zpravidla využívají Českého ekumenického překladu Bible), uvedli jsme tuto skutečnost v závorce za textem, spolu se znakem pro snadné vyhledání (např: „srv. TV 101.1“).

Anglické zkratky

- 1...9BC – SDA Bible Commentary (Biblický komentář CASD, svazky 1-9)
- 1...3SM – Selected Messages (Vybraná svědectví/poselství, svazky 1-3)
- 1...9T – Testimonies to the Church (Svědectví pro církev, svazky 1-9)
- AA – Act of the Apostles (Skutky apoštolů; PNL – Poslové naděje a lásky)
- AH – The Adventist Home (Adventní domov)
- CG – Child Guidance (Vedení dětí)
- CH – Counsels on Health (Rady o zdraví)
- COL – Christ's Object Lessons (PM – Perly moudrosti)
- Con – Confrontation (Střet)
- CT – Counsels to Parents, Teachers, And Students (Rady rodičům, učitelům a studentům)
- DA – Desire of Ages (TV – Touha věků)
- Ed – Education (Vy – Výchova)
- Ev – Evangelism (Evangelizace)
- EW – Early Writings (Ranné spisy)
- FE – Fundamentals of Christian Education (Základy křesťanské výchovy)
- FLB – The Faith I Live By (Víra, kterou žiji; jitřenka)
- FW – Faith and Works (Víra a skutky)
- GC – The Great Controversy (VDV – Velké drama věků; Velký spor věků)
- GW – Gospel Workers (Pracovníci evangelia)
- HP – In Heavenly Places (V nebesích; jitřenka)
- ChS – Christian Service (Křesťanská služba)
- MB – Thoughts From the Mount of Blessing (Myšlenky z Hory blahoslavenství; MON – Myšlenky o naději)
- MH – Ministry of Healing (ZNP – Život naplněný pokojem)
- ML – My Life Today (Můj život dnes; jitřenka)
- MYP – Messages to Young People (Poselství pro mladé)
- OHC – Our High Calling (Naše nejvyšší povolání; jitřenka)
- PK – Prophets and Kings (PK – Proroci a Králové, Od slávy k úpadku)
- PP – Patriarchs and Prophets (PP – Patriarchové a proroci; NÚD – Na úsvitu dějin)
- RH – The Review and Herald (časopis)

SC – Steps to Christ (CK – Cesta ke Kristu)
SD – Sons and Daughters of God (Synové a dcery Boží)
SL – The Sanctified Life (Posvěcený život)
SpTB01...19 – Special Testimonies Series „B“ (Zvláštní svědectví, Série „B“, Svazky 01-19)
SR – The Story of Redemption (Dějiny vykoupení)
ST – The Signs of the Times (časopis Znamení doby)
TM – Testimonies to Ministers and Gospel Workers (Svědectví pro služebníky evangelia)
TMK – That I May Know Him (Abych jej znal; jitřenka)
YI – The Youth's Instructor (časopis Instrukce pro mladé lidi)

České zkratky

CK – Cesta ke Kristu (SC – Steps to Christ)
MON – Myšlenky o naději (MB – Thoughts From the Mount of Blessing)
PM – Perly moudrosti (COL – Christ's Object Lessons)
PNL – Poslové naděje a lásky (AA – Act of the Apostles)
PP – Patriarchové a proroci (PP – Patriarch and Prophets)
PK – Proroci a králové (PK – Prophets and Kings)
TV – Touha věků (DA – Desire of Ages)
VDV – Velké drama věků (GC – The Great Controversy)
Vy – Výchova (Ed – Education)
ZNP – Život naplněný pokojem (MH – Ministry of Healing)

Část 1: Zjistěte, co máte dělat

001 – Co mám učinit, abych obdržel věčný život?

Lukáš 18:18 Jeden z předních mužů se ho otázal: “Dobrý učiteli, co mám učinit, abych získal věčný život?”

Matouš 19:17-20 ¹⁷Chceš-li vstoupit do života, zachovej přikázání! ¹⁸Řekl mu: “Která?” Ježíš řekl: “Nezavraždíš, nezczizoložíš, neukradneš, nevydáš křivé svědectví, ¹⁹cti otce a matku, budeš milovat svého bližního jako sebe.” ²⁰Mladík mu řekl: “To všechno zachovávám [od svého mládí]. Co mi ještě schází?”

DA – Touha věků 519.2 Kristus byl mladému muži velmi nakloněn. Věděl, že ujištění: “To všechno jsem dodržoval od svého mládí,” myslí upřímně. Spasitel si však přál, aby poznal, že je třeba odevzdat Bohu srdce, a pochopil podstatu křesťanské dobroty. Toužil v něm spatřit pokorné a kající srdce uvědomující si svrchovanou lásku, jež má být věnována Bohu, a jejíž *případný* nedostatek se skryje v Kristově dokonalosti. (srv. TV 330.5)

COL – Kristova podobenství 391.4 Chápal zákon povrchně a formálně. Podle lidských měřítek si zachoval bezúhonnost. Navenek se nedopustil ničeho zlého. Domníval se, že jeho poslušnost nemá nedostatky. Přesto se v skrytu obával, že mezi ním a Bohem není všechno v pořádku. To ho přivedlo k otázce: “Co mi ještě schází?” (srv. PM 201.2)

DA – Touha věků 519.4 Kristus četl v srdci bohatého mladíka. Chyběla mu jen jedna, ale za to životně důležitá zásada. Postrádal v nitru Boží lásku. Pokud by nebyl tento nedostatek nahrazen, stal by se pro něj osudným; narušilo by to celou jeho povahu. Shovívavost s tímto nedostatkem by jen posílila jeho sobectví. Pro přijetí Boží lásky je nutné vzdát se svrchované lásky k sobě samému. (srv. TV 331.2)

Matouš 19:21 Ježíš mu řekl: “Chceš-li být dokonalý, jdi, prodej svůj majetek a dej chudým, a budeš mít poklad v nebesích; pak přijď a následuj mne.”

DA – Touha věků 519.5 Kristus mladého muže zkoušel. Vyzval jej, aby se rozhodl mezi nebeským pokladem a světskou slávou. Kdyby následoval Krista, měl by nebeský poklad jistý. Jeho “já” by však muselo ustoupit a jeho vůle by se musela podříditi Kristu. Mladému muži se nabízela Boží svatost. Měl příležitost stát se Božím synem a spolu s Kristem dědicem nebeského bohatství. To by ale znamenalo vzít na sebe kříž a následovat Krista na cestě sebezapírání. (srv. TV 331.3)

DA – Touha věků 520.1 Kristova slova byla skutečnou výzvou: “Vyvolte si dnes, komu chcete sloužit.” **Jozue 24,15.** Rozhodnout se měl mladík sám. Ježíš si přál, aby se obrátil. Ukázal mu slabou stránku jeho povahy a s velkým zájmem sledoval jeho vnitřní boj. Pokud se rozhodne následovat Krista, bude jej muset ve všem poslouchat. Bude se muset vzdát svých ctižádostivých plánů. Spasitel hleděl na mladíka s upřímnou touhou i úzkostí a z celé své duše doufal, že pozvání Božího Ducha přijme. (srv. TV 331.4)

DA – Touha věků 520.2 Kristus mu ukázal jediný způsob, jakým je možno získat křesťanskou povahu. Jeho slova se sice zdála být tvrdá a přísná, ale byla moudrá. Jedinou nadějí bohatého mladíka bylo je přijmout a řídit se jimi. Vysoké postavení a majetek měly na jeho povahu špatný vliv a postupně by zcela vytlačily Boha z jeho srdce. Kdyby byl mladík odepřel Bohu větší či menší část svého jmění, ponechal by si něco, co by podlamovalo jeho mravní sílu a schopnosti. Věci tohoto světa totiž navzdory své malichernosti a pomíjivosti dokáží člověka zcela pohltnout. (srv. TV 331.5)

Matouš 19:22 Když mladík uslyšel [toto] slovo, odešel zarmoucen, neboť měl mnoho majetku.

COL – Kristova podobenství 392.1 Miloval sebe a časný zisk, proto nežil podle zásad nebes. (srv. PM 201.4)

COL – Kristova podobenství 393.2 Mladík Pána Ježíše obdivoval, táhlo ho to ke Spasiteli, nebyl však ochoten přijmout Spasitelovu zásadu sebeobětování. Dal přednost svému bohatství před Pánem Ježíšem. Chtěl získat věčný život, nechtěl však přijmout nesobeckou lásku, která je životem. Odešel od Krista se smutkem v srdci. (srv. PM 201.7)

Příslaví 14:12 Některá cesta připadá člověku správná [přímá], avšak nakonec je cestou smrti.

SD – Synové a dcery Boží 49.3 Mnozí klamou sami sebe, neboť v jejich srdcích nepřebývá princip pravé lásky.

První list Janův 3:16-18 ¹⁶Podle toho jsme poznali lásku, že on za nás položil svou duši. I my jsme povinni položit své duše za bratry. ¹⁷Má-li však někdo dostatek v tomto světě a vidí, že jeho bratr má nouzi, a zavře před ním své srdce, jak v něm může zůstat Boží láska? ¹⁸Dítky, nemilujme slovem ani jazykem, ale v skutku a v pravdě.

RH – Review and Herald, 11. září 1900, odst. 8 Podobně jako bohatý mladík, mnozí, až budou vystaveni zkoušce, odmítnou zapřít sami sebe, vzít na sebe kříž a následovat Krista. Ať už je chování člověka navenek správné nebo jeho vyznání víry v pravdu jakékoli, když na něj přijde zkouška a on odmítne poslechnout, ukazuje to, že jeho srdce není obrácené. Potřebuje přiblížit zákon svému svědomí, aby viděl ohromnou závažnost hříchu. Musí zemřít sám sobě. Dokud nebude ukřižováno jeho vlastní já, nemůže poznat, co je to duchovní svatost.

Matouš 19:23-26 (B21) ²³Tedy Ježíš řekl svým učedníkům: „Amen, říkám vám, pro boháče je neskutečné vstoupit do nebeského království. ²⁴A říkám vám znovu: To spíše projde velbloud uchem jehly než boháč do Božího království.“ ²⁵Když to učedníci uslyšeli, byli naprosto ohromeni. „Kdo tedy může být spasen?“ ptali se. ²⁶Ježíš se na ně podíval a řekl: „U lidí je to nemožné, ale u Boha je možné všechno.“

MON – Myšlenky z Hory Blahoslavenství 54.2 Přestože je zákon svatý, nemohli Židé dosáhnout spravedlnosti tím, že se ho snažili zachovávat ve vlastní síle. Kristovi následovníci musí dosáhnout spravedlnosti jiného druhu, než měli farizeové, aby mohli vejít do nebeského království. Bůh jim nabídl ve svém Synu dokonalou spravedlnost zákona. Jestliže otevřou svá srdce dokořán, aby přijali Krista, bude v nich přebývat skutečný život Boží, láska Boží, která je změnění k jeho obrazu. Tím získají spravedlnost, kterou vyžaduje zákon, jako dar od Boha. (srv. MON 37.1)

Římanům 13:10 Láska bližnímu nepůsobí nic zlého. Naplněním Zákona je tedy láska.

Matouš 19:17 [Chceš-li vstoupit do života, zachovávej přikázání!](#)

RH – časopis Review and Herald, 28. března 1893, čl. A, odst. 10 Každému člověku, který se ptá: "Co mám učinit, abych získal věčný život?" Boží Syn odpovídá: "Chceš-li vstoupit do života, zachovávej přikázání." Ukládá nám snad Kristus dělat něco, co je pro nás nemožné učinit? - Ne, nikdy. Cesta poslušnosti je možná a vede ke stromu života. Toto je cesta, která vede do ráje. Již Adamovi byl dán Boží požadavek uposlechnout a žít. Jediná cesta k životu vede skrze poslušnost přikázání.

Kazatel 12:13 [Boha se boj a jeho příkazy \[přikázání, B21\] zachovávej, protože toto se týká každého člověka.](#)

6BC – Biblický komentář, 6. svazek 1072.8 Boží požadavek pod smlouvou milosti je stejný jako v Edenu – naprostá poslušnost Jeho zákonu.... Evangelium Nového zákona není měřítko Starého zákona snižené tak, aby vyšlo vstříc hříšníkovi a zachránilo ho v jeho přestoupeních. Bůh vyžaduje od všech svých poddaných poslušnost, úplnou poslušnost všem svým přikázáním.... Kristova spravedlnost je připočtena pouze poslušným.

Římanům 2:13 [Neboť u Boha nejsou spravedliví ti, kdo Zákon slyší, ale ospravedlnění budou ti, kdo jej plní.](#)

SC – Cesta ke Kristu 62.1 Podmínka věčného života je dnes táž, jaká byla vždy – zůstala táž, jaká byla v ráji před pádem našich prvních rodičů. Je to naprostá poslušnost Božího zákona, dokonalá spravedlnost. Kdyby byl věčný život udělován za jiných podmínek, bylo by tím ohroženo blaho celého vesmíru. Otevřela by se cesta pro hřích, který by se stal se vší bídou a žalem nesmrtelným. (srv. CK 43.2)

SC – Cesta ke Kristu 62.2 Před svým pádem si mohl Adam poslušností vůči Božímu zákonu vytvořit spravedlivou povahu. V tom však zklamal a pro jeho hřích se stala padlou i naše přirozenost, takže nedokážeme být z vlastní síly spravedliví. Protože jsme hříšní a nesvatí, nemůžeme dokonale poslouchat svatý zákon. Nemáme vlastní spravedlnost, s kterou bychom mohli obstát před požadavky Božího zákona. Kristus však pro nás připravil východisko. Žil na zemi vystaven stejným zkouškám a pokušením, jimž musíme čelit my. Přesto žil bez hříchu. Zemřel pro nás a nyní nám nabízí, že vezme na sebe naše hříchy a dá nám svou spravedlnost. Odevzdáš-li se mu a přijmeš-li ho za svého Spasitele, budeš jeho zásluhou považován za spravedlivého, ať byl tvůj život sebehříšnější. Kristův charakter stojí na místě tvého charakteru a Bůh tě přijímá tak, jako bys byl nehřešil. (srv. CK 43.3)

SC – Cesta ke Kristu 62.3 A nad to, Kristus mění srdce. Vírou přebývá v tvém srdci. Vírou musíš udržet toto spojení s Kristem a denně musíš podřizovat svou vůli jeho vůli; a pokud tak budeš činit, bude Kristus působit v tobě abys chtěl i činil podle Jeho libosti. Pak smíš říci: "...a život, který zde nyní žiji, žiji ve víře Syna Božího, který si mne zamiloval a vydal sebe samého za mne" Galatským 2,20. Podobně řekl Ježíš svým učedníkům: "Nejste to vy, kdo mluvíte, ale mluví ve vás Duch vašeho Otce" Matouš 10,20. Působí-li v tobě Kristus, budeš projevovat téhož ducha a konat tytéž dobré skutky – skutky spravedlnosti a poslušnosti. (srv. CK 44.1)

SC – Cesta ke Kristu 63.1 Nemáme v sobě nic, čím bychom se mohli chlubit. Nemáme důvod k sebe vyvyšování. Náš jediný důvod k naději je v Kristově spravedlnosti, která je nám přičtena a v té, kterou koná Duch svatý působící v nás a skrze nás. (srv. CK 44.2)

Ezechiel 36:26-27 ²⁶Dám vám nové srdce a nového ducha dám do vašeho nitra. Odstraním srdce kamenné z vašeho těla a dám vám srdce masité [zde je slovo „maso“ symbolem slabosti a křehkosti, tvárnosti a použitelnosti. V NS označuje „tělo“, tedy přirozenost rebelující proti Bohu. Zde Bůh říká, že změnu provede On, zatímco v 18,31 říká, že ji mají provést Izraelci. Bůh nám dává schopnost udělat to, co po nás vyžaduje]. ²⁷Svého ducha dám do vašeho nitra a způsobím, že budete žít podle mých ustanovení a má nařízení budete zachovávat a plnit.

RH – Review and Herald, 3. září 1901, odst. 2 Spravedlnost bez poskvrny lze získat pouze skrze připočtenou Kristovu spravedlnost. Díky Božím opatřením učiněným pro odpuštění a obnovu hříšníků mohou lidé i v dnešní době splnit stejné požadavky, které byly uloženy Adamovi v Edenu.

MB – Myšlenky z Hory Blahoslavenství 54.2 – 55.1 Zákon je svatý. Židé nemohli dosáhnout spravedlnosti tím, že se ho snažili zachovávat ve vlastní síle. Kristovi následovníci musí dosáhnout spravedlnosti jiného druhu, než měli farizeové, aby mohli vejít do nebeského království. Bůh jim nabídl ve svém Synu dokonalou spravedlnost zákona. Jestliže otevřou svá srdce dokořán, aby přijali Krista, bude v nich přebývat skutečný Boží život, láska Boží, která je změnou k jeho obrazu. Tím získají darem od Boha spravedlnost, kterou vyžaduje zákon.... vytvářet v sobě Kristovu povahu. (srv. MON 37.1–37.2)

Římanům 8:1-4 ¹Nyní tedy není žádného odsouzení pro ty, kteří jsou v Kristu Ježíši [a nechodí podle těla, ale podle Ducha]. ²Vždyť zákon Ducha života v Kristu Ježíši mě osvobodil od zákona hříchu a smrti. ³Neboť co bylo Zákonu nemožné, protože byl bezmocný kvůli tělu, to učinil Bůh, když poslal svého Syna v podobnosti těla hříchu a jako oběť za hřích a odsoudil hřích v těle, ⁴aby byl požadavek Zákona naplněn v nás, kteří nechodíme podle těla, ale podle Ducha.

PP – Patriarchové a proroci 372.2 a 373.2 Týž zákon, který byl vryt do kamenných desek, je zapsaný Duchem svatým do našich srdcí. Místo abychom stavěli na své vlastní spravedlnosti, přijímáme spravedlnost Kristovu. Jeho krev usmiřuje naše hříchy. Za nás je přijímána jeho poslušnost. Pak srdce obnovené Duchem svatým ponese “ovoce Ducha”. Milostí Kristovou budeme žít v poslušnosti Božího zákona, vepsaného do našich srdcí. S duchem Kristovým budeme kráčet, jak kráčel on.... Dílo Boží je stejné ve všech dobách... stejné jsou i Boží požadavky, stejné principy Boží vlády. (srv. PP 273.4)

COL – Kristova podobenství 391.1 Boží zákon vyjadřuje Boží charakter. Chceš-li žít v souladu s Bohem, musí se zásady jeho zákona projevovat ve všech tvých činech. (srv. PM 200.5)

Jan 13:34-35 ³⁴Dávám vám nové přikázání, abyste se navzájem milovali; jako já miluji vás, abyste se i vy navzájem milovali. ³⁵Podle toho všichni poznají, že jste moji učedníci, budete-li mít lásku jedni k druhým.

5BC – Biblický komentář, 5. svazek 1141.2 Pravé posvěcení sjednocuje věřící s Kristem a mezi sebou navzájem ve svazku něžného soucítění. Tato jednotu způsobuje, že do srdce neustále proudí bohaté proudy Kristovy lásky, které se následně projevují ve vzájemné lásce.

COL – Kristova podobenství 158.3 Můžeme být činní, mnoho pracovat, ale bez lásky, jakou měl v srdci Kristus, nemůžeme být nikdy považováni za členy nebeské rodiny. (srv. PM 79.2)

1. Korintským 13:4-7 ⁴Láska je trpělivá [pomalá k hněvu], dobrotivá [laskavá], láska nezávidí [nesoupeří/nežárí], [láska] se nevychloubá a není domýšlivá. ⁵Nejedná nečestně, nehledá svůj prospěch, nerozčiluje se [nenechá se vyprovokovat k hněvu], nepočítá zlo. ⁶Neraduje se z nepravosti, ale raduje se spolu s pravdou. ⁷Všechno snáší [přikrývá], všemu věří, ve vše doufá, všechno vydrží.

5T – Svědectví pro církev, 5. svazek 169.2 Láska nejenže snáší chyby druhých, ale radostně se podvoluje jakémukoli strádání nebo nepohodlí, které tato shovívavost vyžaduje.

SD – Synové a dcery Boží 290.2 V duši, která vzhlíží k Ježíši, nemůže existovat prudkost, hrubost ve slovech či jednání, zlá řeč, náruživá slova.

2. Korintským 5:14a *Neboť Kristova láska nás spojuje...*

5T – Svědectví pro církev, 5. svazek 335.1 Křesťan musí disponovat posvěcenou něhou a láskou, v níž není netrpělivost ani podrážděnost; hrubé a drsné způsoby musí být zjemněny Kristovou milostí.

5T – Svědectví pro církev, 5. svazek 168.4, 169.1 Srdce, v němž vládne láska, se nenaplní vášní ani pomstou, ani křivdami, což by pýcha a sebeláska nesnesly. Láska nepodezírá a vždy si motivy a činy druhých vykládá co nej příznivějším způsobem. Láska nikdy zbytečně neobnažuje chyby druhých. Neposlouchá dychtivě nepřívznivé zprávy, ale spíše usiluje o připomenutí některých dobrých vlastností pomlouvaného.... Ten, jehož srdce je prodchnuto láskou, je naplněn zármutkem nad chybami a slabostmi druhých.

1. Janův 4:7-8 ⁷Milování, milujme se navzájem, neboť láska je z Boha, a každý, kdo miluje, se z Boha narodil a Boha zná. ⁸Kdo nemiluje, nepoznal Boha, protože Bůh je láska.

4T – Svědectví pro církev, 4. svazek 223.2 Ať máme sebevíc dobrých vlastností, ať se domníváme, že jsme jakkoli ctihodní a ušlechtilí, není-li duše pokřtěna nebeskou milostí lásky k Bohu a jeden k druhému, chybí nám pravá dobrotivost a nejsme způsobili pro nebesa, která jsou plná lásky a jednoty.

1. Korintským 13:1-3 ¹Kdybych mluvil jazyky lidskými i andělskými, a lásku bych neměl, jsem jako dunící kov nebo zvučící činel. ²A kdybych měl proroctví a znal všechna tajemství a měl všechno poznání a kdybych měl veškerou víru, takže bych přemísťoval hory, ale lásku bych neměl, nic nejsem. ³A kdybych dal pro nasycení chudých všechn svůj majetek a kdybych vydal své tělo k spálení, ale lásku bych neměl, nic mi to neprospěje.

5T – Svědectví pro církev, 5. svazek 168.2 Bez ohledu na výši svého profesního postavení, ten, jehož srdce není prosceno láskou k Bohu a ke svým bližním, není Kristovým učedníkem... Ve své horlivosti by mohl zemřít i mučednickou smrtí, ale pokud by mu chybělo zlato lásky, Bůh by ho považoval za oklamaneho nadšence nebo ctižádostivého pokrytce.

DA – Touha věků 505.1 Projev chování k našim bratřím totiž vypovídá o tom, jaký je náš postoj vůči Bohu. Boží láska v srdci je jediným zdrojem lásky k bližnímu. (srv. TV 321.1)

1. Janův 4:19 *My milujeme, neboť on první miloval nás.*

SC – Cesta ke Kristu 59.3 Láska pochází od Boha. Neposvěcené srdce ji nemůže zrodit nebo vyprodukovat. Lze ji nalézt jen v srdci, kde vládne Ježíš. **1. Janův 4,19** *“My milujeme, protože Bůh napřed miloval nás”*. V srdci obnoveném božskou milostí je láska hnací silou jednání. Mění povahu, ovládá pohnutky, řídí touhy, překonává nepřítelství a zušlechťuje city. (srv. CK 41.5)

1. Janův 4:12 *Jestliže se milujeme navzájem, Bůh v nás zůstává a jeho láska v nás dosáhla svého cíle [je dokonalá].*

AH – Adventní domov 99.4 Božská láska vyzářující z Krista nikdy neodstraňuje lidskou lásku, ale naopak ji do sebe začleňuje. Lidská láska je díky ní tříbena a očišťována, povznášena a zušlechťována. Lidská láska nikdy nemůže přinést své vzácné plody, dokud není spojena s božskou přirozeností a vycvičena v růstu směrem k nebi.

5T – Svědectví pro církvev, 5. svazek 605.1 Pokud nebudeme denně pečovat o vzácnou rostlinu lásky, hrozí nám, že se staneme úzkoprsými, nesympatickými, fanatickými a kritickými, a přestože jsme tak souladu s Bohem velmi vzdáleni, budeme se považovat za spravedlivé.

5BC – Biblický komentář, 5. svazek 1141.8 Učedníci se měli milovat navzájem, jako je miloval Kristus. To bylo charakteristickým znakem, že v nich je zformován Kristus, ta naděje slávy.

1. Janův 3:14-15 ¹⁴*My víme, že jsme přešli ze smrti do života, neboť milujeme bratry; kdo nemiluje [bratra], zůstává ve smrti.* ¹⁵*Každý, kdo nenávidí svého bratra, je vrah; a víte, že žádný vrah nemá věčný život, který by v něm zůstal.*

OHC – Naše nejvyšší poslání 235.4 Dokud je v nitru pěstována nenávisť, není v nás ani špetka Boží lásky.

1. Janův 4:20-21 ²⁰*Řekne-li někdo: "Miluji Boha," a přitom nenávidí svého bratra, je lhář. Vždyť kdo nemiluje svého bratra, kterého viděl, nemůže milovat Boha, kterého neviděl.* ²¹*A toto přikázání máme od něho, aby ten, kdo miluje Boha, miloval také svého bratra.*

Koloským 3:12-14 ¹²*Oblečte se tedy jako vyvolení Boží, svatí a milovaní, v slitovný soucit, dobrotu, pokoru, vlídnost [mírnost] a trpělivost.* ¹³*Snášejte se navzájem a odpouštějte si, má-li kdo něco proti druhému. Jako Pán odpustil vám, odpusťte i vy.* ¹⁴*A nad to všechno mějte lásku, která je poutem dokonalosti.*

1. Janův 4:16b *Bůh je láska, a kdo zůstává v lásce, zůstává v Bohu a Bůh v něm.*

Juda 21a *Uchovávejte se v Boží lásce, ...*

Lukáš 10:25-28 ²⁵A hle, jeden zákoník povstal a zkoušel ho: “Učiteli, co mám učinit, abych získal věčný život?” ²⁶On mu řekl: “Co je napsáno v Zákoně? Jak to tam čteš?” ²⁷On odpověděl: “Budeš milovat Pána, svého Boha, z celého svého srdce, celou svou duší, celou svou silou a celou svou myslí, a svého bližního jako sebe samého.” ²⁸Řekl mu: “Správně jsi odpověděl. To čiň a budeš živ.”

1SM – Vybraná poselství, 1. svazek 218.1 Boží zákon nám ukládá milovat nadevše Boha; a bližního jako sebe sama. Bez praktikování této lásky je i to největší vyznání víry pouhým pokrytectvím.

DA – Touha věků 608.2 Zákoník se přiblížil Božímu království, protože pochopil, že Bůh má raději spravedlivé skutky než zápalné či jiné oběti. Potřeboval ještě rozpoznat Kristovu božskou povahu a vírou v něho přijmout sílu skutky spravedlnosti konat.... Zákon člověka upozorňuje na jeho povinnosti a ukazuje mu jeho vinu. Člověk musí u Krista hledat odpuštění a sílu k tomu, aby dělal, co zákon ukládá. (srv. TV 387.1)

AA – Skutky apoštolů 551.2 Svrchovaná láska k Bohu a vzájemná nesobecká láska člověka k člověku je nejlepším darem, který nám nebeský Otec může dát. Tato láska není jen chvilkovým vzplanutím, ale božskou zásadou, trvalou mocí. Neposvěcené srdce člověka ji nedokáže vytvořit ani projevit. Lze ji nalézt pouze v srdci, kde vládne Ježíš. **1. Janův 4,19** “My milujeme, protože Bůh napřed miloval nás.”. V životě proměněném Boží milostí je láska hlavní pohnutkou veškerého jednání. Přetváří charakter, řídí podněty, ovládá vášně a zušlechťuje city. Taková láska hýčkaná v nitru člověka je příjemnou chutí života a má zušlechťující vliv na všechny kolem. (srv. PNL 317.5)

1. Janův 4:21 A toto přikázání máme od něho, aby ten, kdo miluje Boha, miloval také svého bratra.

COL – Kristova podobenství 384.2 Základem zbožnosti je láska. Nikdo nemá čistou lásku k Bohu, i když ji vyznává sebe-vřejeji, pokud nemá nesobeckou lásku ke svému bližnímu. Tento postoj si však nikdy nemůžeme osvojit tím, že se budeme druhé snažit milovat. Potřebujeme mít Kristovu lásku v srdci. Když se rozplyne naše já v Kristu, vytryskne láska samovolně. Plnosti křesťanské povahy je dosaženo až ve chvíli, kdy z našeho nitra neustále vychází puzení pomáhat druhým a být jim požehnáním. (srv. PM 197.3)

COL – Kristova podobenství 384.3 Není možné, aby srdce, ve kterém přebývá Kristus, postrádalo lásku. Pokud milujeme Boha, protože On první miloval nás, budeme milovat všechny, za které Kristus zemřel.... Sloužit potřebným a trpícím pro nás bude stejně tak přirozené a samozřejmé, jako to bylo pro Krista. (srv. PM 197.4)

1. Janův 3:16-18 ¹⁶Podle toho jsme poznali lásku, že on za nás položil svou duši. I my jsme povinni položit své duše za bratry. ¹⁷Má-li však někdo dostatek v tomto světě a vidí, že jeho bratr má nouzi, a zavře před ním své srdce, jak v něm může zůstat Boží láska? ¹⁸Dítky, nemilujme slovem ani jazykem, ale v skutku a v pravdě.

Lukáš 10:29 On se však chtěl ospravedlnit, a řekl Ježíšovi: “A kdo je můj bližní?”

MH – Život naplněný pokojem 162.2 Bude-li v nás přebývat Kristus, budeme projevovat jeho nesobeckou lásku ke všem, s nimiž přicházíme do styku. (srv. ZNP 78.5)

COL – Kristova podobenství 352.4 Láska prokazující laskavost jen některým lidem není láskou, ale sobectvím. Žádným způsobem to neslouží ku prospěchu lidí ani k Boží slávě. (srv. PM 179.3)

Jakub 2:8-12 ⁸Jestliže v skutku plníte královský zákon podle Písma: "Budeš milovat svého bližního jako sebe samého", dobře činíte. ⁹Jestliže však někomu straníte, dopouštíte se hříchu a Zákon vás usvědčuje jako přestupníky. ¹⁰Kdo by totiž zachoval celý Zákon, ale v jedné věci klopýtl, stal by se vinným ve všech. ¹¹Vždyť ten, kdo řekl: "Nezvizoložíš," řekl také: "Nezavraždíš." Jestliže tedy nezvizoložíš, ale vraždíš, stal ses přestupníkem Zákona. ¹²Tak mluvte a tak jedněte jako ti, kteří mají být souzeni podle zákona svobody.

Filipským 2:3-4 ³nic nedělejte ze soupeření [sobectví] ani z ješitnosti [prázdné chvály], nýbrž v pokoře pokládejte jeden druhého za přednějšího než sebe. ⁴Nevěnujte pozornost každý jen vlastním zájmům [potřebám], nýbrž každý i zájmům [potřebám] těch druhých.

Galatským 5:13-26 ¹³Byli jste přece povoláni do svobody, bratři. Jen aby se vám ta svoboda nestala záminkou pro tělo. Vy však skrze lásku služte jedni druhým. ¹⁴Neboť celý Zákon je naplněn v jednom slovu: "Budeš milovat svého bližního jako sebe samého." ¹⁵Jestliže se však navzájem koušete a požíráte, dávejte si pozor, abyste nebyli jeden druhým pohlceni.

¹⁶Říkám však: Duchem chodte [Žijte podle Ducha] a žádost těla nedokonáte. ¹⁷Tělo žádá proti Duchu a Duch proti tělu, neboť stojí navzájem proti sobě, abyste nečinili to, co byste chtěli. ¹⁸Jste-li vedeni Duchem, nejste pod Zákonem. ¹⁹Skutky těla jsou zřejmé, jsou to [vizozloství,] smilstvo, nečistota, bezuzdnost, ²⁰modloslužba, čarování, nepřátelství, svár, žárlivost, hněvy, soupeření [sobectví, ctižádosti], rozdělení, sekty [hereze], ²¹závisti, [vraždy,] opilství, hýření a podobné věci. To vám předpovídám, jak jsem již dříve řekl, že ti, kdo takové věci dělají, neobdrží dědičně Boží království.

²²Ovocem Ducha je však láska, radost, pokoj, trpělivost, laskavost, dobrota, věrnost, ²³mírnost, sebeovládání. Proti takovým není žádný zákon. ²⁴Ti, kdo patří Kristu [Ježíši], ukřižovali tělo s jeho vášněmi a žádostmi. ²⁵Jste-li Duchem živi, Ducha také následujte. ²⁶Nehledejte marnou slávu, navzájem se neprovokujte a jedni druhým nezáviděte.

Římanům 12:9-10 ⁹Láska ať je bez přetvářky. Ošklivte si zlo, lněte k dobrému. ¹⁰Vroucně se navzájem milujte bratrskou láskou, v prokazování úcty předcházejte jeden druhého.

Matouš 7:12 Všechno, co byste chtěli, aby lidé činili vám, čiňte i vy jim; neboť to je Zákon a Proroci.

Římanům 13:9-10 ⁹Vždyť přikázání "nebudeš vizozložit, nebudeš vraždit, nebudeš krást, nebudeš žádat," a jeli ještě nějaké jiné přikázání, jsou shrnuta v tomto slovu: "Budeš milovat svého bližního jako sebe samého." ¹⁰Láska bližnímu nepůsobí nic zlého. Naplněním Zákona je tedy láska.

RH – časopis Review and Herald 21. července 1891, odst. 13 – 1. Janův 4:12b Jestliže se milujeme navzájem, Bůh v nás zůstává a jeho láska v nás dosáhla svého cíle. **1. Janův 4:16b** Bůh je láska, a kdo zůstává v lásce, zůstává v Bohu a Bůh v něm. Celý zákon se naplňuje v člověku, který nadevše miluje Boha a bližního jako sám sebe... **Jan 17:26b** aby láska, kterou jsi mne miloval, byla v nich, i já abych byl v nich. Účelem evangelia je naplnění tohoto velkého cíle.

Jan 3:1-2 ¹Mezi farizeji byl člověk jménem Nikodém, přední muž mezi Židy. ²Ten přišel k Ježíšovi v noci a řekl mu: “Rabbi, víme, že jsi přišel od Boha jako učitel, neboť nikdo nemůže činit ta znamení, která činíš ty, není-li s ním Bůh.”

DA – Touha věků 168.4 Ježíš sklonil oči k řečníkovi, jako by mu četl v samotném nitru. Ve své nekonečné moudrosti před sebou viděl člověka, který hledá pravdu. (srv. TV 104.3)

Jan 3:3 Ježíš mu odpověděl: “Amen, amen, pravím tobě, nenarodí-li se kdo znovu [shůry], nemůže spatřit Boží království.

DA – Touha věků 171.2-3 Byl přísným farizejem a pyšnil se svými dobrými skutky. Lidé si ho vážili pro štědrost a velkorysost, s jakou podporoval chrámovou službu, a on si byl jist Boží přízní. Pomyšlení na to, že by mohlo existovat tak čisté království, že by jej ve svém stávajícím stavu nemohl spatřit, jej vyděsilo.... Jako rozený Izraelec považoval svůj podíl v Božím království za naprosto samozřejmý. Necítil potřebu se nějak měnit. Spasitelova slova jej překvapila. Popudila ho především proto, že se vztahovala přímo na něj. (srv. TV 104.5-6)

Jan 3:4 Nikodém mu řekl: “Jak se může člověk narodit, když je starý? Nemůže podruhé vstoupit do lůna své matky a narodit se.”

DA – Touha věků 171.4 ... Nikodém je důkazem toho, že člověk ve své přirozenosti nepřijímá věci Božího Ducha. Duchovní věci u něho nenalézají odezvu, protože je třeba chápat je duchovně. (srv. TV 105.1)

COL – Kristova podobenství 390.1 Pravdu o Boží bezplatné milosti Židé téměř ztratili ze zřetele. Rabíni učili, že Boží přízeň si člověk musí zasloužit. Doufali, že odměnu spravedlivých získají vlastními skutky. (srv. PM 200.2)

Příslaví 14:12 Některá cesta připadá člověku správná [přímá], avšak nakonec je cestou smrti.

2. Timoteovi 3:5a Budou mít vnější formu zbožnosti, ale její moc jim bude cizí [popřeli/odmítli].

DA – Touha věků 172.1 Člověk, který se snaží dostat do nebe svými vlastními skutky, zachováváním zákona, usiluje o nemožné. Zákonictví či formální zbožnost nikoho nezachrání. Život křesťana není úpravou či vylepšením starého života, je to úplná změna přirozenosti. Člověk umírá sám sobě a hříchu a zároveň povstává k novému životu. Takovou změnu může přivodit jen mocné působení Ducha svatého. (srv. TV 105.3)

Jan 3:5-10 ⁵Ježíš odpověděl: “Amen, amen, pravím tobě, nenarodí-li se kdo z vody a Ducha, nemůže vstoupit do Božího království. ⁶Co se narodilo z těla, je tělo, a co se narodilo z Ducha, je duch. ⁷Nediv se, že jsem ti řekl: Musíte se narodit znovu. ⁸Vítr vane, kam chce, a slyšíš jeho zvuk, ale nevíš, odkud přichází a kam jde. Tak je to s každým, kdo se narodil z Ducha.” ⁹Nikodém mu odpověděl: “Jak se to může stát?” ¹⁰Ježíš mu odpověděl: “Ty jsi učitel Izraele, a toto nevíš?”

DA – Touha věků 189.2 Chceme-li Bohu správně sloužit, musíme se narodit z Božího Ducha. To očistí srdce a obnoví mysl. Dá nám to novou schopnost poznávat a milovat Boha. Dá nám to ochotnou poslušnost vůči všem Jeho požadavkům. To je skutečné uctívání. (srv. TV 115.4)

DA – Touha věků 174.1 Pro zaslepenost Izraele vůči dílu duchovního znovuzrození neexistovala žádná omluva. Izajáš pod vlivem Ducha svatého napsal: **Izajáš 64,5** “Jako nečistí jsme byli všichni, všechna naše spravedlnost jako poskvřený šat.” David se modlil: **Žalm 51,12** “Stvoř mi, Bože, čisté srdce, obnov

v mém nitru pevného ducha.” Prostřednictvím Ezechiela Bůh zaslíbil: **Ezechiel 36,26.27** “A dám vám nové srdce a do nitra vám vložím nového ducha. Odstráním z vašeho těla srdce kamenné a dám vám srdce z masa. Vložím vám do nitra svého ducha; učiním, že se budete řídit mými nařízeními.” (srv. TV 106.6)

DA – Touha věků 174.2-3 Nikodém tyto výroky znal, ale četl je se zastřenou myslí. Teprve nyní začínal chápat jejich význam. Viděl, že ani to nejpřísnější zachovávání zákona ve vnějších projevech nemůže člověku zajistit vstup do nebeského království. Z lidského pohledu žil spravedlivě a počestně, v přítomnosti Krista však cítil, že nemá čisté srdce a jeho život není ani zdaleka svatý. Kristus Nikodéma přitahoval. Když mu objasnil znovuzrození, Nikodém zatoužil tuto změnu prožít sám na sobě. Jak by toho ale mohl dosáhnout? Ježíš mu na nevyslovenou otázku odpověděl: **Jan 3,14.15** “Jako Mojžíš vyvýšil hada na poušti, tak musí být vyvýšen Syn člověka, aby každý, kdo v něho věří, měl život věčný.” (srv. TV 107.1-2)

DA – Touha věků 175.2-4 Lidské nitro není osvětleno skrze spory a diskuse. Musíme se dívat a žít. Nikodém přijal Ježíšovo poučení a vzal si je k srdci. Začal zkoumat Písmo jiným způsobem — ne proto, aby o něm mohl učeně hovořit, ale proto, aby získal život pro své nitro. Jak se podřídil vedení Ducha svatého, začal vidět nebeské království. (srv. TV 107.5)

I dnes jsou tisíce lidí, kteří se potřebují poučit z příkladu vyvýšeného hada stejně jako Nikodém. Doufají, že zachováním Božího zákona si získají Boží přízeň. Když jsou vyzváni, aby hleděli na Ježíše a věřili, že je zachraňuje výhradně skrze svou milost, volají: “Jak se to může stát?” (srv. TV 107.6)

Stejně jako Nikodém musíme být ochotni vstoupit do života stejným způsobem jako ti největší z hříšníků. Kromě Krista totiž “není pod nebem jiného jména, zjeveného lidem, jímž bychom mohli být spaseni” **Skutky 4,12**. (srv. TV 107.7)

DA – Touha věků 176.1 V rozhovoru s Nikodémem Ježíš odhalil plán spasení i své poslání ve světě. Nikdy jindy už tak podrobně, krok za krokem, nevysvětlil to, co se musí stát se srdcem všech, kteří zdědí nebeské království. (srv. TV 108.2)

DA – Touha věků 175.5 “Jako Mojžíš vyvýšil hada na poušti,” tak byl vyvýšen Syn člověka a každý, kdo byl podveden a uštknut hadem, na něho může hledět a žít. **Jan 1,29** “Hle, beránek Boží, který snímá hříchy světa.” Světlo zářící z kříže zjevuje Boží lásku. Ta nás přitahuje k Bohu. Pokud se jí nevzpíráme, dovede nás ke kříži a my s lítostí v srdci vyznáme hříchy, které ukřižovaly našeho Spasitele. Boží Duch pak skrze víru probudí v našem nitru nový život. (srv. TV 108.1)

Jan 3:7 Nediv se, že jsem ti řekl: Musíte se narodit znovu.

MYP – Poselství pro mladé 71.2 Mnozí z těch, kteří k druhým promlouvají o potřebě nového srdce, sami nevědí, co tato slova znamenají. Obzvláště mladí lidé při použití výrazu „nové srdce“ tápou. Nevědí, co to znamená. Hledají nějakou zvláštní změnu týkající se pocitů. Tu nazývají obrácením. O tento omyl klopýtly tisíce lidí, když nerozuměli výrazu „musíte se narodit znovu“.

MYP – Poselství pro mladé 71.3 Ne pocity, ale změna života – Satan vede lidi k přesvědčení, že když zažili pocitové vzrušení, jsou obrázení. Jejich životní prožitek se však nemění. Jejich jednání je stejné jako dříve. Jejich životy nenesou žádné dobré ovoce. Často a dlouho se modlí a neustále se odvolávají na pocity, které měli v té či oné chvíli. Nežijí však novým životem. Jsou oklamáni. Jejich zkušenost nejde hlouběji než k pocitům. Stavějí na písku, a když se objeví nepříznivý vítr, jejich dům je smeten.

MYP – Poselství pro mladé 71.4 Mnoho lidí tápe v temnotě a hledá pocity, o kterých jiní vyprávějí, že je zažili. Přehlížejí skutečnost, že na svém spasení musí každý věřící v Krista pracovat s bázní a chvěním. Usvědčený hříšník má před sebou konkrétní činnost. Musí se obrátit a projevit pravou víru.

MYP – Poselství pro mladé 72.1 Když Ježíš mluví o novém srdci, znamená to mysl, život, celou bytost. Proměnou srdce se rozumí odpoutání náklonnosti od světa a její upnutí na Krista. Mít nové srdce znamená získat novou mysl, nový smysl, nové cíle, nové pohnutky. Jaké je znamení nového srdce? Změna života. Denně, každou hodinu je třeba umírat sobectví a pýše.

GC – Velký spor věků 468.1 Při znovuzrození je srdce uvedeno do souladu s Bohem, protože je uvedeno do souladu s jeho zákonem. Když se v hříšníku odehrála tato pronikavá změna, přešel ze smrti do života, z hříchu do svatosti, z neposlušnosti a vzpoury k poslušnosti a věrnosti. Starý život odcizení od Boha skončil, začal nový život usmíření, víry a lásky. Tehdy dle **Římanům 8,4** „spravedlivý požadavek Zákona“ bude „naplněn v nás, kteří nechodíme podle těla, ale podle Ducha“. A ve svém srdci člověk vyzná: **Žalm 119,97** „Jak jsem si zamiloval tvůj zákon! Celý den o něm rozjímám.“ (srv. VDV 306.3)

ISM – Vybraná poselství, 1. svazek 336.1 Když se člověk obrátí k Bohu, získá nový morální vkus, novou hnací sílu a zamiluje si věci, které miluje Bůh.

COL – Kristova podobenství 97.3 Opravdová poslušnost je vnějším projevem vnitřních zásad. (srv. PM 46.3)

Římanům 6:17-18 ¹⁷Díky Bohu, že jste sice byli otroky hříchu, ale stali jste se ze srdce poslušnými vzoru učení, jemuž jste byli svěřeni. ¹⁸Byli jste osvobozeni od hříchu a stali jste se otroky spravedlnosti.

2. Korintským 5:17 Proto je-li kdo v Kristu, je nové stvoření. Staré věci pominuly, hle, je tu [všechno] nové.

SC – Cesta ke Kristu 57.2 Pokud bylo srdce obnoveno Božím Duchem, podá o tom svědectví sám život. Nemůžeme učinit nic, abychom změnili svá srdce nebo abychom byli v souladu s Bohem, nesmíme se spoléhat sami na sebe nebo na své dobré skutky; náš život ukáže, zda v nás přebývá Boží milost. Změna se projeví v povaze, ve zvycích, v jednání. Ukáže se jasný, nápadný rozdíl mezi tím, jaké byly dříve, a jaké jsou nyní. Povaha se neprojevuje příležitostnými dobrými skutky nebo občasnými prohřešky, nýbrž kam směřuje návyk projevovat se svými slovy a činy. (srv. CK 40.2)

SC – Cesta ke Kristu 58.1 Je pravda, že může nastat vnější náprava jednání bez obrozující moci Kristovy. Touha po získání vlivu a úcty druhých může vést ke spořádanému životu. Sebeúcta nás může vést k

tomu, že se vyhýbáme zdání zla. I sobecké srdce může konat velkorysé skutky. Podle čeho pak máme poznat, na čí straně jsme? (srv. CK 40.3)

SC – Cesta ke Kristu 58.2 Komu patří naše srdce? Kým se zabývají naše myšlenky? O kom rádi mluvíme? Komu patří naše nejvřelejší city a naše nejlepší síly? Jsme-li Kristovi, upínají se naše myšlenky k Němu a na Něj. Všechno, co máme a co jsme, je zasvěceno jemu. Toužíme nést Jeho obraz, projevovat Jeho ducha, konat jeho vůli a ve všem jej potěšovat. (srv. CK 41.1)

SC – Cesta ke Kristu 58.3 Ti, kdo se stanou novými stvořeními v Kristu Ježíši, přinesou ovoce Ducha, což je podle **Galatským 5,22-23** *“lásky, radost, pokoj, trpělivost, laskavost, dobrota, věrnost, tichost, sebeovládání”*. Přestanou se chovat podle dřívějších žádostivostí. Vírou v Božího Syna budou kráčet ve šlépějích Kristových, odrážet jeho povahu a budou čistí, jako je čistý on. (srv. CK 41.2)

7T – Svědectví pro církev, 7. svazek 67.2 Život opravdového křesťana zjevuje Spasitele, který v něm přebývá. Ježíšův následovník je podobný Kristu duchem i povahou. Stejně jako Kristus je mírný a pokorný. Jeho víra funguje skrze lásku a očišťuje duši. Celý jeho život je svědectvím o moci Kristovy milosti.

2. Korintským 5:14a *Neboť Kristova láska nás váže [spojuje]...*

1T – Svědectví pro církev, 1. svazek 160.1 Došlo u vás k této velké změně? Nenechte se oklamat. Nikdy bych nevyslovila Kristovo jméno, aniž bych mu dala celé své srdce, svou úplnou náklonnost. Měli bychom cítit hlubokou vděčnost, že Ježíš tuto oběť přijme. On žádá úplně vše. Když nás přivede k tomu, abychom se podřídili jeho nárokům a vzdali se úplně všeho, tehdy, jedině tehdy nás obejmě svou náručí milosrdenství. Co však dáváme, když odevzdáváme vše? Hříchem znečištěné nitro, které Ježíš pročistí svým milosrdenstvím a které zachrání před smrtí svou nepřekonatelnou láskou. A přece jsem viděla, že některým připadá těžké vzdát se všeho. Stydím se, že se o tom mluvím, stydím se, že to píšu.

1T – Svědectví pro církev, 1. svazek 160.2 Mluvíte o sebezapření? Čeho se Kristus pro nás vzdal? Když vám přijde těžko přijatelné, že Kristus žádá všechno, utíkejte na Golgotu a tam nad takovou myšlenkou zaplakejte. Hle, ruce a nohy našeho Vykupitele rozervané surovými hřebíky, aby mohly být naše hříchy omyty jeho vlastní krví!

1T – Svědectví pro církev, 1. svazek 160.3 Ti, kdo vnímají podmanivou Boží lásku, se neptají, jak málo mají dát, aby získali nebeskou odměnu; nežadají nejnižší možnou úroveň, ale usilují o naprostý [dokonalý] soulad s vůlí svého Vykupitele.

Jan 3:5-6 ⁵Ježíš odpověděl: „Amen, amen, pravím tobě, nenarodí-li se kdo z vody a Ducha, nemůže vstoupit do Božího království. ⁶Co se narodilo z těla, je tělo, a co se narodilo z Ducha, je duch.“

5T – Svědectví pro církev, 5. svazek 227.2 Boží Duch musí vykonat svoje dílo v srdci. Všichni, kteří nezakusili jeho obnovující moc, jsou plevy mezi pšenicí.

2SM – Vybraná poselství, 2. svazek 117.1 Velkým tématem, které jako břemeno tíží každého člověka by mělo být: Je mé srdce obnoveno? Je mé nitro proměněno? Jsou mé hříchy odpuštěny skrze víru v Krista? Jsem znovuzrozen?

6BC – Biblický komentář, 6. svazek 1075.7 Znovuzrození je v tomto čase tolik vzácnou zkušeností. Proto je v církvích tolik zmatků. Je mnoho, tak mnoho lidí, kteří si přisvojují Kristovo jméno, a přitom nejsou posvěceni a svatí. Jsou sice pokřtěni, ale přitom zaživa pohřbeni. Nezemřeli vlastnímu já, a proto nepovstali k novému životu v Kristu (Manuscript 148, 1897).

4T – Svědectví pro církev, 4. svazek 16.4 Skutečné obrácení je radikální změna. Směřování mysli a sklony srdce by se měly zásadně proměnit a život by se měl stát novým v Kristu.

2T – Svědectví pro církev, 2. svazek 178.1 Máte-li v srdci hořkou závist a svár, neoslavujte a nelžete proti pravdě. Tato moudrost nesestupuje shůry, ale je pozemská, smyslná, ďábelská. Neboť kde je závist a svár, tam je zmatek a každý zlý skutek. Avšak moudrost, která je shůry, je nejprve čistá, pak pokojná, laskavá a snadno uchopitelná, plná milosrdenství a dobrého ovoce, bez předpojatosti a bez pokrytectví. A ovoce spravedlnosti je zaseto v klidu těch, kdo působí pokoj.

2T – Svědectví pro církev, 2. svazek 178.2 Zde je uvedeno ovoce, které je jasným důkazem změny člověka, který předtím plný elánu kráčel životem – změny tak výrazné, že ji symbolizuje sama smrt. Od živého, činného života ke smrti! Jak pozoruhodný obraz! Nikdo v tomto nemusí být oklamán. Pokud jste tuto proměnu neprožili, nemějte klidu. Hleďte Pána celým svým srdcem. Učiňte z toho nejdůležitější záležitost svého života.

Jan 3:7-10 ⁷Nediv se, že jsem ti řekl: Musíte se narodit znovu. ⁸Vítr vane, kam chce, a slyšíš jeho zvuk, ale nevíš, odkud přichází a kam jde. Tak je to s každým, kdo se narodil z Ducha.“ ⁹Nikodém mu odpověděl: „Jak se to může stát?“ ¹⁰Ježíš mu odpověděl: „Ty jsi učitel Izraele, a toto nevíš?“

5T – Svědectví pro církev, 5. svazek 227.3 Duch Kristův se zjeví ve všech, kdo se narodili z Boha. Mezi těmi, které ovládá jeho Duch, nemohou vznikat spory a hádky.

Římanům 6:2-4,6-7 ²...Jak bychom my, kteří jsme hříchu zemřeli, v něm ještě mohli žít? ³Což nevíte, že my všichni, kteří jsme byli pokřtěni v Krista Ježíše, jsme byli pokřtěni v jeho smrt? ⁴Skrze křest jsme byli spolu s ním pohřbeni ve smrt, abychom i my, tak jako byl Kristus skrze slávu Otce vzkříšen z mrtvých, vstoupili na cestu nového života... ⁶A víme, že náš starý člověk byl spolu s ním ukřižován, aby tělo hříchu bylo zbaveno sil a my už hříchu neotročili. ⁷Vždyť ten, kdo zemřel, je zproštěn [ospravedlněn od] hříchu.

COL – Kristova podobenství 312.3 Toto je projev skutečného obrácení. Žádné vyznání nám není nic platné, pokud se Kristus neprojevuje v našich skutcích spravedlnosti. (srv. PM 160.2)

1T – Svědectví pro církev, 1. svazek 504.2 Samotné vyznání křesťanské víry není k ničemu. Jména jsou sice zaznamenána v pozemských církevních knihách, ale ne v knize života.

RH – časopis Review and Herald, 29. března 1906, odst. 4 Lidé se mohou obracet od jedné nauky k druhé, a přesto nemusí vědět nic o významu slov: „Také vám dám nové srdce.“ Pouhé přijetí nových

teorií nedává člověku nový život, i když třeba vstoupil do církve, která je založena na pravdivém základu. Spojení s církví nenahrazuje obrácení. Mít jméno zapsané v církevním registru nemá nejmenší hodnotu, pokud nedojde ke skutečné proměně srdce.

RH – časopis Review and Herald, 29. března 1906, odst. 5 Tato otázka je závažná a je třeba se jí plně zabývat a uvědomit si její význam. Lidé mohou být členy církve. Mohou pracovat v duchovní oblasti, ... a přesto zůstat neobrácení. Jsou lidé, kteří o náboženských záležitostech píšou. Ačkoliv rádi obhajují křesťanství, mohou být přesto neobrácení. Někdo může kázat příjemná, zábavná kázání, ale co se týče opravdové životní zkušenosti, může být od Krista velmi vzdálen.

GC – Velký spor věků 468.2 Naděje ve spásu je přijímána bez radikální proměny srdce nebo nápravy života. Rozmáhá se tudíž povrchní obrácení a k církvi se připojují zástupy těch, kteří nikdy nebyli spojeni s Kristem. (srv. VDV 306.4)

ST – časopis Znamení doby, 1. února 1883, odst. 16 Přijímání členů, u kterých nedošlo k obnově srdce a nápravě života, je pro církev zdrojem slabosti. Tato skutečnost je často přehlížena. Někteří duchovní či sbory si tak touží zajistit nárůst počtu členů, že nepřinášejí věrné svědectví o nekřesťanských zvycích a praktikách. Příjemci pravdy nejsou vedeni k tomu, že ačkoli se nazývají křesťany, ve svém počínání nemohou být bez obav světskými lidmi. Až dosud byli satanovými poddanými, od této chvíle mají být poddanými Kristovými. O změně vůdců musí vypovídat jejich život. Veřejné mínění upřednostňuje formální vyznání křesťanství. K tomu, aby člověk na sebe navlékl formu zbožnosti a nechal se zapsat do církevních listin, je zapotřebí jen málo sebezapření nebo sebeobětování. Proto mnozí vstupují do církve, aniž by se nejprve spojili s Kristem. V tomto ohledu satan vítězí. Takto obrácení křesťané jsou jeho nejschopnějšími spolupracovníky. Slouží jako návnada pro ostatní lidi. Jsou falešným světlem, které vábí nepozorné do záhuby. Nadarmo se lidé snaží lidem ze světa učinit cestu křesťana širokou a příjemnou. Bůh nerovnou a úzkou cestu neuhlazuje ani nerozšiřuje. Chceme-li vstoupit do života, je třeba kráčet stejnou cestou, jakou krácel Ježíš a jeho učedníci – cestou pokory, sebezapření a sebeobětování.

Marek 8:34b [Chce-li kdo jít za mnou, ať zapře sám sebe, vezme svůj kříž a následuje mne.](#)

Matouš 5:20 *Neboť vám pravím: Nebude-li vaše spravedlnost o mnoho převyšovat spravedlnost učitelů Zákona a farizeů, do království Nebes určitě nevstoupíte.*

SC – Cesta ke Kristu 44.2 Jsou lidé, kteří tvrdí, že slouží Bohu. Chtějí poslouchat jeho zákon, vytvářet si správný charakter a zajistit si spasení, avšak spoléhají jen na svou vlastní sílu. Na jejich srdce nepůsobí vědomí Kristovy lásky, pouze se snaží plnit povinnosti křesťanského života, jako něco, co od nich vyžaduje Bůh, aby získali nebe. Takové náboženství je bezcenné. (srv. CK 32.2)

MB – Myšlenky z Hory blahoslavenství 54.1 Židé tvrdili, že slouží Bohu, ve skutečnosti však sloužili jen sobě. Jejich spravedlnost byla plodem úsilí zachovávat zákon podle vlastních názorů a pro vlastní sobecký prospěch. Nemohla být proto lepší než oni sami. Ve snaze o dosažení svatosti se pokoušeli vytvářet čisté z nečistého. Boží zákon je svatý a dokonalý jako Bůh sám. Ukazuje lidem Boží spravedlnost. Člověk nemůže ve své vlastní síle tento zákon zachovávat, protože lidská povaha je zkažená, narušená a vůbec se nepodobá povaze Boží. Projevy sobeckého srdce jsou **Izajáš 64,5** “nečisté” a “všechny naše spravedlnosti jsou jako poskvrněné roucho.” (srv. MON 36.5)

MB – Myšlenky z Hory blahoslavenství 46.3 Izrael však nepochopil duchovní podstatu zákona. Jeho domnělá poslušnost byla příliš často spíše pouhým zachováním forem a obřadů než podřízením srdce svrchované moci lásky. (srv. MON 32.6)

2. Timoteovi 3:5 *Budou mít vnější formu zbožnosti, ale její moc jim bude cizí [odmítli/popřeli ji].*

DA – Touha věků 173.6 Horlivě se snažili udržet zdání svatosti, čistotu srdce však zanedbávali.... Nutně potřebovali změnu, o které Ježíš mluvil s Nikodémem, totiž mravní znovuzrození, očištění od hříchu, obnovu poznání a svatosti. (srv. TV 106.5)

Jan 3:5 *Nenarodí-li se kdo z vody a Ducha, nemůže vstoupit do Božího království.*

MB – Myšlenky z Hory blahoslavenství 54.2-55.1 Přestože je zákon svatý, nemohli Židé dosáhnout spravedlnosti tím, že se ho snažili zachovávat ve vlastní síle. Pokud chtějí Kristovi následovníci vejít do nebeského království, musí dosáhnout spravedlnosti jiného druhu, než jakou měli farizeové. Bůh jim nabídl ve svém Synu dokonalou spravedlnost zákona. Jestliže otevřou svá srdce dokořán, aby přijali Krista, bude v nich přebývat skutečný Boží život, Boží láska, která je proměnění k Jeho vlastní podobnosti. Tím získají jako Boží bezplatný dar spravedlnost, kterou vyžaduje zákon.... To znamená vytvářet v sobě Kristovu povahu. (srv. MON 37.1-2)

1SM – Vybraná poselství, 1. svazek 211.1 Zákon vyžaduje, aby samo nitro bylo čisté a mysl svatá, aby myšlenky a pocity byly v souladu s měřítkem lásky a spravedlnosti.

3T – Svědectví pro církev, 3. svazek 528.3 Kristova spravedlnost se skládá ze správného jednání a dobrých skutků z čistých, nesobeckých pohnutek. Vnější spravedlnost, pokud postrádá vnitřní krásu, je k ničemu.

Římanům 9:27-28;30-32 ²⁷...“Kdyby bylo synů Izraele jako písku v moři, jen ostatek bude zachráněn, ²⁸neboť úplně a rychle vykoná Pán své slovo na zemi.” ³⁰Co tedy řekneme? To, že pohané, kteří neusilovali o spravedlnost, dosáhli spravedlnosti, a to spravedlnosti, která je z víry; ³¹Izrael však, ačkoli usiloval o zákon spravedlnosti, k cíli Zákona nedospěl. ³²Proč? Protože nevycházel z víry, nýbrž jakoby ze skutků [Zákona].

Římanům 10:1-3 ¹Bratři, touhou mého srdce a prosbou k Bohu za ně [je], aby byli zachráněni. ²Neboť jim vydávám svědectví, že mají horlivost pro Boha, ale ne podle pravého poznání. ³Protože neznají Boží spravedlnost, a místo toho usilují postavit svou vlastní [spravedlnost], nepodřídili se spravedlnosti Boží.

DA – Touha věků 35.2 Základem každého pohanského náboženství je víra, že se člověk může zachránit svými vlastními skutky. Toto přesvědčení se přičiněním satana vkradlo i do židovského náboženství. Vždy, když se lidé začnou řídit touto zásadou, ztrácejí veškeré zábrany proti hříchu. (srv. TV 23.1)

DA – Touha věků 189.2 Chceme-li Bohu správně sloužit, musíme se narodit z Božího Ducha. Tím dojde k očištění srdce a obnově myslí a obdržíme tak novou schopnost poznávat a milovat Boha. Díky tomu budeme ochotně poslušní všem jeho požadavkům. To je pravá bohoslužba. (srv. TV 115.4)

Efezským 2:8-10 ⁸Neboť jste zachráněni milostí skrze víru; a ta záchrana není z vás -- je to Boží dar; ⁹není na základě skutků, aby se nikdo nechlubil. ¹⁰Vždyť jsme jeho dílo, stvořeni v Kristu Ježíši k dobrým skutkům, které Bůh předem připravil, abychom v nich žili.

COL – Kristova podobenství 97.3 Opravdová poslušnost je vnějším projevem vnitřních zásad. Vyvěrá z lásky ke spravedlnosti, z lásky k Božímu zákonu. Podstatou veškeré spravedlnosti je oddanost našemu Vykupiteli. Vede nás ke správnému jednání – protože je to tak správně, a protože je to Bohu milé. (srv. PM 46.3)

Římanům 11:5-6 ⁵Tak i v nynějším čase zůstal ostatek lidu podle vyvolení z milosti. ⁶Jestliže však z milosti, pak již ne ze skutků, jinak by milost již nebyla milostí.

Římanům 1:16-17 ¹⁶Nestydím se za evangelium, neboť je to Boží moc k záchraně pro každého, kdo věří, předně pro Žida, ale i pro Řeka. ¹⁷V něm se zjevuje Boží spravedlnost z víry k víře, jak je napsáno: "Spravedlivý z víry bude živ."

5T – Svědectví pro církev, 5. svazek 619.1 Na nutnost praktického náboženství je třeba naléhat u všech, kdo přijímají teorii o pravdě.... Všichni musí sami pro sebe získat živou zkušenost; Kristus musí být zakotven v jejich srdci a jeho Duch musí ovládat jejich pocity, jinak jejich vyznání víry nemá žádnou hodnotu a jejich stav se stane ještě horším, než kdyby o pravdě nikdy neslyšeli.

DA – Touha věků 172.1 Ten, kdo zastává pouze formální náboženství či určitou formu zbožnosti, není v bezpečí. (srv. TV 105.3)

Filipským 3:4-6 ⁴...Zdál se někomu jinému, že může spoléhat na sebe, já tím víc: ⁵obřezán osmého dne, z rodu izraelského, z kmene Benjamínova, Hebrej z Hebrejů, jdeli o Zákon -- farizeus, ⁶jdeli o horlivost -- pronásledovatel církve, jdeli o spravedlnost, která je v Zákoně, byl jsem bez úhony.

SC – Cesta ke Kristu 29.3 Co se týče konání vnějších skutků, apoštol Pavel v listu **Filipským 3:6** píše, že je “bez úhony”, “jdeli o spravedlnost, která je v Zákoně”. Když však rozpoznal duchovní povahu zákona, viděl, že je hříšník. Posuzováno literou zákona, jak se jím lidé řídí v životě, se hříchů nedopouštěl; když však pohlédl na hloubku svatých přikázání a viděl se tak, jak ho vidí Bůh, sklonil se v pokoře a vyznal svou vinu slovy: **Římanům 7,9.10** “Já jsem kdysi žil bez Zákona; když však přišlo přikázání, hřích ožil, a já jsem zemřel”. Když viděl duchovní podstatu zákona, objevil se hřích ve své skutečné ohavnosti a apoštolovo sebevědomí se vytratilo. (srv. CK 22.1)

Skutky 9:9 Po tři dny neviděl, nejedl ani nepil.

6BC – Biblický komentář, 6. svazek 1058.2 Jeho probuzené svědomí jej nyní těžce obviňovalo. Jeho pracovní zápal, jeho upřímný odpor proti světlu, které na něj zářilo skrze Boží posly, teď vnesl do jeho nitra odsouzení. Byl naplněn hořkými výčitkami svědomí. Už se nepovažoval za spravedlivého, ale za odsouzeného Zákonem v myšlení, v duchu i v činech. Viděl, že je hříšník, který je bez pronásledovaného Spasitele zcela ztracený. Ve dnech a nocích své slepoty měl čas na přemýšlení a zcela bezmocný a zoufalý se odevzdal Kristu, který mu jako jediný mohl odpustit a obléknout ho ve spravedlnost (Manuscript 23, 1899).

AA – Skutky apoštolů 119.2 Saul kdysi býval pyšným farizejem přesvědčeným o tom, že jej ospravedlňují jeho dobré skutky. Nyní se v dětské pokoře a prostotě skláněl před Bohem, vyznával svou vlastní nehodnost a dovolával se zásluh ukřižovaného a vzkříšeného Spasitele. (srv. PNL 68.2)

AA – Skutky apoštolů 120.1 Modlitby zkroušeného farizeje nebyly zbytečné. Boží milost přetvořila jeho nejniternější myšlenky a city jeho srdce, takže všechny jeho schopnosti byly uvedeny do souladu s věčnými Božími záměry. Saul si začal Krista a jeho spravedlnosti cenit více než čehokoli jiného na celém světě. (srv. PNL 68.3)

6BC – Biblický komentář, 6. svazek 1057.9 Ještě dlouho po svém obrácení o sobě mluvil jako o největším z hříšníků. V **1. Korintským 15:9** řekl „**Neboť já jsem nejmenší z apoštolů; nejsem hoden být nazýván apoštolem, protože jsem pronásledoval Boží církev.**“ Ani jedinou výmluvou neospravedlňoval své kruté jednání, kterým věrně následoval vnuknutí chybného úsudku (Manuscript 9, 1898).

1. Timoteus 1:12-16 ¹²Děkuji tomu, který mne posilnil, Kristu Ježíši, našemu Pánu, že mě uznal za spolehlivého a ustanovil ke službě, ¹³ačkoli jsem byl předtím rouhač, pronásledovatel a násilník. Došel jsem však milosrdenství, protože jsem to činil z nevědomosti v nevěře. ¹⁴A tím hojněji se projevila milost našeho Pána s vírou a láskou, která je v Kristu Ježíši. ¹⁵Věrohodné je to slovo a zaslouží si plného přijetí: Kristus Ježíš přišel na svět, aby zachránil hříšníky. Z nich jsem já první, ¹⁶avšak proto jsem došel milosrdenství, aby Kristus Ježíš na mně prvním ukázal veškerou svou trpělivost jako příklad pro ty, kdo v něho budou věřit k životu věčnému.

AA – Skutky apoštolů 512.2 Pavel nese svědectví, že má v očích svého Spasitele velkou hodnotu, protože byl vykoupen Kristovou obětí, očištěn od svého hříchu jeho krví a oblečen do jeho spravedlnosti. Jeho život je spolu s Kristem skryt v Bohu. Je přesvědčen, že Pán, který zvítězil nad smrtí, je schopen uchovat to, co mu je s důvěrou svěřeno. (srv. PNL 296.1)

3T – Svědectví pro církev, 3. svazek 475.1 Jak moc si mnozí lichotí, že jsou dobří a spravedliví, zatímco pravé Boží světlo odhaluje, že celý život žili jen pro své vlastní uspokojení! Celé jejich chování se Bohu protiví. Kolik jich je živých bez zákona! Ve své hluboké temnotě se na sebe dívají se zalíbením; ale ať se jejich svědomí zjeví Boží zákon, jako se zjevil Pavlovi, a uvidí svou zaprodanost hříchu a nutnost zemřít své tělesné mysli. Je třeba zahubit své já.

6BC – Biblický komentář, 6. svazek 1076.7 Apoštol Pavel při líčení své zkušenosti uvádí důležitou pravdu o práci, jakou je nutné vykonat při obrácení. V listu **Římanům 7:9** říká: „**Já jsem kdysi žil bez Zákona**“ - necítil žádné odsouzení; „**když však přišlo přikázání**“, když na jeho svědomí naléhal Boží zákon, „**hřích ožil, a já jsem zemřel**“. Tehdy se viděl jako hříšník, odsouzený Božím zákonem. Všimněte si, že to byl Pavel, kdo zemřel, a nikoli zákon (Duch proctví 4:297).

Galatským 2:19-20 ¹⁹Vždyť já jsem skrze Zákon umřel Zákonu, abych žil Bohu. S Kristem jsem ukřižován: ²⁰Nežiji už já, ale žije ve mně Kristus. Život, který nyní žiji v těle, žiji ve víře v Syna Božího, který si mne zamiloval a vydal sebe samého za mne.

7BC – Biblický komentář, 7. svazek 903.2 Od té doby byl pro něj Kristus vším a ve všem. V listu **Filipským 1:21** prohlásil: „**Vždyť žít pro mne znamená Kristus**“. To je nejdůležitější výklad toho, co to znamená být křesťanem, v několika slovech v celém Písmu. To je celá pravda evangelia. Pavel pochopil to, co mnozí patrně nejsou schopni pochopit. Jak nesmírně vážně to myslel! Jeho slova ukazují, že jeho mysl byla soustředěna v Kristu, že celý jeho život byl spjat s jeho Pánem. Kristus byl původcem, oporou a zdrojem jeho života (The Review and Herald, 19. října 1897).

Filipským 3:7-10 ⁷Cokoliv mi bylo ziskem, to jsem pro Krista uznal za ztrátu. ⁸A opravdu také pokládám všechno za ztrátu pro nesmírnou vzácnost poznání Krista Ježíše, svého Pána. Pro něho jsem se všeho zřekl a pokládám to za odpad, abych získal Krista ⁹a byl nalezen v něm, nemaje svou spravedlnost, která je ze Zákona, ale tu, která je z víry v Krista [z víry Kristovy], tu spravedlnost, která je z Boha na základě víry, ¹⁰a abych poznal jej a moc jeho vzkříšení i účast na jeho utrpeních.

Efezským 3:7 ...evangelium, jehož služebníkem jsem se stal podle daru Boží milosti, která mi byla dána v souladu s působením jeho moci.

Římanům 1:16-17 ¹⁶Nestydím se za evangelium, neboť je to Boží moc k záchraně pro každého, kdo věří, předně pro Žida, ale i pro Řeka. ¹⁷V něm se zjevuje Boží spravedlnost z víry k víře, jak je napsáno: "Spravedlivý z víry bude živ."

Římanům 7:14-20 ¹⁴Neboť víme, že Zákon je duchovní, já však jsem tělesný, prodaný do otroctví hříchu. ¹⁵Nerozumím tomu, co dělám; vždyť nedělám to, co chci, nýbrž činím to, co nenávídím. ¹⁶Činím-li však to, co nechci, souhlasím se Zákonem, že je dobrý. ¹⁷Ale pak již to nekonám já sám, nýbrž hřích, který ve mně přebývá. ¹⁸Vím totiž, že ve mně, to jest v mém těle, nepřebývá dobré; neboť chtít dobro dokážu, ale konat už ne. ¹⁹Vždyť nečiním dobro, které chci, nýbrž zlo, které nechci. ²⁰Jestliže však činím to, co nechci, nedělám to již já, ale hřích, který ve mně přebývá.

8T – Svědectví pro církev, 8. svazek 291.4 Lidská vůle bez zásahu shůry nemá opravdovou sílu vzdorovat zlu a přemoci jej. Duševní obranyschopnost je narušena. Člověk nemá žádnou zábranu proti hříchu.

HP – V nebesích 146.4 V důsledku Adamovy neposlušnosti je každá lidská bytost přestupníkem zákona a je zaprodána hříchu. Pokud nečiní pokání a neobráti se, zůstává v područí zákona, slouží Satanu, podléhá klamům nepříteli a přináší svědectví proti Hospodinovým příkázáním.

MB – Myšlenky z Hory Blahoslavenství 54.1 Člověk nemůže ve své vlastní síle tento zákon zachovávat, protože lidská povaha je zkažená, narušená a vůbec se nepodobá povaze Boží. Projevy sobeckého srdce jsou **Izajáš 64,5** “nečisté” a “všechny naše spravedlnosti jsou jako poskvrněné roucho.” (srv. MON 36.5)

RH – časopis Review and Herald, 11. dubna 1893, odst. 6 Není v lidských silách líbit se Bohu nezávisle na Kristu. Můžeme si dávat předsevzetí a slibovat, ale tělesné srdce přemáhá všechny naše dobré úmysly. Můžeme ovládat svůj vnější projev, ale srdce změnit nedokážeme.

Jeremiáš 13:23 Cožpak může Kúšijec [Etiopan] změnit svou kůži, anebo leopard svoje skvrny? Pak také vy dokážete konat dobro, když jste si zvykli páchat zlo.

MH – Život naplněný pokojem 451.2 Skrze hřích je celý lidský organismus narušen, mysl je zvrácená a představitivost zkažená. Hřích oslabil duševní schopnosti. Vnější pokušení nacházejí v srdci odezvu a lidské kroky se nepozorovaně obracejí ke zlu. (srv. ZNP 242.2)

Římanům 7:21-23 ²¹Nalézám tedy tento zákon: Když chci činit dobro, je při mně [nabízí se mi] zlo. ²²Podle vnitřního člověka radostně souhlasím se zákonem Božím. ²³Vidím však jiný zákon ve svých údech, který bojuje proti zákonu mé mysli a činí mě zajatcem zákona hříchu, jenž je v mých údech.

Ed – Výchova 29.1 Všichni lidé tak na vlastní kůži zakoušejí důsledky toho, že naši prarodiče jedli ze stromu poznání dobra a zla. Člověk má ve své přirozenosti sklony ke zlu. Je to síla, které se nemůže bez vnější pomoci ubránit. Pokud jí má odolat a dosáhnout ideálu, který v hloubi duše přijal za svou největší hodnotu, může najít pomoc jen v jediné síle. Tou silou je Kristus. Spolupráce s ním je největší potřebou člověka. (srv. Vy 18.7)

SC – Cesta ke Kristu 19.1 Nestačí chápat moudrost a spravedlnost Božího zákona, nestačí poznat, že je založen na věčné zásadě lásky. Apoštol Pavel to všechno poznal a napsal o tom: **Římanům 7,16** „Souhlasím se Zákonem, že je dobrý.“ V úzkosti duše a v zoufalství však dodává: **Římanům 7,14** „já však jsem tělesný, prodaný do otroctví hříchu“. Toužil po čistotě, spravedlnosti, které vlastními silami nemohl dosáhnout, a proto volal: **Římanům 7,24** „Já nešťastný člověk! Kdo mne vysvobodí z těla této smrti?“. Takové volání vychází ze zklamaných srdcí ve všech zemích a ve všech dobách. Pro všechny je jen jediná odpověď: **Jan 1,29** „Hle, Beránek Boží, který snímá hřích světa“. (srv. CK 14.3-15.1)

Římanům 7:25 Bohu buď dík skrze Ježíše Krista, našeho Pána. Tak tedy tentýž já svou mysl sloužím jako otrok zákonu Božímu, ale svým tělem zákonu hříchu.

DA – Touha věků 98.3 Sami od sebe nejsme schopni udělat nic dobrého. Všechno v nás však může vykonat Boží moc, pokud se jí podřídíme a budeme věřit. Zaslíbené dítě bylo dáno skrze víru. Z víry se rodí i duchovní život a schopnost konat skutky spravedlnosti. (srv. TV 57.1)

Římanům 8:3-8 ³Neboť co bylo Zákonu nemožné, protože byl bezmocný kvůli tělu, to učinil Bůh, když poslal svého Syna v podobnosti těla hříchu a jako oběť za hřích a odsoudil hřích v těle, ⁴aby byl požadavek Zákona naplněn v nás, kteří nechodíme podle těla, ale podle Ducha. ⁵Ti, kdo jsou živi podle těla, mají na mysli věci těla; ale ti, kdo jsou živi podle Ducha, myslí na věci Ducha. ⁶Myšlení těla znamená smrt, myšlení Ducha život a pokoj. ⁷Myšlení těla je totiž v nepřátelství vůči Bohu, neboť se nepodřizuje Božímu zákonu, ba ani nemůže. ⁸Ti, kteří jsou v těle, se Bohu líbit nemohou.

1T – Svědectví pro církev, 1. svazek 341.1 Padlý člověk je Satanovým právoplatným zajatcem. Kristovým posláním bylo vyprostit člověka z moci jeho velkého protivníka. Člověk má přirozený sklon řídit se satanovými podněty a nemůže úspěšně vzdorovat tak strašlivému nepříteli, nepřebývá-li v něm Kristus, ten mocný Vítěz, který řídí jeho touhy a dává mu sílu. Jen sám Bůh může omezit Satanovu moc.

Římanům 8:10-11 ¹⁰Jeli však Kristus ve vás, je sice tělo mrtvé kvůli hříchu, ale duch je živý kvůli spravedlnosti. ¹¹Jestliže ve vás přebývá Duch toho, který vzkřísil Ježíše z mrtvých, pak ten, který vzkřísil [Ježíše] Krista z mrtvých, oživí i vaše smrtelná těla skrze svého Ducha, který ve vás přebývá.

Římanům 8:1-2 ¹Nyní tedy není žádného odsouzení pro ty, kteří jsou v Kristu Ježíši [a nechodí podle těla, ale podle Ducha]. ²Vždyť zákon Ducha života v Kristu Ježíši mě osvobodil od zákona hříchu a smrti.

ST – časopis Znamení doby, 24. listopadu 1887, odst. 3-4 Prvním krokem v životě křesťana je lítost nad tím, že jsme selhali v dodržování Božího zákona, přičemž víra v našeho Pána Ježíše Krista si nárokuje zásluhy jeho krve za odpuštění minulých hříchů a činí nás účastníky božské přirozenosti. Tělesné srdce, které se podle **Římanům 7:8** „nepodřizuje Božímu zákonu, ba ani nemůže“, se stává duchovním a spolu s Kristem volá: **Žalm 40:9 (B21)** „Mou radostí je konat vůli tvou“.... Mnozí říkají, že věří v Krista; ale je tomu skutečně tak? Mají duchovní mysl, mysl Kristovu, která nachází zalíbení v Božím zákonu?

Římanům 6:17-18 ¹⁷Díky Bohu, že jste sice byli otroky hříchu, ale stali jste se ze srdce poslušnými vzoru učení, jemuž jste byli svěřeni. ¹⁸Byli jste osvobozeni od hříchu a stali jste se otroky spravedlnosti.

1. Korintským 3:1-3 ¹A já, bratři, jsem k vám nemohl mluvit jako k duchovním, ale jako k tělesným, jako k nedospělým v Kristu. ²Dal jsem vám pít mléko, pokrm jsem vám nedal, neboť ten jste ještě nemohli snést. Ale ani teď ještě nemůžete, ³neboť jste stále ještě tělesní. Vždyť pokud je mezi vámi žárlivost, svár [a rozdělení], zdali nejste tělesní a nežijete jen po lidsku [nechodíte podle člověka]?

5T – Svědectví pro církev, 5. svazek 241.1 Pavel píše svým Korintským bratřím: **1. Korintským 3:3** „Jste stále ještě tělesní. Vždyť pokud je mezi vámi žárlivost, svár a rozdělení, zdali nejste tělesní a nechodíte podle člověka?“ Je nemožné, aby mysl rozptýlená závistí a svárem pochopila hluboké duchovní pravdy Božího slova. **1. Korintským 2:14** „Tělesný člověk však nepřijímá věci Božího Ducha, vždyť jsou pro něj bláznovství: nemůže je ani poznat, protože mají být posuzovány duchovně“.

AA – Skutky apoštolů 298.1-299.1 Působil mezi nimi rok a půl, připomínal jim, že ukřižovaný a vzkříšený Spasitel je jediným prostředkem ke spáse, a vyzýval je, aby se s důvěrou spoléhali na proměňující moc jeho milosti Naléhavě je žádal, aby se cele odevzdali Bohu. Věděl totiž, že pokud se člověk odmítne cele podřídit Bohu, potom hřích neopouští. Chutě a touhy stále usilují o nadvládu a různá pokušení působí ve svědomí zmatek. Odevzdání se musí být úplné. Každý slabý, pochybující a zápasící člověk, který se plně odevzdá Bohu, vstoupí do bezprostředního spojení se silami, které mu umožní vítězit. (srv. PNL 172.1-3)

SD – Synové a dcery Boží 105.5 Svěřte celého svého člověka, celou svou existenci, nitro, tělo i ducha do rukou Pána a rozhodněte se být Jeho milujícím, posvěceným prostředkem, který se řídí Jeho vůlí, je ovládán Jeho myslí a naplněn Jeho Duchem... tehdy uvidíte nebeské záležitosti zřetelně.

Jakub 3:14-16 ¹⁴Máteli však v srdci hořkou závist a soupeření, nechtěte se a nelžete proti pravdě. ¹⁵To není moudrost sestupující shůry, ale pozemská, duševní, démonská. ¹⁶Vždyť kde je závist a soupeření, tam je zmatek a kdejaká špatná věc.

5T – Svědectví pro církev, 5. svazek 227.2-3 Je nutné, aby Duch Boží působil na srdce. Každý, kdo nezakusil jeho obnovující moc, je plevou mezi pšenící. Mezi těmi, kdo jsou ovládáni Jeho Duchem, nemohou vznikat spory a sváry.

Ev – Evangelizace 369-370.1 Jak Pavel napravoval chyby – Rozepře v rámci společenství věřících nejsou podle Božího řádu. Vychází z projevu vlastností přirozeného srdce. Na všechny přinášející nepořádek a nejednotu se vztahují Pavlova slova: **1. Korintským 3:1-2** „A já, bratři, jsem k vám nemohl mluvit jako k duchovním, ale jako k tělesným, jako k nedospělým v Kristu. Dal jsem vám pít mléko, pokrm jsem vám nedal, neboť ten jste ještě nemohli snést. Ale ani teď ještě nemůžete.“ Pavel se zde obrátil na ty, jejichž pokrok nebyl úměrný jejich výsadám a možnostem. Měli být schopni unést naslouchání přímému Božímu slovu, ale byli ve stejné situaci jako učedníci, když jim Kristus řekl: **Jan 16:12** „Ještě vám mám mnoho co říci, ale nemůžete to nyní snést.“ Měli být daleko pokročilejší v duchovním poznání, měli být schopni chápat a praktikovat vyšší pravdy Slova, ale nebyli posvěceni. Zapomněli, že musí být očištěni od svých dědičných a vypěstovaných sklonů ke zlému a že nemohou pěstovat tělesné vlastnosti. Pro apoštola nebylo možné kárat špatné jednání, aniž by se někteří lidé tvrdící, že věří pravdě, nepohoršili. Těm nemohlo inspirované svědectví nijak prospět, neboť ztratili schopnost duchovního rozlišování. Závist, zlé domněnky a obviňování zavíraly dveře působení Ducha svatého. Pavel by se rád věnoval vyšším a náročnějším pravdám, pravdám, které byly bohatou potravou, ale jeho poučení by se bezprostředně střetlo s jejich sklony k žárlivosti a nebylo by přijato. O božských tajemstvích zbožnosti umožňující uchopit pravdy nezbytné pro tehdejší dobu nemohl mluvit. Apoštol

musel zvolit taková ponaučení, která se podobně jako mléko dala přijímat, aniž by podráždila trávicí orgány. Pravdy nejhlubšího významu nemohly být vysloveny.

1. Korintským 2:14 Duševní člověk však nepřijímá věci Ducha [Božího], neboť jsou mu bláznovstvím a nemůže je poznat, protože mají být posuzovány duchovně.

2T – Svědectví pro církev, 2. svazek 144.1 Je nezbytné důkladně zkoumat vlastní nitro ve světle Božího slova; každý ať se sám sebe zeptá: „Stavím na pevném základu, nebo mám zkažené srdce? Jsem obnoven v Kristu, nebo jsem v srdci stále tělesný, s novým rouchem navlečeným zvnějšku?“. Předstupte před soudní tribunál a v Božím světle prozkoumejte, zda nepěstujete nějaký skrytý hřích, zda nemáte nějakou modlu, kterou jste dosud neobětovali.

1. Korintským 15:34 Vystřízlivějte, jak se sluší, a nehřešte. Vždyť někteří z vás nemají ani ponětí o Bohu. Říkám to k vašemu zahanbení.

1. Korintským 6:9-10 ⁹Což nevíte, že nespravedliví nedostanou do dědictví Boží království? Nemylte se! Ani smilníci ani modláři, cizoložníci, rozkošníci ani lidé praktikující homosexualitu, ¹⁰zloději ani chamtivci, opilci, utrhači ani lupiči nebudou dědici Božího království.

1T – Svědectví pro církev, 1. svazek 162.4-163.3 Každá skutečně obrácená duše nese nezaměnitelné známky podřízení tělesné mysli. Mluvím na rovinu. Nemyslím si, že to opravdového křesťana odradí; a nechci, aby někdo z vás vstoupil do doby soužení bez dobře upevněné naděje ve Spasitele. Odhodlejte se zjistit, co je na vašem případě nejzávažnější Jednejte se svým vlastním nitrem pravdivě. Pamatujte, že Ježíš představí svému Otci církev bez jediné poskvrny, vrásky nebo čehokoli podobného. Podle čeho poznáte, že jste přijati Bohem? Na modlitbách studujte Jeho slovo. Neodkládejte je kvůli žádné jiné knize. Tato kniha usvědčuje z hříchu. Srozumitelně zjevuje cestu ke spasení. Ukazuje zářivou a slavnou odměnu. Učí, že jedine skrze Ježíšovu bezmeznou milost je možné očekávat spasení. Nezanedbávejte modlitbu vskrytu, neboť ta je podstatou každého náboženství. Upřímnou a vroucí modlitbou prostě o čistotu svého nitra. Prostě za ně stejně vroucně a horlivě, jako byste prosili za svůj pozemský život, kdyby byl v sázce. Setrvejte před tváří Boží, dokud se ve vás nezrodí nevýslovná touha po spáse a dokud nezískáte láskyplné ujištění o odpuštění hříchu.

Římanům 8:6-9 ⁶Myšlení těla znamená smrt, myšlení Ducha život a pokoj. ⁷Myšlení těla je totiž v nepřátelství vůči Bohu, neboť se nepodřizuje Božímu zákonu, ba ani nemůže. ⁸Ti, kteří jsou v těle, se Bohu líbit nemohou. ⁹Vy však nejste v těle, ale v Duchu, pokud ve vás vsutku Duch Boží přebývá. Jestliže však někdo nemá Kristova ducha, ten není jeho.

EW – Rané spisy 273.2 Velké množství lidí hlásících se ke křesťanství Boha ve skutečnosti nezná. Jejich přirozené lidské srdce neprošlo proměnou a tělesná mysl zůstává v nepřátelství s Bohem. Přestože si přisvojili jiné jméno, jsou věrnými služebníky satana.

OHC – Naše nejvyšší povolání 336.4 Mnozí si uvědomují svůj velký nedostatek, čtou, modlí se a odhodlávají se, přesto nedělají žádné pokroky. Vypadá to, jako by v odolávání pokušení byli bezmocní. Příčinou je, že nejdou dostatečně do hloubky. Nehledají důkladné obrácení svého nitra, aby z něj vyvěrající proudy byly čisté a aby jejich vystupování svědčilo o tom, že v nich vládne Kristus. Všechny charakterové vady mají svůj původ v srdci. Pýcha, marnivost, zloba a chamtivost vycházejí z tělesného srdce neobnoveného Kristovou milostí.

Marek 7:21-23 ²¹Neboť zevnitř ze srdce lidí vycházejí zlé myšlenky, smilstva, krádeže, vraždy, ²²cizoložství, hrabivost, špatnosti, lest, bezuzdnost, závist, urážky, pýcha, pošetilost. ²³Všechny tyto špatnosti vycházejí zevnitř a znečišťují člověka.

RH – časopis Review and Herald, 5. června 1894, odst. 9 Povrchní křesťané nejsou požehnáním pro sebe ani pro druhé, i když se postí a pokrývají se pytlovinou a popelem. Staré návyky se vracejí; vznětlivost, podezřívavost, žárlivost, odsuzování druhých – to vše svědčí o tom, že nejsou pod kontrolou Kristovy milosti.... Jejich zažitá návyky je ovládají; a když se jim nedaří prokázat Kristovo počínání, obviňují z toho lidi, s nimiž jsou ve styku, nebo situaci a okolnosti, ve kterých se nacházejí. Místo aby zkoumali sami sebe a zjistili, v čem spočívá jejich rozpor, naříkají nad sebou a domnívají se, že jejich potíže jsou důsledkem špatného jednání druhých. Dokud se drží tohoto postoje, nemohou vidět své chyby, litovat napáchaného zla a vyznat se ze svého špatného jednání.... Do srdce nepřijali Boží milost, která by je oživila a obnovila.

2T – Svědectví pro církev, 2. svazek 178.1 Vaše činy svědčí o tom, že jste Kristu cizí. Cožpak studánka vydává na stejném místě vodu sladkou i hořkou? Může fíkovník, bratři moji, plodit olivy? Nebo vinná réva fíky? Stejně tak ani žádná studánka nemůže vydávat zároveň slanou i sladkou vodu. Kdo je mezi vámi moudrý a obdařený poznáním, ten ať na dobrém rozhovoru prokáže své dílo plné pokorné moudrosti. **Jakub 3:14-16** ¹⁴Máteli však v srdci hořkou závist a soupeření, nechlubte se a nelžete proti pravdě. ¹⁵To není moudrost sestupující shůry, ale pozemská, duševní, démonská. ¹⁶Vždyť kde je závist a soupeření, tam je zmatek a kdejaká špatná věc.

4T – Svědectví pro církev, 4. svazek 90.2 Vírou jste se nechopili nápravy nedostatků, které se projeví ve vaší povaze. Neponížili jste před Bohem svého pyšného ducha. Postavili jste se na odpor Božímu Duchu zjevenému skrze napomenutí. Vaše tělesné, nepoddajné srdce není zvladatelné. Nejste ukázněni. Stále znovu nad vámi získává úplnou nadvládu váš nezvladatelný temperament, váš duch nepoddajnosti. Jak může takový impulzivní, nezkontrolovatelný člověk žít mezi čistými anděly? Jak jistě sami víte, takovou bytost nelze do nebe přijmout. Začněte s nápravou zlého ve vaší povaze co nejdříve, protože zítra již může být pozdě. obraťte se a buďte jako malé děti.

SC – Cesta ke Kristu 18.1 Je pro nás nemožné, abychom se vlastními silami vyprostili z propasti hříchu, v níž jsme ponořeni. Naše srdce jsou zkažená a my je nemůžeme změnit. **Jób 14,4** „Kdo učiní z nečistého

čisté? Nikdo.“ **Římanům 8,7** „Myšlení těla je totiž v nepřátelství vůči Bohu, neboť se nepodřizuje Božímu zákonu, ba ani nemůže.“ Výchova, kultura, ve které člověk žije, rozhodování a lidské úsilí působí ve své oblasti vlivu. Zde jsou však neúčinné a bezmocné. Mohou způsobit zlepšení v chování, nemohou však změnit srdce, nemohou očistit prameny života. Musí existovat síla činná zevnitř, musí přijít nový život shůry, než mohou být lidé proměněni od hříchu k svatosti. Touto silou je Kristus. Jen jeho milost může oživit umrtvené duševní schopnosti a přivést je k Bohu, k svatosti. (srv. CK 14.1)

SC – Cesta ke Kristu 18.2 Spasitel řekl: **Jan 3,3** „Nenarodili se kdo znovu shůry“, což znamená: dokud nepřijme nové srdce, nové touhy, nová předsevzetí a nové pohnutky, jež vedou k novému životu, „nemůže spatřit Boží království“. Myslet si, že je třeba rozvíjet dobro, jež je v člověku od narození, je fatálním klamem. **1. Korintským 2,14** „Tělesný člověk však nepřijímá věci Ducha [Božího], neboť jsou mu bláznovstvím a nemůže je poznat, protože mají být posuzovány duchovně.“ **Jan 3,7** „Nediv se, že jsem ti řekl: Musíte se narodit znovu shůry.“ (srv. CK 14.2)

GC – Velký spor věků 468.1 Při znovuzrození je srdce člověka uvedeno do souladu s Bohem, neboť je uvedeno do souladu s Božím zákonem. Když se v hříšníkovi odehrála tato pronikavá změna, přešel ze smrti do života, z hříchu do svatosti, z neposlušnosti a vzpoury k poslušnosti a věrnosti. Starý život odcizení od Boha skončil, začal nový život usmíření, víry a lásky. Tehdy bude podle **Římanům 8,4** „požadavek Zákona naplněn v nás, kteří nežijeme podle těla, ale podle Ducha.“ A ve svém srdci člověk vyzná: **Žalm 119,97** „Jak jsem si zamiloval tvůj zákon! Celý den o něm rozjímám.“ (srv. VDV 306.3)

5T – Svědectví pro církev, 5. svazek 267.2 Máme získat velká vítězství a jestliže jich nedosáhneme, ztratíme nebe. Tělesné srdce musí být ukřižováno, protože má sklon k mravní zkaženosti, jejímž koncem je smrt. Jen životodárné vlivy evangelia mohou člověku pomoci. Modlete se, aby mocný výboj Ducha svatého s veškerou jeho oživující, ozdravující a proměňující silou zasáhl ochrnuté nitro jako elektrický proud a přiměl každý nerv rozechvět se novým životem, aby celý člověk povstal z mrtvého, pozemského, smyslného stavu a stal se duchovně zdravým. Tak se stanete účastníky božské přirozenosti, když uniknete zkaženosti, která je ve světě skrze žádostivost, a ve vašich duších se bude odrážet obraz Toho, jehož ranami jste uzdraveni.

2. Korintským 13:5 (B21) Sami sebe prověřujte, přesvědčujte se, zda jste sami ve víře. Nepoznáváte sami na sobě, že je ve vás Ježíš Kristus? Pokud ne, pak jste ovšem selhali.

2SM – Vybraná poselství, 2. svazek 382.1 Je dobré si s vážností a úzkostí v srdci položit otázku: "Pěstuji si závist, je žárlivosti dovoleno nalézt si místo v mém srdci?" Pokud ano, pak tam Kristus není. "Miluji Boží zákon, je v mém srdci Ježíšova láska?" Jestliže se navzájem milujeme tak, jako Kristus miloval nás, pak se připravujeme na požehnané nebe plné pokoje a odpočinku. Tam není žádného boje o první místo, o nadřazenost; všichni budou milovat svého bližního jako sebe sama. Ach, kéž by nám Bůh dal schopnost porozumět a kéž by promluvil k srdcím našich sborů tím, že by probudil jednotlivé členy.

4T – Svědectví pro církev, 4. svazek 534.4 Řada lidí hlásících se k víře neví, co to je skutečné obrácení. Nemají zkušenost se společenstvím s Otcem skrze Ježíše Krista a nikdy nepocítili moc Boží milosti, která posvěcuje srdce. Modlí se a hřeší, hřeší a modlí se, jejich život je plný zloby, klamu, závisti, žárlivosti a sebelásky. Modlitby této skupiny lidí jsou pro Boha ohavností. Pravá modlitba zapojuje veškerou vnitřní sílu v člověku a má vliv na život.

1T – Svědectví pro církev, 1. svazek 162.2 Mladí lidé jsou často vybízeni k plnění povinností, aby při shromáždění mluvili nebo se modlili; jsou nabádáni, aby zemřeli pýše. Ke každému kroku jsou nuceni. Takové náboženství nemá žádnou cenu. Dovolte tělesnému srdci, aby bylo proměněno a sloužit Bohu ... nebude taková dřina.

COL – Kristova podobenství 97.3 Radost z poslušnosti nikdy neprožije ten, kdo se pokouší zachovávat Boží přikázání proto, že to pokládá za svou povinnost, nebo že se to od něj vyžaduje. To není skutečná poslušnost. Jestliže někdo považuje Boží požadavky za překážky, které brání jeho lidským sklonům, pak si můžeme být jisti, že nežije křesťanským životem. Opravdová poslušnost je vnějším projevem vnitřních zásad. (srv. PM 46.3)

DA – Touha věků 668.3 Veškerá skutečná poslušnost vychází ze srdce. Kristu šlo o srdce člověka. Pokud mu dovolíme, aby vstoupil do našeho myšlení a našich záměrů, potom naše srdce i mysl natolik splynou s jeho vůlí, že poslušnost pro nás bude naprostou samozřejmostí. Naše očištěná a posvěcená mysl ve službě Kristu nalezne nejvyšší možné potěšení. Pokud využijeme přednosti, kterou máme, a poznáme Boha tak, jak se nám dává poznat, bude náš život životem neustálé poslušnosti. Skrze poznání Kristovy povahy, skrze společenství s Bohem se pro nás hřích stane nenávidění hodným. (srv. TV 427.3)

1T – Svědectví pro církev, 1. svazek 160.4 Mladí přátelé, mnozí z vás jsou žel oklamáni. Spokojili jste se s něčím, co má daleko k čistému a neposkvrněnému náboženství. Chci vás probudit. Boží andělé se vás snaží probudit... Vaše srdce jsou stále ještě tělesná. Nejsou podřízena Božímu zákonu a ani být nemohou. Tělesná srdce musí být proměněna. Potom uvidíte ve svatosti takovou krásu, že po ní budete dychtit, jako dychtí jelen po vodních tocích. Jedině tak budete milovat Boha a milovat jeho zákon. Jedině tak bude Kristovo jeho snadné a Jeho břemeno lehké. Pokud ke zkouškám, které vás čekají, zaujmete správný postoj, budou pro vaši životní cestu obohacením. Nesmrtelné dědictví je určeno pro křesťana, který zapírá sám sebe.

1T – Svědectví pro církev, 1. svazek 158.1 Viděla jsem, že pokud u mladých lidí nedojde k naprosté změně, k důkladnému obrácení, nezískají nebe. Z toho, co mi bylo ukázáno, vyplývá, že mezi mladými lidmi, kteří se hlásí k víře a k pravdě, není ani polovina skutečně obrácených. Pokud by byli obrácení, přinášeli by ovoce k Boží slávě. Mnozí se opírají o domnělou naději bez pravého základu. Pramen není očištěn, proto ani proudy z něj vycházející nejsou čisté. Vyčistěte pramen, a proudy budou čisté. Je-li

srdce v pořádku, budou v pořádku i vaše slova, váš oděv a skutky. Chybí pravá zbožnost. Nechci svého Mistra zneuctít natolik, abych připustila, že nedbalý, lehkovážný, nemodlící se člověk je křesťanem. Ne; křesťan nad svými neduhy a vášněmi vítězí. Pro duši sužovanou hříchem existuje lék. Ten lék je v Ježíši. Drahocenný Spasitel! Jeho milost stačí pro nejslabší; a ti nejsilnější musí mít také Jeho milost, jinak zahynou.

1T – Svědectví pro církev, 1. svazek 158.2 Viděla jsem, jak lze tuto milost získat. Jdi do své komůrky a tam o samotě pros Boha: **Žalm 51:12** *Stvoř mi čisté srdce, ó Bože! Obnov v mém nitru pevného ducha!* Buďte opravdoví, upřímní. Vroucí modlitba mnoho zmůže. Jako Jákob zápáte na modlitbě. Zápáte jako o život. Ježíš v zahradě potil veliké kapky krve, i ty musíš vyvinout úsilí. Neopouštěj svou komůrku, dokud neucítíš sílu v Bohu. Poté bdi. Jen dokud bdíš a modlíš se, můžeš tyto zlé nástrahy udržet pod kontrolou a Boží milost se v tobě může projevit a také se projeví.

1T – Svědectví pro církev, 1. svazek 158.3 Hledejte Pána celým svým srdcem.... Proste Boha, aby ve vás provedl důkladnou reformu, aby ve vás přebývalo ovoce jeho Ducha a abyste ve světě zářili jasným světlem.... Říká vám Nepřítel, že se nemůžete těšit ze spasení, které je úplné a zdarma? Nevěřte mu.

1T – Svědectví pro církev, 1. svazek 159.1 Viděla jsem, že výsadou každého křesťana je těšit se z hlubokého působení Božího Ducha. Mysl prostoupí sladký, nebeský pokoj a vy budete rádi rozjímat o Bohu a nebi. Budete hodovat na slavných zaslíbeních Jeho slova. Nejprve však poznejte, zda jste započali křesťanskou cestu. Prozkoumejte, zda jste na cestě k věčnému životu učinili první kroky. Nenechte se oklamat. Obávám se, ba dokonce vím, že mnozí z vás nevědí, co to vlastně náboženství je. Pocítily jste určité nadšení, nějaké pocitové vzrušení, ale nikdy jste neviděli hřích v jeho nesmírné šíři. Nikdy jste nepocítily svůj nedobrý stav a neodvrátili se od svých špatných cest s hořkým zármutkem. Nikdy jste nezemřeli světu. Stále milujete jeho požitky, rádi se pouštíte do rozhovorů o světských záležitostech. Ale když je vám předložena Boží pravda, nemáte co říct.... Boží pravda ve vás nepřebývá.

1T – Svědectví pro církev, 1. svazek 159.2 Viděla jsem, že mnozí jsou ve svém vyznání poctiví, i když uvnitř vládne zkaženost. Neklamte sami sebe, falešní vyznavači. Bůh se dívá na srdce. **Matouš 12:34b (parafráze)** *„Vždyť ústa mluví, čím srdce přetéká.“* Jestliže vyznavači křesťanství milují Ježíše více než svět, budou o Něm rádi mluvit, o svém nejlepším Příteli, ve kterém se soustřeďují ty nejhlubší projevy náklonnosti.

2. Korintským 13:5 (B21) Sami sebe prověřujte, přesvědčujte se, zda jste sami ve víře. Nepoznáváte sami na sobě, že je ve vás Ježíš Kristus? Pokud ne, pak jste ovšem selhali.

HP – V nebesích 20.3 Obrácení je změna srdce, odvrácení se od nepravosti směrem ke spravedlnosti. Když se litující hříšník odvolá na Kristovy zásluhy a projeví skutečnou víru v Něj, získá odpuštění hříchů. Jakmile přestane konat zlo a učí se činit dobro, roste v milosti a v poznání Boha. Vnímá, že aby mohl následovat Ježíše, musí se oddělit od světa, a poté, co si spočítá náklady, pohlíží na vše jako na ztrátu, jen aby mohl získat Krista. Vstoupí do jeho armády a statečně a radostně se zapojí do válečného tažení, bojuje proti přirozeným sklonům a sobeckým touhám a podřizuje svou vlastní vůli té Kristově. Denně hledá u Pána milost a dostává se mu posilnění a pomoci. Kdysi v jeho srdci vládlo vlastní já a světské radosti byly jeho potěšením. Nyní je však vlastní já svrženo z trůnu a nejvyšším vládcem se stal Bůh. Jeho život zjevuje ovoce spravedlnosti. Hříchy, které kdysi miloval, nyní nenávidí. Pevně a odhodlaně kráčí po cestě svatosti. To je skutečné obrácení....

COL – Kristova podobenství 101.3 Srdce člověka, který přijímá Boží milost, přetéká láskou k Bohu a k lidem, za které Kristus zemřel. Takovému člověku nejde o lidské uznání.... Jestliže někdo nechápe nebo zkresluje jeho pohnutky, slova a činy, neuráží se, ale udržuje směr své cesty. Je laskavý a ohleduplný, je skromného mínění o sobě samém, ale přitom je naplněný nadějí, vždy důvěřuje Boží milosti a lásce. (srv. PM 48.1)

COL – Kristova podobenství 99.1 Často vyvstává otázka: Proč u takového množství lidí, kteří vyznávají víru v Boží slovo, není patrná změna v řeči, pohnutkách a povaze? Proč nesnášejí, když se někdo postaví proti jejich plánům a zájmům, proč mají neposvěcenou povahu, proč používají hrubá, panovačná a prudká slova? V jejich životě můžeme sledovat stejnou sebelásku, sobecké uspokojování, stejně náladová a neuvážená slova, jaká se projevují v životě nevěřících. Vykazují stejnou samolibou pýchu, podléhají stejným tělesným sklonům a mají stejně zvrácené povahové rysy, jako kdyby pravdu vůbec nikdy nepoznali. Nejsou obrácení, a to je příčina všech nedostatků. Jejich srdce nezasáhl kvas pravdy. Nikdy mu nedali příležitost vykonat svou činnost. Jejich zděděné a vypěstované sklony ke zlému se nepodřídily jeho přetvářející moci. V jejich životě nevidíme přítomnost Kristovy milosti a víru v jeho moc proměnit povahu člověka. (srv. PM 47.1)

COL – Kristova podobenství 48.1 Celá řada lidí prohlašuje, že slouží Bohu, neznají Ho však z osobní zkušenosti. Chtějí sloužit Bohu po svém, nenechají se vést Duchem svatým. Jejich jednání není v souladu s Božím zákonem. Vyznávají, že přijali Krista za svého Spasitele, ale nevěří, že jim dá sílu k přemáhání jejich hříchů. Nemají osobní vztah k živému Spasiteli a v jejich povahách se projevují zděděné a vypěstované nedostatky. (srv. PM 21.3)

RH – časopis Review and Herald, 30. července 1901, čl. A, odst. 10-11 Řada lidí prohlašujících, že následuje Krista, nevyznává pravé náboženství. Ve svém životě neprojevují ovoce opravdového obrácení. Ovládají je stejné návyky, stejný duch nepřiměřené kritiky a sobectví, který je ovládal předtím, než přijali Krista. Do Božího města nemůže vstoupit nikdo, kdo nepoznal pravé obrácení. Při opravdovém obrácení se nitro rodí znovu. Chrám lidského nitra se zmocňuje nový duch. Začíná nový život. V charakteru se zjevuje Kristus.

Matouš 7:16a Po jejich ovoci je poznáte.

TM – Svědectví pro služebníky evangelia 185.1 Neobrácení, neposvěcení lidé dají najevo, jakého jsou ducha. Tím, co se jim líbí a nelíbí, dají najevo, že jejich přirozené city nejsou pod kontrolou posvěcené vůle.

COL – Kristova podobenství 114.2 Zkušenostmi získané poznání Otce a Ježíše Krista, kterého Otec poslal, přetváří člověka k Božímu obrazu. Dává člověku schopnost vládnout nad sebou samým, aby každý impuls a vášně nižší přirozenosti [pozn. překl.: tedy pudů podobných těm zvířecím] byly podřízeny vyšším silám mysli [pozn. překl.: tedy rozumu, který má jen člověk]. (srv. PM 55.2)

2T – Svědectví pro církev, 2. svazek, 294.2 Obrácení je činnost, kterou většina lidí nedoceňuje. Přetvořit pozemskou, hřích milující mysl a přivést ji k pochopení nevystižitelné Kristovy lásky, půvabu jeho milosti a vznešenosti Boha tak, aby nitro bylo prodchnuto božskou láskou a uchváčeno nebeskými tajemstvími, není maličkost. Když tyto věci člověk pochopí, jeho dosavadní život se mu bude zdát odpudivý a zavrženíhodný. Nenávidí hřích, a zatímco v pokoře vylévá před Bohem své srdce, do svého nitra přijímá Krista jako zdroj života a radosti. Zřídá se svých dřívějších požitků. Má novou mysl, nové citění, nové zájmy, novou vůli; jeho strasti, touhy a láska jsou zcela nové. Od tělesných tužeb, žádostivosti očí a pýchy života, jimž dosud dával přednost před Kristem, se nyní odvrací a Kristus je půvabem jeho života, korunou jeho veselí. Nebe, které dříve nemělo žádný půvab, nyní vnímá v jeho bohatství a slávě a uvažuje o něm jako o svém budoucím domově, kde bude vidět, milovat a chválit Toho, který ho vykoupil svou drahocennou krví.

2T – Svědectví pro církev, 2. svazek, 294.3 Dílo posvěcení, které se zdálo být únavným, je nyní jeho potěšením. Boží slovo, které pro něj dříve bylo nudným a nezajímavým, si nyní zvolil jako předmět svého studia, jako svého rádce. Je pro člověka Bohem psaným dopisem nesoucím podpis Věčného. Jeho myšlenky, slova a skutky jsou přiváděny k tomuto slovu a jsou jím prověřovány. Člověk se chvěje před v něm obsaženými příkazy a hrozbami, současně se pevně chytá zaslíbení a jejich osvojením posiluje své nitro. Nyní volí společnost těch nejzbožnějších a ve společnosti bezbožných, kterou kdysi miloval, již nenachází zalíbení. Nad jejich hříchy, jimž se kdysi smál, nyní pláče. Zřekl se sebelásky a marnivosti, žije pro Boha a je bohatý v konání dobrých skutků. To je posvěcení, které Bůh vyžaduje. Nic jiného, než toto nepřijme.

COL – Kristova podobenství 312.3 1. Janův 2:3 „Podle toho víme, že jsme jej poznali, jestliže zachováváme jeho přikázání.“ To je důkaz pravého obrácení. Žádné vyznání ústy nám není nic platné, pokud se Kristus neprojevuje v našich skutcích spravedlnosti. (srv. PM 160.2)

1. Janův 3:7 (B21) Nenechte se nikým oklamat, drazí. Kdo žije spravedlivě, je spravedlivý, jako je spravedlivý on.

1. Janův 2:29 Víte, že je spravedlivý, vězte [víte také], že také každý, kdo činí spravedlnost, je z něho zrozen.

3. Janův 1:11 Milovaný, nenapodobuj zlé, ale dobré. Kdo činí dobře, je z Boha; kdo činí zle, Boha neviděl.

6BC – Biblický komentář, 6. svazek 1101.2-3 Čisté náboženství znamená napodobovat Krista.... Skutečné obrácení mění dědičné a vypěstované sklony ke špatnosti.

6BC – Biblický komentář, 6. svazek 1101.6 Být drsný, přísný, příliš sebestředný, sobecký, dbát na vlastní sobecký zájem, a přitom horlivě usilovat o to, aby ostatní jednali nesobecky, je náboženství, které je Bohu odporové. Mnozí mají právě takovou každodenní zkušenost, ale je to nesprávné představování Kristova charakteru (Dopis 31a, 1894).

TM – Svědectví pro služebníky evangelia 440.2 Došlo k proměně tvé povahy? Byla temnota nahrazena světlem, láska k hříchu láskou k čistotě a svatosti? Jsi obrácený, ty, kdo se věnuješ vyučování pravdy druhých? Došlo v tobě k důkladné, radikální proměně? Je Kristus vetknut do tvého charakteru? Není nutné být v této věci na pochybách. Vzešlo a zazářilo ve tvém nitru Slunce spravedlnosti? Pokud ano, víš to; a pokud nevíš, zda jsi obrácený, neříkej z kazatelny žádnou další úvahu, dokud to nezjistíš. Jak můžeš vést druhé k prameni života, z něhož ses sám nenapil? Předstíráš, nebo jsi skutečně Boží syn? Jsi proměněn Božím Duchem, nebo jsi ještě mrtvý ve svých přestoupeních a hříších? Být Božími syny znamená víc, než o čem mnozí jen sní. Je to proto, že nejsou obrácení. Když lidé praktikují jakýkoli známý hřích, jsou zvaženi na vahách a shledáni nedostatečnými. Je výsadou každého Božího syna být skutečným křesťanem v každém okamžiku; tehdy má celá nebesa na své straně. Má Krista, který přebývá v jeho srdci skrze víru.

TM – Svědectví pro služebníky evangelia 441.2 Ať nikdo v této věci neklame své vlastní nitro. Chováš-li v sobě pýchu, samolibost, lásku k nadřazenosti, ješitnost, nesvatou ctižádost, reptání, nespokojenost, hořkost, zlé řeči, lži, podvody, pomluvy, nemáš ve svém srdci Krista a z důkazů vyplývá, že máš mysl a povahu Satana, ne Ježíše Krista, který byl tichý a pokorného srdce.... Možná máš dobré úmysly, dobré pohnutky, umíš mluvit pravdu s porozuměním, ale nejsi způsobilý pro nebeské království.

DA – Touha věků 189.2 Chceme-li Bohu správně sloužit, musíme se narodit z Božího Ducha. Tím se očistí srdce a obnoví mysl, což nám dá novou schopnost poznávat a milovat Boha. Tím obdržíme ochotu poslechnout všechny Jeho požadavky. (srv. TV 115.4)

1. Janův 3:9-10 ⁹Žádný, kdo je narozen z Boha, nečiní hřích, protože v něm zůstává Boží símě; a nemůže hřešit, protože se narodil z Boha. ¹⁰Podle toho se poznají děti Boží a děti Ďáblovy: žádný, kdo nečiní spravedlnost a kdo nemiluje svého bratra, není z Boha.

ST – časopis Znamení doby, 9. března 1882, odst. 8 Pravý křesťan je živým představitelem pravdy, kterou vyznává. O těchto skutečně upřímných následovnících Ježíš prohlašuje, že se nestydí je nazývat bratry.

Římanům 8:12-17 ¹²Nuže tedy, bratři, jsme dlužníky, ale ne těla, abychom podle těla žili. ¹³Jestliže žijete podle těla, je vám souzeno zemřít; jestliže však Duchem usmrcujete činy těla, budete žít. ¹⁴Neboť všichni ti, kdo jsou vedeni Duchem Božím, jsou Boží synové. ¹⁵Nepřijali jste ducha otroctví, abyste se opět báli, nýbrž přijali jste Ducha synovství, v němž voláme: Abba, Otče! ¹⁶Sám ten Duch svědčí spolu

s naším duchem, že jsme děti Boží. ¹⁷Jsmeli však děti, jsme i dědicové -- dědicové Boží a spoludědicové Kristovi, pokud vskutku spolu s ním trpíme, abychom spolu s ním byli také oslaveni.

6BC – Biblický komentář, 6. svazek 1077.8 Bůh své poslušné děti miluje. Má připravené království nikoli pro neloajální poddané, ale pro své děti, které vyzkoušel a prověřil ve světě poznamenaném a zkaženém hříchem. Jako poslušné děti máme výsadu vztahu s Bohem. "Když děti," říká, "tak dědicové" nesmrtelného dědictví.

GC – Velký spor věků 477.3 Díky Pánu Ježíši se synové Adama, kteří padli do hříchu, stávají „syny Božími“. **Židům 2,11** „*Neboť ten, který posvěcuje, i ti, kdo jsou posvěcováni, jsou všichni z jednoho. Z toho důvodu se nestydí nazývat je bratry.*“ Život křesťana má být životem víry, vítězství a radosti v Bohu. **1. Janův 5,4** „*Neboť vše, co se narodilo z Boha, přemáhá svět. A to je to vítězství, které přemohlo svět: naše víra.*“ (srv. VDV 312.2)

1SM – Vybraná poselství, 1. svazek 310.2 Boží Duch proměňuje všechny, kdo jsou adoptováni do Boží rodiny. Požitkářství a svrchovaná láska k sobě samému se mění na sebezapření a svrchovanou lásku k Bohu. Žádný člověk nezdědí vrozenou svatost, ani se nemůže jakýmkoliv vymyšlenými technikami stát Bohu věrným. Kristus říká: **Jan 15:5** „*Beze mne nemůžete činit nic.*“ Lidská spravedlnost je jako „špinavé hadry“. U Boha je však možné všechno. V síle Vykupitele se slabý, bloudící člověk může stát více než vítězem nad zlem, které ho sužuje.

Marek 10:27b *U lidí je to nemožné, ale ne u Boha. Neboť u Boha je možné všechno.*

7BC – Biblický komentář, 7. svazek 909.10-11 Oživí tvé svědomí, obnoví tvé srdce, posvětit tvé cítění, očistí tvé myšlenky a zapojí všechny tvé síly do služby pro Něj. Každá pohnutka a každá myšlenka bude podmaněna Ježíši Kristu. Ti, kdo jsou Božími syny, budou svým charakterem představovat Krista. Jejich skutky budou provoněny nekonečnou něhou, soucitem, láskou a čistotou Božího Syna. A čím plněji se mysl a tělo odevzdají Duchu svatému, tím větší vůní Mu naše oběť bude (časopis Review and Herald, 24. listopadu 1896).

RH – časopis Review and Herald, 1. května 1913, odst. 7 Lukáš 6:46 „*Proč mne oslovujete "Pane, Pane", a nečiníte, co říkám?*“ Nikdo si nemůže činit nárok na to, aby byl Božím dítětem, nebeským dědicem, pokud každodenní život neodpovídá Kristově vůli a skutkům. Existuje zákonická forma náboženství, kterou zastávali farizeové, ale takové náboženství nedává světu kristovský příklad; nepředstavuje Kristův charakter. Pokud v lidském srdci přebývá Kristus, pak takový člověk také bude konat Jeho skutky.

Příslaví 21:2 Člověku připadá správná každá jeho cesta, avšak srdce zkoumá Hospodin.

4T – Svědectví pro církev, 4. svazek 40.2 Děti lidí zachovávajících sobotu se od mládí učí držet sobotu. Některé z nich jsou velmi dobré děti, věrné povinnostem, pokud jde o světské záležitosti; necítí však hluboké usvědčení z hříchu a potřebu činit pokání. To je nebezpečný stav. Sledují chování a úsilí lidí vyznávajících křesťanství. Vidí některé, kteří o sobě mají vysoké mínění, kteří však nejsou svědomitými křesťany, a srovnávají své vlastní názory a činy s těmito klopýtajícími lidmi; a protože v jejich vlastním životě se neobjevují žádné závažné hříchy, lichotí si, že jsou na tom vlastně dobře.

2T – Svědectví pro církev, 2. svazek 177.2 „Přirozený křesťan!“ Tato klamná představa posloužila mnohým jako roucho vlastní spravedlnosti a přivedla k domnělé naději v Krista mnohé z těch, kteří Jej nepoznali na vlastní kůži, Jeho zkušenost, Jeho zkoušky, Jeho život plný sebezapření a sebeobětování.

FW – Víra a skutky 32.1 Povrchnímu pozorovateli se osoby, které jsou přirozeně příjemné, vzdělané a uhlazené, mohou zdát v životě dokonalé. **1. Samuelova 16:7** „Vždyť člověk se dívá na to, co má před očima, ale Hospodin se dívá na srdce.“

5T – Svědectví pro církev, 5. svazek 228.5 Mezi předstíranou jednotou a skutečným spojením s Kristem skrze víru je velký rozdíl. Když člověk vyzná pravdu svými ústy, tak ho to sice zařadí do církve, ale to ještě nedokazuje, že má živoucí spojení s živým Vinným kmenem.

GC – Velký spor věků 468.2 Naděje na záchranu je přijímána bez pronikavé změny srdce nebo nápravy života. Proto je tak mnoho povrchně obrácených, proto do církvi přichází zástupy lidí, kteří nebyli nikdy napojeni na Krista. (srv. VDV 306.4)

COL – Kristova podobenství 315.3 Mnozí z těch, kteří si říkají křesťané, jsou pouhými lidskými moralisty.... Působení Ducha svatého je pro ně divné a cizí. (srv. PM 161.4)

1SM – Vybraná poselství, 1. svazek 320.1 Zahalují se do své vlastní spravedlnosti a spokojí se s dosažením vlastního lidského standardu povahy; jak fatálně však selhávají, když nedosahují božského standardu.

1SM – Vybraná poselství, 1. svazek 321.1 Můžeme se poměřovat sami podle sebe, můžeme se srovnávat mezi sebou, můžeme říkat, že si vedeme stejně dobře jako ten či onen, avšak otázka soudu vyžadující odpověď je: Splňujeme nároky vznešených nebes? Dosahujeme božského standardu? Jsou naše srdce v souladu s Bohem nebes?

2. Korintským 10:12b ... vždyť oni se měří sami sebou a přirovnávají se k sobě samým, a nechápou, oč jde.

1T – Svědectví pro církev, 1. svazek 163.4 Naděje na věčný život nelze získat lehkým způsobem. Je to téma, které musí být vyřešeno mezi Bohem a vaším vlastním nitrem – a sice vyřešeno na věky. Domnělá naděje bez ničeho dalšího se ukáže být vaší zkárou.

5T – Svědectví pro církev, 5. svazek 219.3 Stejně jako Nikodém si můžeme lichotit, že náš mravní charakter je v pořádku a že se nepotřebujeme před Bohem pokořit jako obyčejný hříšník. Ale musíme být ochotni vstoupit do života úplně stejně jako největší z hříšníků. Je nutné vzdát se vlastní spravedlnosti a prosit o přičtení spravedlnosti Kristovy. Musíme zcela spoléhat na Krista jako na zdroj naší síly.

4T – Svědectví pro církev, 4. svazek 189.2 Občas se v tobě probudily obavy, ale přesto sis nikdy neuvědomil svůj ubohý duchovní stav a absolutní nebezpečí.... Došlo u tebe k povrchní změně, ale ne k celkové proměně, která je pro přijetí Bohem nutná.

ChS – Křesťanská služba 43.3 Byl mi ukázán Boží lid, který čeká na nějakou změnu – na to, že se ho zmocní nějaká strhující moc. Budou však rozčarováni, protože se mýlí. Musejí konat; musí se sami chopit díla a upřímně volat k Bohu o pravdivé poznání sebe samých.

COL – Kristova podobenství 159.1 Žádný člověk není schopen sám o sobě poznat vlastní nedostatky. **Jeremiáš 17:9** „Srdce je lstivé nade vše, je nevyčísitelné. Kdo mu porozumí?“ Opravdového sebepoznání lze dosáhnout jen jediným způsobem — a to pohledem na Krista. Lidé se tolik povznášejí ve své vlastní spravedlnosti, protože neznají Krista. Ubohost a slabost — své skutečné nedostatky — si uvědomujeme jen tehdy, když přemýšlíme o Kristově čistotě a dokonalosti. Pochopíme, že jsme ztraceni a bez naděje, oblečeni do šatu vlastní spravedlnosti jako všichni ostatní hříšníci. Uvidíme, že pokud kdy budeme spaseni, nebude to díky naší vlastní dobrotě, ale díky nekonečné Boží milosti. (srv. PM 79.3)

Titus 3:5-7 ⁵Zachránil nás ne na základě skutků, které jsme my učinili ve spravedlnosti, nýbrž podle svého milosrdenství skrze koupel znovuzrození a obnovou Ducha Svatého, ⁶kterého na nás vylil hojně skrze Ježíše Krista, našeho Zachránce, ⁷abychom se ospravedlnění jeho milostí stali dědici v naději života věčného.

MB – Myšlenky z Hory blahoslavenství 7.1 Člověk, který se cítí být v pořádku, myslí si, že je dostatečně dobrý, a je spokojený se svým stavem, neusiluje stát se účastníkem Kristovy milosti a spravedlnosti. Pýcha nevnímá žádnou nouzi, a tak uzavírá srdce před Kristem a nesmírnými požehnáními, která přišel dát. (srv. MON 12.3)

SC – Cesta ke Kristu 65.2 Pohled na vlastní hříšnost nás směřuje ke Kristu, jenž nám může odpustit; a když k Němu člověk uvědomující si svou bezmocnost vztáhne svou ruku, Kristus mu zjeví svou sílu. Čím více nás k Němu a k Božímu slovu směřuje naše potřeba, tím vznešenější vhled na Kristovu povahu budeme mít a budeme tím plněji odrážet jeho obraz. (srv. CK 45.3)

OHC – Naše nejvyšší povolání 336.4 Mnozí si uvědomují svůj velký nedostatek, čtou, modlí se a odhodlávají se, a přesto nedosahují žádného pokroku. Zdá se, že v odolávání pokušení jsou bezmocní. Důvodem je, že nejdou dostatečně do hloubky. Neusilují o důkladné obrácení nitra, aby z něj vyvěrající prameny byly čisté a aby jejich chování svědčilo o tom, že v nich vládne Kristus. Všechny charakterové vady mají původ v srdci. Pýcha, marnivost, zlá povaha a chamtivost vycházejí z tělesného srdce neobnoveného Kristovou milostí. Je-li srdce zjemněno, obměkčeno a zušlechtěno, pak o tom budou svědčit slova i činy. Je-li lidské nitro zcela odevzdáno Bohu, bude se pevně spoléhat na jeho zaslíbení, a člověk se bude upřímně modlit a odhodlaně usilovat o kontrolu slov a činů.

Skutky 2:37 (B21) Ta slova je zasáhla do srdce. Začali se Petra a ostatních apoštolů ptát: „Co máme dělat, bratři?“

SC – Cesta ke Kristu 23.1 Jak se člověk stane spravedlivým před Bohem? Jak může být hříšník učiněn spravedlivým? Jedině Kristus nás může uvést do souladu s Bohem, se svatostí. Ale jak máme přijít ke Kristu? Mnozí kladou stejnou otázku, kterou vyslovovali lidé kdysi o letnicích, když usvědčeni z hříchu volali: „Co máme dělat?“ (srv. CK 17.1)

GW – Pracovníci evangelia 158.2 Řada lidí žije co se plánu spasení týká ve značné nevědomosti; potřebují o tomto důležitém tématu poučit více než o kterémkoli jiném.

Ev – Evangelizace 152.1 Chtěla bych, abyste jasně pochopili, že zmatené názory na to, co je pravda, lidem brání, aby se pravdou řídili a dále také skutečnost, že nevědí, jak odevzdat svou vůli a mysl Ježíši. Žádají zvláštní pokyny, jak se stát křesťany.

MH – Život naplněný pokojem 143.1 Všude jsou srdce, která volají po něčem, co nemají. Touží po síle, která je vysvobodí z otroctví zla a dá jim moc vítězit nad hříchem, po síle, která jim dá zdraví, život a klid. (srv. ZNP 66.7)

4T – Svědectví pro církev, 4. svazek 394.1 Je mnohem více lidí toužících pochopit, jak mohou přijít ke Kristu, než si dokážeme představit. Mnozí poslouchají populární kázání a nevědí o nic lépe než předtím, jak najít Ježíše a pokoj a odpočinek, po kterém jejich nitro touží. Kazatelé zvěstující světu poslední poselství o milosrdenství by měli mít na paměti, že Kristus má být vyvýšen jako útočiště hříšníka. Mnozí služebníci se domnívají, že není nutné kázat pokání a víru srdcem podmaněným Boží láskou. Považují za samozřejmé, že jejich posluchači jsou s evangeliem dokonale obeznámeni, a pro udržení jejich pozornosti je třeba jim předkládat záležitosti jiné povahy. Pokud tím jejich posluchače zaujmou, považují to za důkaz úspěchu. Lidé jsou ohledně plánu spasení mnohem méně znalí a potřebují více instrukcí o tomto veledůležitém tématu než o kterémkoli jiném.

5T – Svědectví pro církev, 5. svazek 15.1 Mnozí znají teorii o pravdě, ale nepoznali sílu zbožnosti. Kdyby Boží slovo přebývalo v srdci, ovládalo by celý život.

6T – Svědectví pro církev, 6. svazek 53.3 Úplně první a nejdůležitější věcí je nechat roztát a ovládnout lidské nitro tím, že představíme našeho Pána Ježíše Krista jako Spasitele, který odpouští hříchy.

6T – Svědectví pro církev, 6. svazek 11.1 Je třeba vykonat mnoho práce spočívající v předkládání spásné pravdy evangelia druhým lidem. To je Bohem určený prostředek k zastavení přílivu mravní zkaženosti. Je to Jeho prostředek k obnovení Jeho morálního obrazu v člověku.

Římanům 1:16-17 ¹⁶Nestydím se za evangelium, neboť je to Boží moc k záchraně pro každého, kdo věří, předně pro Žida, ale i pro Řeka. ¹⁷V něm se zjevuje Boží spravedlnost z víry k víře, jak je napsáno: „Spravedlivý z víry bude živ.“

1SM – Vybraná poselství, 1. svazek 171.3 Nedovolte ničemu odvést pozornost od otázky: **Lukáš 10:25** „Co mám učinit, abych získal věčný život?“ Je to otázka života a smrti, kterou si musí každý z nás vyřešit pro věčnost.

5T – Svědectví pro církev, 5. svazek 619.1 Na nutnost praktického náboženství je třeba naléhat u všech, kdo přijímají teorii o pravdě.... Všichni musí sami pro sebe získat živou zkušenost; Kristus musí být

zakotven v jejich srdci a jeho Duch musí ovládat jejich pocity, jinak jejich vyznání víry nemá žádnou hodnotu a jejich stav se stane ještě horším, než kdyby o pravdě nikdy neslyšeli.

4T – Svědectví pro církev, 4. svazek 395.4 Řada lidí se rozhoduje pro pravdu na základě důkazů, aniž by se obrátili. Praktické přednášky nejsou propojovány s věroukou, aby si posluchači při pohledu na krásný řetězec pravdy zamilovali jejího Autora a posvětili se poslušností. Dílo kazatele není dokončeno, dokud se mu nepodaří přesvědčit posluchače o nutnosti změny charakteru v souladu s čistými zásadami pravdy, kterou přijali.

5T – Svědectví pro církev, 5. svazek 535.2 Měli bychom vědět, co máme dělat, abychom byli zachráněni.... Je nutné, abychom splnili podmínky stanovené v Božím slově, jinak zemřeme v našich hříších. Musíme vědět, jaké morální změny v našich povahách je nezbytné skrze Kristovu milost provést, abychom se stali způsobilými pro nebeské příbytky. V bázni před Bohem vám říkám: Jsme v nebezpečí, že budeme žít jako Židé – ochuzeni o Boží lásku a neznalí jeho moci, zatímco všude kolem nás září jasné světlo pravdy.

5T – Svědectví pro církev, 5. svazek 171.1 Bůh od svých následovníků vyžaduje víc, než si mnozí uvědomují. Pokud svou naději na nebe nechceme stavět na falešných základech, přijímejme Bibli tak, jak je napsána s vírou, že Pán svá slova myslí vážně. Ke všemu, co od nás požaduje vykonat, nám dává svou milost. Pokud nedosáhneme požadavků předložených v Jeho Slově, nebudeme moci v den Páně nabídnout žádnou výmluvu.

MH – Život naplněný pokojem 180.5 Spasitel vzal na sebe slabosti lidstva a žil životem bez hříchu, aby lidé nemuseli mít obavu, že pro slabost své lidské přirozenosti nebudou moci zvítězit. Kristus přišel, aby nás učinil „účastnými božské přirozenosti“, a Jeho život je svědectvím o tom, že člověk, který je spojen s Bohem, nehřeší. (srv. ZNP 89.8)

CT – Rady rodičům, učitelům a studentům 50.1 Kristův charakter je jediným dokonalým vzorem, který máme napodobovat. Pokání a víra, odevzdání vůle a zasvěcení lidské přirozenosti Bohu jsou prostředky určené k uskutečnění tohoto díla. Získat poznání o tomto Bohem stanoveném plánu by mělo být naším prvořadým studiem; splnění jeho požadavků pak naším prvořadým úsilím.

FE – Základy křesťanské výchovy 118.1 Základním úkolem je přizpůsobit vkus, chuť, vášně, pohnutky a touhy velkému morálnímu měřítku spravedlnosti. Tato práce začíná v srdci. To musí být čisté, zcela přizpůsobené Kristově vůli, jinak se nějaká panovačná vášeň nebo nějaký zvyk či vada stanou ničivou silou. Bůh nepřijme nic méně než celé srdce.

Jan 17:3 [A toto je život věčný: Aby poznávali tebe, jediného pravého Boha, a toho, kterého jsi poslal, Ježíše Krista.](#)

COL – Kristova podobenství 354.3 Hodnota člověka se v nebi posuzuje podle schopnosti srdce poznávat Boha. Toto poznání je pramenem, z něhož vychází veškerá moc. Bůh stvořil člověka tak, aby každá jeho schopnost mohla být v souladu Boží myslí [n.: s tím, jak uvažuje On]. Bůh neustále usiluje o to přivést myšlení člověka do souladu se svým myšlením. Nabízí nám výsadu spolupráce s Kristem při zjevování Jeho milosti světu, abychom mohli získat větší poznání nebeských věcí. (Tento odstavec se v českém překladu knihy Perly moudrosti nenachází.)

COL – Kristova podobenství 355.1 Pohledem na Pána Ježíše získáváme jasnější a zřetelnější představu o Bohu: Pohledem na Pána Ježíše se měníme. Dobrota a láska k bližním se stává naším přirozeným instinktem. Rozvíjíme charakter do podoby Božího charakteru. Růstem do Jeho podoby roste také naše schopnost poznávat Boha. Stále více vstupujeme do společenství s nebesy a získáváme větší sílu přijímat bohatství poznání a věčné moudrosti. (srv. PM 180.4)

COL – Kristova podobenství 114.2 V modlitbě před ukřižováním dal Ježíš Kristus světu naučení, které by se nám mělo vrýt do mysli a do srdce. Řekl: **Jan 17,3** [“A toto je život věčný: Aby poznávali tebe, jediného pravého Boha, a toho, kterého jsi poslal, Ježíše Krista.”](#) Toto je opravdové vědění. Dává člověku sílu. Zkušenostmi získané poznání Otce a Ježíše Krista, kterého Otec poslal, přetváří člověka k Božímu obrazu. Dává člověku schopnost vládnout nad sebou samým, aby každý impuls a vášeň nižší přirozenosti [pozn. překl.: tedy pudů podobných těm zvířecím] byly podřízeny vyšším silám mysli [pozn. překl.: tedy rozumu, který má jen člověk]. Činí z člověka Boží dítě a dědice nebes. Přivádí ho do společenství s myslí Nekonečného a otevírá mu bohaté poklady vesmíru. (srv. PM 55.2)

COL – Kristova podobenství 114.3 Toto je poznání, které se získává zkoumáním Bible. A tento poklad Božího slova může najít každý, kdo je ochoten pro jeho získání obětovat vše. (srv. PM 55.3)

COL – Kristova podobenství 114.4 [Příslaví 2,3-5](#) „³Jestliže zavoláš na porozumění a pozvedneš svůj hlas k rozumnosti, ⁴jestliže ji budeš hledat jako kdyby to byly peníze, pátrat po ní jako po skrytých pokladech, ⁵tehdy porozumíš bázni před Hospodinem a získáš poznání Boha.” (srv. PM 55.4)

DA – Touha věků 83.4 Prospělo by nám, kdybychom každý den strávili hodinu uvažováním o Kristově životě. Měli bychom si ho projít krok za krokem a představit si, čím vším musel projít. Zvláštní pozornost bychom měli věnovat posledním událostem Jeho života. Když se budeme zabývat nekonečnou obětí, kterou za nás přinesl, Jeho duch nás hlouběji prostoupí a naše důvěra a láska k Němu bude pevnější a živější. Konec konců, chceme-li získat spasení, musíme se naučit lekci pokání a ponížení u paty kříže. (srv. TV 50.5)

DA – Touha věků 83.5 Při setkávání se s ostatními lidmi můžeme být jeden druhému požehnáním. Pokud patříme Kristu, budou mu patřit i naše myšlenky. Budeme o Něm rádi mluvit. Když si budeme navzájem vyprávět o Jeho lásce, naše srdce se zjemní božským vlivem a při pohledu na krásu Jeho charakteru budeme **2. Korintským 3,18 (B21)** [„proměňováni k jeho obrazu, od slávy k slávě.”](#) (srv. TV 50.6)

DA – Touha věků 83.3 Mnozí lidé odcházejí z bohoslužeb potěšení a občerstvení Božím slovem. Potom ale o Něm dál nepřemýšlejí, nejsou bdělí a nemodlí se. Připravují se o požehnání, které přijali, a cítí se mnohem hůře než předtím. Mají dojem, že s nimi Bůh zachází tvrdě. Neuvědomují si, že chyba je na jejich straně. Tím, že se vzdálili od Ježíše, se připravili o světlo Jeho přítomnosti. (srv. TV 50.4)

4T – Svědectví pro církev, 4. svazek 375.2 Čím méně přemýšlíte o Kristu a Jeho neporovnatelné lásce a čím méně se přizpůsobujete Jeho obrazu, tím lépe si budete připadat ve svých vlastních očích a tím více sebedůvěry a sebeuspokojení budete mít. Správné poznání Krista, neustálé vzhlížení k Původci a Dokonavateli naší víry vám poskytne takový vhled na charakter skutečného křesťana, že není možné nesprávně posoudit svůj vlastní život a charakter v porovnání s životem a charakterem velkého Vzorů. Uvidíte pak svou vlastní slabost, nevědomost, lásku k pohodlí a neochotu zapřít sami sebe.

COL – Kristova podobenství 133.4 Tisíce lidí si před sebe postavilo Pána, a protože ho mají stále před očima, proměnili se do stejné podoby. Jejich nitro hoří, když vypráví o Jeho charakteru, o tom, čím pro ně Kristus je a čím jsou oni pro Krista.... Jak přemýšlí o Kristově životě a povaze Jeho poslání, osvěcuje je při každém pokusu o odhalení pravdy světlo jasnějšími paprsky. (srv. PM 67.3)

Jeremiáš 9:22-23 ²²Toto praví Hospodin: *Ať se moudrý nechlubí svou moudrostí, ať se hrdina nechlubí svou zdatností, ať se bohatý nechlubí svým bohatstvím,* ²³*ale kdo se chlubí, ať se chlubí tím, že je rozumný a zná mě, že já, Hospodin, vykonávám na zemi milosrdenství, právo a spravedlnost, protože v těchto věcech mám zálibu, je Hospodinův výrok.*

1SM – Vybraná poselství, 1. svazek 388.1 Pohlížení na Krista vás bude proměňovat takovým způsobem, že začnete nenávidět svou dřívější pýchu, svou dřívější marnivost a sebeúctu, svou samospravedlnost a nevíru. Tyto hříchy odhodíte jako bezcenné břemeno a budete před Bohem kráčet pokorně, tiše a s důvěrou. Budete praktikovat lásku, trpělivost, mírnost, dobrotu, milosrdenství a každý další projev milosti přebývajících v Božím dítěti, a nakonec naleznete místo mezi posvěcenými a svatými.

CT – Rady rodičům, učitelům a studentům 37.1 Poznání Boha a Ježíše Krista vyjádřené charakterem je tím nejvyšším vzděláním. Je klíčem otevírajícím brány nebeského města. Božím záměrem je, aby toto poznání získali všichni, kdo se oblékli do Krista.

Koloským 1:9-12 ⁹*Proto i my, od toho dne, kdy jsme to uslyšeli, nepřestáváme se za vás modlit a vyprošovat, abyste byli naplněni poznáním jeho vůle ve veškeré moudrosti a duchovním pochopení,* ¹⁰*abyste vedli život hodný Pána a ve všem se mu líbili, abyste nesli ovoce v každém dobrém skutku a rostli v poznání Boha* ¹¹*a abyste byli posilováni každou mocí podle síly jeho slávy k veškeré vytrvalosti a trpělivosti, s radostí* ¹²*vzdávající díky [Bohu] [a] Otcí, který nás učinil způsobilými k účasti na podílu svatých ve světle.*

Jan 17:3 A toto je život věčný: Aby poznávali tebe, jediného pravého Boha, a toho, kterého jsi poslal, Ježíše Krista.

1. Janův 2:3-6 ³A podle toho víme, že jsme jej poznali, jestliže zachováváme jeho přikázání. ⁴Kdo říká: "Znám ho," a jeho přikázání nezachovává, je lhář a pravda v něm není. ⁵Kdo však zachovává jeho slovo, v tom se skutečně Boží láska stala dokonalou. Podle toho poznáváme, že jsme v něm. ⁶Kdo říká, že v něm zůstává, musí sám také žít [tak], jak žil on.

COL – Kristova podobenství 391.1 Boží charakter je vyjádřen v Božím zákonu. Chceš-li žít v souladu s Bohem, musí být principy Jeho zákona zdrojem každého tvého činu. (srv. PM 200.5)

RH – časopis Review and Herald, 29. března 1892, odst. 11 Možná si řeknete, „no jo, já přikázání dodržuji.“ Skutečně? Když Saul přišel za Samuelem, a byl pokárán, prohlásil: „Přikázání Hospodina zachovávám.“ Uplatňujete zásady Božích přikázání ve svém domově, ve své rodině? Nikdy se v rodinném kruhu neprojevuje hrubost, nevládnost a nezdvořilost? Pokud doma projevujete nevládnost, tak nehleď na to, jak vysoké postavení zastáváte, porušujete Boží přikázání. Nezáleží na tom, jak moc kážete tato přikázání druhým, pokud členům vašeho rodinného kruhu neprojevujete Kristovu lásku, přestupujete Boží zákon.

5BC – Biblický komentář, 5. svazek 1085.5 Muži a ženy, děti a mládež jsou na nebeských vahách hodnoceni podle toho, jak se projevují ve svém domácím životě. Kdo je křesťanem v rodině, je křesťanem všude.

COL – Kristova podobenství 312.3 To je důkaz pravého obrácení. Žádné vyznání ústy nám není nic platné, pokud se Kristus neprojevuje v našich skutcích spravedlnosti. (srv. PM 160.2)

COL – Kristova podobenství 314.1 Pravda má být zakořeněna v lidském srdci. Musí ovládat mysl a řídit sklony. Boží zásady musí prostoupit celou povahou. Každou sebemenší zásadu Božího slova je nutné uvést do praxe a uplatňovat ji každý den. (srv. PM 160.3)

DA – Touha věků 668.3 Pokud využijeme přednosti, kterou máme, a poznáme Boha tak, jak se nám dává poznat, bude náš život životem neustálé poslušnosti. (srv. TV 427.3)

RH – Review and Herald, 16. března 1886, odst. 2 Ježíš nepřišel zachránit lidi v jejich hříších, ale vysvobodit je z jejich hříchů. „Hřích je porušení Božího zákona“, a pokud zákon nedodržíme, nepřijímáme svého Spasitele. Jedinou nadějí na spasení máme skrze Krista. Pokud jeho Duch přebývá v srdci, nemůže v něm přebývat hřích.

1. Janův 3:5-10 ⁵A víte, že on se zjevil, aby odstranil [naše] hříchy, a hříchu v něm není. ⁶Žádný, kdo v něm zůstává, nehřeší. Žádný, kdo hřeší, ho neviděl ani nepoznal. ⁷Dítky, ať vás nikdo nesvádí. Kdo činí spravedlnost, je spravedlivý, tak jako on je spravedlivý. ⁸Kdo činí hřích, je z Dávla, neboť Dábel hřeší od počátku. Proto se zjevil Syn Boží, aby zmařil skutky Dávlovy. ⁹Žádný, kdo je narozen z Boha, nečiní hřích, protože v něm zůstává Boží símě; a nemůže hřešit, protože se narodil z Boha. ¹⁰Podle toho se poznají děti Boží a děti Dávlovy: žádný, kdo nečiní spravedlnost a kdo nemiluje svého bratra, není z Boha.

5BC – Biblický komentář, 5. svazek 1141.4-5 Největším a osudovým omylem je domnívat se, že člověk může mít víru k životu věčnému, aniž by měl Kristovu lásku ke svým bratřím. Kdo miluje Boha a bližního, je naplněn světlem a láskou. Bůh je v něm a všude kolem něj. Křesťané milují lidi kolem sebe jako vzácné duše, za které Kristus zemřel. Neexistuje nic jako křesťan bez lásky, neboť **1. Janův 4:8** „Bůh je láska“ a **1. Janův 2:3-4** „³A podle toho víme, že jsme jej poznali, jestliže zachováváme jeho přikázání.

⁴Kdo říká: "Znám ho," a jeho přikázání nezachovává, je lhář a pravda v něm není." **Jan 15:12** „To je mé přikázání, abyste se navzájem milovali, jako já miluji vás.“ To je ovoce, které má být vydáváno zpět Bohu (Rukopis 133, 1899).

MB – Myšlenky z Hory blahoslavenství 25.2 Dokud se ve svém životě nebudete řídit zásadou obětavé lásky, která je zásadou Božího charakteru, nemůžete Boha poznat. (srv. MON 22.2)

RH – Review and Herald, 30. června 1910, odst. 10 Znat Boha znamená v biblickém slova smyslu být s ním zajedno srdcem i myslí...

1. Janův 4:16b Bůh je láska, a kdo zůstává v lásce, zůstává v Bohu a Bůh v něm.

1. Janův 3:14-15 ¹⁴...kdo nemiluje [bratra], zůstává ve smrti. ¹⁵Každý, kdo nenávidí svého bratra, je vrah; a víte, že žádný vrah nemá věčný život, který by v něm zůstal.

5BC – Biblický komentář, 5. svazek 1144.2 Bůh nepřistoupí na sebemenší kompromis s hříchem.

1. Janův 4:20-21 ²⁰Řekli někdo: "Miluji Boha," a přitom nenávidí svého bratra, je lhář. Vždyť kdo nemiluje svého bratra, kterého viděl, nemůže milovat Boha, kterého neviděl. ²¹A toto přikázání máme od něho, aby ten, kdo miluje Boha, miloval také svého bratra.

3T – Svědectví pro církev, 3. svazek 396.2 Láska ke Kristu nemůže existovat bez odpovídající lásky k těm, které přišel na svět vykoupit. Láska ke Kristu musí být vládnoucím principem lidského bytí, který ovládá všechny emoce a směřuje veškerou sílu.

1. Janův 4:7-8 ⁷Milování, milujme se navzájem, neboť láska je z Boha, a každý, kdo miluje, se z Boha narodil a Boha zná. ⁸Kdo nemiluje, nepoznal Boha, protože Bůh je láska.

MH – Život naplněný pokojem 425.3 Poznání Boha, jak je zjeveno v Kristu, je poznání, které musí mít všichni, kdo jsou spaseni. Je to poznání, které působí změnu charakteru. Pokud je toto poznání přijato, přetvoří člověka k Božímu obrazu. Udělí celé bytosti duchovní sílu, která pochází od Boha. (srv. ZNP 225.1)

2. Petrův 1:3-4 ³Jeho božská moc nám darovala všechno, čeho je třeba k životu a zbožnosti skrze poznání toho, který nás povolal [vlastní] slávou a mocí. ⁴Tím nám byla darována vzácná a veliká zaslíbení, abyste se skrze ně stali účastníky božské přirozenosti a unikli zkáze, která je ve světě v žádostivosti.

AA – Skutky apoštolů 563.1 Jestliže zůstáváme v Kristu, je-li naše srdce naplněné Boží láskou, pak jsou naše city, myšlenky i činy v souladu s Boží vůlí. Posvěcené srdce je v souladu s přikázáními Božího zákona. (srv. PNL 324.3)

1. Janův 5:3a To je totiž láska k Bohu, že zachováváme jeho přikázání.

Skutky 16:30-31 ³⁰... “Pánové, co mám dělat, abych byl zachráněn?” ³¹Oni řekli: “Uvěř v Pána Ježíše, a budeš zachráněn ty i tvůj dům.”

Jan 1:12-13 ¹²Těm však, kteří ho přijali, dal pravomoc [oprávnění] stát se Božími dětmi, těm, kteří věří v jeho jméno. ¹³Ti se nenarodili z krve ani z vůle těla ani z vůle muže, nýbrž z Boha.

5T – Svědectví pro církev, 5. svazek 739.2 Jan 3,16 (B21) „Neboť Bůh tak miloval svět, že dal svého jednorozeného Syna, aby žádný, kdo v něj věří, nezahynul, ale měl věčný život.“ Zatímco Boží zákon je zachován v platnosti a jeho spravedlnost obhájena, hříšníkovi může být odpuštěno. Nejdražší dar, který mohlo udělit jen samo nebe, byl prolit, aby Bůh **Římanům 3,26 (B21)** „prokázal ... že je spravedlivý a ospravedlňuje toho, kdo věří v Ježíše.“ Tímto darem jsou lidé pozvedáni ze zkázy a potupy hříchu, aby se stali Božími dětmi. Pavel v listu **Římanům 8,15** říká: „Přijali jste Ducha synovství, v němž voláme: Abba, Otče!“

5T – Svědectví pro církev, 5. svazek 48.3 Nestačí jen věřit na Něho, musíte věřit v Něho. Musíte se zcela spolehnout na Jeho spásnou milost.

Efezským 2:8-10 ⁸Neboť jste zachráněni milostí skrze víru; a ta záchrana není z vás -- je to Boží dar; ⁹není na základě skutků, aby se nikdo nechlubil. ¹⁰Vždyť jsme jeho dílo, stvořeni v Kristu Ježíši k dobrým skutkům, které Bůh předem připravil, abychom v nich žili.

SD – Synové a dcery Boží 299.7 Ježíš si zamiloval lidi a učinil vše pro to, aby se krví vykoupené nitro znovu narodilo, aby z Jeho vlastního života vzešel nový život... **1. Janův 5:12** „Kdo má Syna, má život.“ Ti, kdo věří v Krista, odvozují svou hybnou sílu a nastavení svého charakteru od Toho, v něhož věří.

DA – Touha věků 388.1 Kristus se stal tělem jako jsme my, abychom se my mohli stát s Ním jedno v Duchu. Na základě tohoto spojení vyjdeme z hrobu, a to ne pouze jako projev Kristovy moci, ale proto, že skrze víru se Jeho život stal naším. Ti, kdo vidí Krista v Jeho pravé podobě a přijímají Ho do svého srdce, mají věčný život. Kristus v nás přebývá skrze Ducha a Boží Duch, přijímaný do srdce vírou, je počátkem věčného života. (srv. TV 244.5)

1. Janův 5:20 Víme, že Syn Boží přišel a dal nám schopnost poznávat toho pravého, a jsme v tom pravém, v jeho Synu Ježíši Kristu. On je ten pravý Bůh a věčný život.

5BC – Biblický komentář, 5. svazek 1145.11 Spásné poznání Krista znamená být oživen duchovním poznáním, praktikovat Jeho slova. Bez toho je vše ostatní bezcenné (The Signs of the Times, 27. ledna 1898).

Jan 3:36 Kdo věří v Syna, má věčný život; kdo však Syna odmítá, nespatří život, ale zůstává na něm Boží hněv.

MH – Život naplněný pokojem 136.3 Nakolik člověk přijímá a poslouchá Boží slovo, natolik ho ovlivní svou mocí a zasáhne každý jeho čin a každý rys jeho povahy. Očistí každou myšlenku a bude řídit každou touhu. Ti, kdo uvěří Božímu slovu a plně se na ně spolehnou, opustí své lidské já a budou silní. Povznesou se nad všechny nízké a bezcenné věci do atmosféry osvobozené od nečistoty. (srv. ZNP 63.6)

1. Janův 5:4-13 ⁴Neboť vše, co se narodilo z Boha, přemáhá svět. A to je to vítězství, které přemohlo svět: naše víra. ⁵Kdo je ten, který přemáhá svět, neli ten, kdo věří, že Ježíš je Syn Boží? ⁶To je ten, který přišel skrze vodu a krev: Ježíš Kristus. Ne pouze ve vodě, ale ve vodě a v krvi. A Duch je ten, který to dosvědčuje, neboť Duch je pravda. ⁷Tři jsou, kteří vydávají svědectví [na nebi -- Otec, Slovo a Duch

Svatý -- a ti tři jsou jedno]. ⁸[A jsou tři, kteří vydávají svědectví na zemi] -- Duch, voda a krev --, a ti tři jsou zajedno. ⁹Přijímámeli svědectví lidí, oč větší je svědectví Boží. Toto je Boží svědectví, protože on sám vydal svědectví o svém Synu. ¹⁰Kdo věří v Syna Božího, má to svědectví v sobě. Kdo nevěří Bohu, učinil ho lhářem, protože neuvěřil svědectví, které Bůh vydal o svém Synu. ¹¹A to je to svědectví: Bůh nám dal věčný život a ten život je v jeho Synu. ¹²Kdo má Syna, má život; kdo nemá Syna Božího, ten život nemá. ¹³Toto jsem napsal vám, kteří věříte ve jméno Syna Božího, abyste věděli, že máte věčný život.

1. Petrův 1:8-9 ⁸Ač jste ho neviděli, milujete ho; ačkoli ho ani nyní nevidíte, věříte v něho a jásáte nevýslovnou radostí, plnou slávy, ⁹docházejíce cíle [své] víry, záchrany duší.

OHC – Naše nejvyšší povolání 154.4 Těm, kteří nevěří, se nedostává bohatého přídělu milosti, který by je učinil moudrými ke spáse, trpělivými, shovívavými, rychle vnímajícími a oceňujícími nebeské služby, rychle rozeznávajícími satanovy úklady a silnými v odporu proti hříchu.

1. Janův 3:9 Žádný, kdo je narozen z Boha, nečiní hřích, protože v něm zůstává Boží símě; a nemůže hřešit, protože se narodil z Boha.

MH – Život naplněný pokojem 180.5 Kristus přišel, aby nás učinil „účastnými božské přirozenosti“, a Jeho život je svědectvím o tom, že člověk, který je spojen s Bohem, nehřeší. (srv. ZNP 89.8)

SD – Synové a dcery Boží 297.4; 1. Janův 3:6 „Žádný, kdo v něm zůstává, nehřeší.“ Bůh má moc uchránit člověka, který je v Kristu, i když je vystaven pokušení.

1. Janův 5:18 Víme, že kdo je narozen z Boha, nehřeší; ale ten, kdo byl zplozen z Boha, střeží sebe samého a ten Zlý se ho nedotýká.

Titus 2:11-14 ¹¹Zjevila se totiž Boží milost, která přináší záchranu všem lidem ¹²a vychovává nás, abychom se odřekli bezbožnosti a světských žádostí a rozvážně, spravedlivě a zbožně žili v tomto věku, ¹³očekávající tu blahoslavenou naději, zjevení slávy velikého Boha a našeho Zachránce Ježíše Krista, ¹⁴kteřý dal sám sebe za nás, aby nás vykoupil z veškeré nepravosti [nezákonnosti] a očistil si svůj zvláštní lid, horlivý v dobrých skutcích.

Jan 5:24 Amen, amen, pravím vám, že kdo slyší mé slovo a věří tomu, kdo mne poslal, má věčný život a nejde na soud, ale přešel ze smrti do života.

Matouš 12:43-45 ⁴³“Když pak nečistý duch vyjde od člověka, prochází bezvodými místy, hledaje odpočinutí, ale nenalézá. ⁴⁴Tehdy si říká: "Vrátím se do svého domu, odkud jsem vyšel." A když přijde, nalézá dům prázdný, zametený a vyzdobený. ⁴⁵Potom jde a vezme s sebou sedm jiných duchů, horších, než je sám; vejdou a bydlí tam. A poslední věci onoho člověka se stávají horšími než ty první...”

5BC – Biblický komentář, 5. svazek 1093.8-9 Vyzdobený dům představuje samospravedlivé nitro. Satan je vyhnán Kristem. Vrátil se však v naději, že znovu získá přístup. Nachází dům prázdný, zametený a vyzdobený. Přebývá v něm pouze samospravedlnost. **Matouš 12:45** „Potom jde a vezme s sebou sedm jiných duchů, horších, než je sám; vejdou a bydlí tam. A poslední věci onoho člověka se stávají horšími než ty první.“ Samospravedlnost je prokletí, lidská ozdoba, kterou satan využívá ke své slávě. Ti, kdo zdobí duši sebechválou a lichocením, připravují cestu dalším sedmi duchům, kteří jsou zkaženější než ti první. Už samotným přijetím pravdy tyto duše klamou samy sebe. Staví na základech samospravedlnosti.

RH – časopis Review and Herald, 24. ledna 1893, odst. 14 Muž v tomto podobenství odmítl konat Satanovo dílo, ale jeho problém spočíval v tom, že po zametení a vyzdobení srdce nepozval nebeské hosty. Nestačí, aby srdce bylo prázdné; musíme toto vakuum zaplnit Boží láskou. Nitro je třeba vybavit milostmi Ducha Božího. Můžeme zanechat mnoha špatných návyků, a přesto nebýt skutečně posvěceni, protože nemáme spojení s Bohem. Musíme se sjednotit s Kristem.

DA – Touha věků 324.1-2 Když se člověk odevzdá Kristu, ovládne jeho nové srdce nová moc. Dochází ke změně, kterou člověk sám o sobě nikdy nedokáže uskutečnit. Je to nadpřirozené dílo, které do lidské přirozenosti vnáší nadpřirozený prvek. Nitro podřízené Kristu se ve vzpurném světě stává Jeho pevností. Kristus chce být jeho jedinou svrchovanou autoritou. Takto nebeským působením chráněné nitro je Satanovými útoky nepřemožitelné. Pokud se však neodevzdáme pod Kristovu nadvládu, ovládne nás ten zlý. Každý z nás nevyhnutelně musí být pod nadvládou jedné nebo druhé mocnosti, které v tomto světě bojují o svrchovanost. Pod nadvládu království temnosti se dostaneme snadno, ani nemusíme mít v úmyslu jí sloužit. Stačí, abychom zanedbávali spojení s královstvím světla. Nebudeme-li spolupracovat s nebeskými silami, zmocní se našeho srdce satan a zabydlí se v něm. Jedinou obranou proti zlu je přijmout Krista do svého srdce skrze víru v Jeho spravedlnost. Pokud nebudeme mít živé spojení s Bohem, nikdy se nemůžeme ubránit nesvatým účinkům sebelásky, nestřídmosti a pokušení hřešit. Můžeme se zbavit mnoha zlovyků, na nějakou dobu se můžeme od Satana odtrhnout, ale bez živého spojení s Bohem a bez naprostého odevzdání se Kristu v každém okamžiku [n.: okamžik za okamžikem] budeme přemoženi. Bez osobního důvěrného seznámení se se Spasitelem a bez neustálého společenství s Ním se vydáváme na milost a nemilost nepříteli a nakonec se podvolíme jeho pokynům. **Matouš 12:45** „A poslední věci onoho člověka se stávají horšími než ty první. Tak bude i s tímto zlým pokolením,“ řekl Ježíš. (srv. TV 205.2-3)

RH – časopis Review and Herald, 23. února 1892, odst. 4 Dílo posvěcení začíná v srdci a my musíme navázat s Bohem takový vztah, aby nám Ježíš mohl vtisknout svou božskou podobu. Je nutné zmařit své já [n.: vyprázdnit se; pozn. překl.: zde je EGW použit slovník **Filipským 2:7**], abychom mohli dát prostor Ježíši, ale kolik lidí má srdce naplněné svými bůžky natolik, že pro Vykupitele světa nemají místo. Svět drží lidská srdce v zajetí. Své myšlenky a sympatie soustřeďují na svůj obchod, své postavení, svou rodinu. Drží se svých názorů a způsobů a pěstují je v nitru jako bůžky; my si však nemůžeme dovolit odevzdat se službě sobě samým, držet se svých způsobů a myšlenek a vytěšňovat Boží pravdu. Musíme se zbavit svého já. To však není vše, co je zapotřebí; když se zřekneme svých bůžků, je třeba zaplnit prázdné místo. Pokud srdce zůstane opuštěné a prázdnota nebude zaplněna,

bude ve stavu toho, jehož dům byl „prázdný, zametený a vyzdobený“, ale bez hosta, který by ho obýval. Zlý duch si k sobě přibral sedm jiných duchů, kteří byli ještě zkaženější než on, vešli dovnitř a usadili se tam; a konečný stav toho člověka byl horší než ten původní.

RH – časopis Review and Herald, 23. února 1892, odst. 5 Když zbavujete srdce [n.: vyprazdňujete ... od] svého já, musíte přijmout Kristovu spravedlnost. Uchopte se jí vírou, neboť musíte mít mysl a ducha Kristova, abyste mohli konat Kristovy skutky. Otevřete-li dveře srdce, Ježíš zaplní prázdnotu darem svého Ducha, a vy potom můžete být živým kazatelem ve svém domově, ve sboru i ve světě. Můžete šířit světlo, protože na vás září jasné paprsky slunce spravedlnosti. Váš pokorný život, vaše svaté projevy a postoje, vaše poctivost a bezúhonnost řeknou všem kolem, že jste Božím dítětem, dědicem nebes, že si ze světa neděláte svůj trvalý příbytek, ale že jste zde poutníkem a cizincem, který hledá lepší zemi, ba dokonce nebeskou, a že žijete s pohledem upřeným pouze na Boží slávu.

RH – časopis Review and Herald, 1. května 1913, odst. 7 Nepěstujte si tedy ani špetku pýchy nebo sebedůležitosti, protože to vytěsňuje Ježíše ze srdce a prázdňové místo zaplní vlastnosti Božího nepřítele.

DA – Touha věků 323.3 V Kristově době bylo mnoho lidí, nad kterými Satan na čas zdánlivě ztratil svoji moc. Z Boží milosti byli vysvobozeni od zlých duchů, kteří ovládali jejich nitro. Radovali se z Boží lásky, ale nezůstali v ní stejně jako ti, o kterých vypráví podobenství o zrně zasetém do kamenité půdy. Neodevzdávali a nepodřizovali se Bohu každý den, a proto v jejich srdci Kristus nemohl přebývat. Když se potom zlý duch vrátil a přivedl s sebou **Matouš 12:45** „sedm jiných duchů, horších, než je sám“, moc zla je zcela ovládla. Stejně je tomu i dnes. (srv. TV 205.1)

Matouš 12:45b (B21) ... nakonec tomu člověku bude hůře než na začátku. Tak tomu bude i s tímto zlým pokolením.

2. Korintským 13:5 Sami sebe zkoušejte, jestli ve víře, sami sebe zkoumejte [abyste se osvědčili]. Či nepoznáváte sami na sobě, že Ježíš Kristus [je] ve vás? Ledáže byste byli neosvědčení.

RH – časopis Review and Herald, 12. července 1887, odst. 9 Vy však namítnete: „Jak mám poznat, že Kristus přebývá v mém srdci?“ Když vás někdo kárá nebo opravuje ve vašem způsobu života a věci se nevyvíjejí podle vašich představ – jestliže to v takovém případě ve vás vyvolává vášně, místo abyste snášeli napomenutí a byli trpěliví a laskaví, pak ve vašem srdci Kristus nepřebývá.

RH – časopis Review and Herald, 9. dubna 1901, odst. 6 Jestli v nás přebývá Spasitel odhalujeme našimi slovy. Duch svatý nepřebývá v srdci toho, kdo je podrážděný, když druzí nesouhlasí s jeho představami a plány. Ze rtů takového člověka vycházejí jízlivé [n.: uštěpačné] poznámky, které Ducha Božího zarmucují a odhánějí a rozvíjejí vlastnosti, které jsou spíše ďábelské než božské.

DA – Touha věků 353.2 Kristovi služebníci nemají jednat podle pokynů přirozeného srdce. Potřebují být v úzkém spojení s Bohem, jinak – při provokaci – povstane jejich „já“ a vychrlí proud mnoha nevhodných slov, které nejsou jako rosa či tichý déšť svažující vadnoucí rostliny. Přesně to Satan chce, aby dělali, vždyť to jsou jeho způsoby. Drak je tím, kdo se hněvá; zlobou a obviňováním se projevuje ďáblův duch. (srv. TV 223.4)

2SM – Vybraná svědectví, 2. svazek 382.1 Je dobré si s vážností a úzkostí v srdci položit otázku: "Pěstují si závist, je žárlivosti dovoleno nalézt si místo v mém srdci?" Pokud ano, pak tam Kristus není.

TM – Svědectví pro služebníky evangelia 441.2 Ať nikdo v této věci neklame své vlastní nitro. Chováš-li v sobě pýchu, samolibost, lásku k nadřazenosti, ješitnost, nesvatou ctižádost, reptání, nespokojenost, hořkost, zlé řeči, lži, podvody, pomluvy, nemáš ve svém srdci Krista a z důkazů vyplývá, že máš mysl a povahu Satana, ne Ježíše Krista, který byl tichý a pokorného srdce.

MB – Myšlenky z Hory blahoslavenství 16.3 Kristova mírnost projevená v rodině přinese štěstí všem jejím členům; nevyvolává hádky, neoplácí zlá slova pronesená v hněvu, nýbrž uklidňuje podráždění a šíří laskavost, kterou pociťují všichni v dosahu jejího vlivu. (srv. MON 17.4)

1. Janův 4:12-13,16b ¹²...Jestliže se milujeme navzájem, Bůh v nás zůstává a jeho láska v nás dosáhla svého cíle [je dokonalá]. ¹³Že zůstáváme v něm a on v nás, poznáváme podle toho, že nám dal ze svého Ducha.... ¹⁶ ... Bůh je láska, a kdo zůstává v lásce, zůstává v Bohu a Bůh v něm.

RH – časopis Review and Herald, 14. srpna 1888, odst. 6 Nemůžeme být vznětliví a netrpěliví, a přitom být křesťany, neboť vznětlivý a netrpělivý duch není Duchem Kristovým.

1. Korintským 13:4-7 ⁴Láska je trpělivá [pomalá k hněvu], dobrotivá [laskavá], láska nezávidí [nesoupeří/nežárlí], [láska] se nevychloubá a není domyšlivá. ⁵Nejedná nečestně, nehledá svůj prospěch, nerozčiluje se [nenechá se vyprovokovat k hněvu], nepočítá zlo. ⁶Neraduje se z nepravosti, ale raduje se spolu s pravdou. ⁷Všechno snáší [přikrývá], všemu věří, ve vše doufá, všechno vydrží.

2SM – Vybraná poselství, 2. svazek 235.5 Když podléháme netrpělivosti, vyháníme tím ze srdce Božího Ducha a dáváme prostor charakteristickým rysům Božího nepřítele.

RH – časopis Review and Herald, 11. října 1892, odst. 1 Nemůžete se nechat unášet svým vlastním temperamentem, jít vlastní cestou, a přitom zůstávat Božími dětmi.

4T – Svědectví pro církev, 4. svazek 606.3 Člověk, který podléhá netrpělivosti, slouží ďáblu. **Římanům 6:16** „Komu se propůjčujete jako otroci k poslušnosti, koho posloucháte, toho jste otroky.“

MYP – Poselství pro mládež 114.3 Pokud se oddáváme hněvu, chlípnosti, chamtivosti, nenávisti, sobectví nebo jakémukoli jinému hříchu, stáváme se služebníky hříchu. **Matouš 6:24a (B21)** „Nikdo nemůže sloužit dvěma pánům.“ Sloužíme-li hříchu, nemůžeme sloužit Kristu.

Jan 8:34 Amen, amen, pravím vám, že každý, kdo činí hřích, je otrokem hříchu.

2. Petrův 2:19b Vždyť čemu člověk podlehne [co člověka přemůže], tím je zotročen.

RH – časopis Review and Herald, 8. března 1892, odst. 8 Když se podřizujete pocitům svého přirozeného srdce a dovolujete tělesné přirozenosti, aby měla navrch, pak se ptám: Jakou máte jistotu [ujištění], že vás Boží moc uchovává ke spáse?

1. Janův 3:9-10 (B21) ⁹Kdo se narodil z Boha, nepáchá hřích, neboť v něm zůstává Boží símě; nemůže hřešit, protože se narodil z Boha. ¹⁰Podle toho se poznají děti Boží a děti ďábla: kdo nežije spravedlivě a nemiluje svého bratra, není z Boha.

1. Janův 3:14-15 ¹⁴...kdo nemiluje [bratra], zůstává ve smrti. ¹⁵Každý, kdo nenávidí svého bratra, je vrah; a víte, že žádný vrah nemá věčný život, který by v něm zůstal.

TM – Svědectví pro služebníky evangelia 440.2 Když lidé praktikují jakýkoli známý hřích, jsou zvázeni na vahách a shledáni nedostatečnými. Je výsadou každého Božího syna být skutečným křesťanem v každém okamžiku; tehdy má celá nebesa na své straně. Má Krista, který přebývá v jeho srdci skrze víru.

1. Janův 5:18 Víme, že kdo je narozen z Boha, nehřeší; ale ten, kdo byl zplozen z Boha, střeží sebe samého a ten Zlý se ho nedotýká.

TM – Svědectví pro služebníky evangelia 389.1 Jestliže jsme přijali a osvojili si Ježíšova slova poučení, je pro nás trvale přítomen a ovládá naše myšlenky, postoje a činy.

RH – časopis Review and Herald, 4. dubna 1893, odst. 7 Pokud v nitru nepřebývá Kristus, vládne a ovládá ho jiný duch; ale Kristus, drahocenný Spasitel, má být pro křesťana všim ve všem V člověku má žít Kristus. Pavel říká: **Galatským 2:20** „Nežiji už já, ale žije ve mně Kristus. Život, který nyní žiji v těle, žiji ve víře v Syna Božího, který si mne zamiloval a vydal sebe samého za mne.“

5T – Svědectví pro církev, 5. svazek 619.1 Všichni musí sami pro sebe získat živou zkušenost; Kristus musí být zakotven v jejich srdci a jeho Duch musí ovládat jejich pocity, jinak jejich vyznání víry nemá žádnou hodnotu a jejich stav se stane ještě horším, než kdyby o pravdě nikdy neslyšeli.

Zjevení 3:20 Hle, stojím u dveří a tluču; kdo by uslyšel můj hlas a otevřel dveře, k tomu vejdu a budu s ním večeřet a on se mnou.

1SM – Vybraná poselství, 1. svazek 325.3 Jak rád se Kristus zmocní chrámu našeho nitra, pokud mu to dovolíme! Je představen jako ten, kdo čeká a tluče na dveře srdce. Proč tedy nevstoupí? To proto, že láska k hříchu dveře srdce zavřela. Jakmile vyslovíme souhlas s tím, že se vzdáme hříchu, že uznáme svou vinu, překážka mezi nitrem a Spasitelem je odstraněna.

HP – V nebesích 27.6 Neposlouchejte hlas svůdce, který je v souladu s neposvěcenou vůlí, ale uposlechněte podnětu, který dal Bůh.... V sázce je všechno. Bude člověk spolupracovat s božským „chtít a činit“? Pokud se člověk ztotožní s Boží vůlí, pokud Boží vůli plně odevzdá své já, tak jeho nejušlechtlejší úsilí strhne překážku, kterou sám vztyčil, od dveří srdce je odklizen smetí, vzpouza blokující nitro je prolomena. Dveře srdce se otevírají a Ježíš vstupuje, aby zůstal jako vítaný host.

OHC – Naše nejvyšší povolání 55.4 Ježíš nás vyzývá, abychom přijali jeho přítomnost; máme otevřít dveře srdce a vpustit ho dovnitř. On však nebude sdílet rozpolcené srdce. Bude-li oddáno službě mamonu, zaplní-li jeho komnaty sobectví a pýcha, nebude v něm pro nebeského Hosta místo; On se u nás neusadí, dokud nebude chrám duše zcela vyklizen a očištěn. Přesto není třeba v křesťanském životě selhávat. Ježíš na nás čeká, aby pro nás vykonal velké dílo, a celé nebe má zájem na naší spáse.

DA – Touha věků 466.4 V díle vykoupení je jakýkoli nátlak vyloučen. Neuplatňuje se v něm žádná vnější síla. Člověk se pod vlivem Božího Ducha sám svobodně rozhoduje, komu chce sloužit. (srv. TV 298.5)

2T – Svědectví pro církev, 2. svazek 217.1 Ježíš dveře neotevírá násilím. Musíte je otevřít sami a dát Mu najevo upřímným přivítáním, že toužíte po Jeho přítomnosti.

1T – Svědectví pro církev, 1. svazek 143.2 Viděla jsem, že mnozí mají u dveří svého srdce nahromaděno tolik smetí, že je nemohou ani otevřít. Někteří mají mezi sebou a svými bratry těžkosti, které je třeba odstranit. Jiní mají zlou národu, sobeckou chamtivost. Než budou moci otevřít dveře, je třeba je odstranit. Jiní před dveře svého srdce nakupili celý svět, a to jim dveře blokuje. Všechno toto smetí musí být odklizen, a pak mohou dveře otevřít a přivítat ve svém nitru Spasitele.

ST – časopis Znamení doby, 3. března 1890, odst. 3 Abychom mohli Ježíše vpustit do svého srdce, musíme přestat hřešit. Jediná definice hříchu zaznamenaná v Bibli zní: hřích je přestoupení zákona. Požadavky zákona jsou dalekosáhlé a my s ním musíme uvést svá srdce do souladu.

OHC – Naše nejvyšší povolání 33.5 Pravda musí proniknout až do nejhlubších zákoutí lidského nitra a očistit vše, co se nepodobá Kristovu duchu. Prázdnota musí být vyplněna atributy charakteru Toho, který byl čistý, svatý a neposkvrněný, aby všechno, co vyvěrá ze srdce, bylo jako květiny, vonící parfémem, sladkou příchutí, vůní života k životu.

RH – časopis Review and Herald, 10. září 1895, odst. 3 Pán nám dá Ducha svatého, aby očistil příbytek našeho nitra, pokud Ho o to požádáme. Neboť do každé místnosti Božího chrámu je třeba vstoupit a očistit ji. Potřebujeme porovnávat svůj život a charakter s velkým morálním měřítkem – desaterem Božích přikázání.

8T – Svědectví pro církev, 8. svazek 139.3 Ani jedno zákoutí našeho nitra se nesmí stát útočištěm pro sobectví.

RH – časopis Review and Herald, 27. února 1900, odst. 7 Pán nemůže očistit nitro, dokud není celá bytost vydána a podřízena působení Ducha svatého.

5T – Svědectví pro církev, 5. svazek 163.2 Pokořte se před Bohem a usilujte o to vyprázdnit chrám svého nitra od všech nečistot – od závisti, žárlivosti, podezírání a obviňování. **Jakub 4:8** „Očistěte ruce, hříšníci, a očistěte srdce, lidé dvojí mysli.“

5T – Svědectví pro církev, 5. svazek 489.4 Ať Boží Duch jako svatý plamen sežehne všechnu nečistotu, která se nahromadila u dveří srdce, a umožní Ježíši vstoupit; pak bude Jeho láska skrze nás proudit k druhým v něžných slovech, myšlenkách a činech.

HP – V nebesích 163.5 Pokud Kristus přebývá v srdci, bude i ve všech našich myšlenkách. Naše nejhlubší myšlenky budou o NĚm, o Jeho lásce a čistotě. On zaplní všechny komnaty naší mysli.

MH – Život naplněný pokojem 93.3 V člověku, který vírou otevře dveře svého srdce Spasiteli, se odehraje úžasná proměna. (srv. ZNP 41.3)

TM – Svědectví pro služebníky evangelia 160.1 Pokud pravda posvěcuje nitro, potom hřích nenávidíme a vyhýbáme se mu, protože přijímáme Krista jako vzácného hosta. Kristus však nemůže sdílet rozdělené srdce; hřích a Ježíš nikdy nejsou společníky.

7BC – Biblický komentář, 7. svazek 961.8 Pokud nejsou dveře srdce otevřeny Ježíši, pokud On neobývá chrám duše, pokud srdce není prodchnuto Jeho božskými vlastnostmi, budou lidské činy při vážení na nebeských vahách prohlášeny za „nedostatečné“.

TMK – Abych jej znal 165.2 Musíme se oprostít od svého já. To však není vše, co je zapotřebí, neboť když se zřekneme svých model, musí být prázdnota zaplněna....

TMK – Abych jej znal 165.3 Když vyprázdníte srdce od svého vlastního já, musíte přijmout Kristovu spravedlnost. Uchopte ji vírou.... Otevřete-li dveře srdce, Ježíš zaplní prázdnotu darem svého Ducha a vy pak můžete být živým kazatelem ve svém domově, v církvi i ve světě. Můžete šířit světlo, protože na vás září jasné paprsky Slunce spravedlnosti.

COL – Kristova podobenství 420.2 Až Kristus zjeví svou vlastní slávu, která se projeví v lidech, přiblíží se nebe k lidem natolik, že krásu zdobící chrám nitra bude možné pozorovat v každém člověku, ve kterém Spasitel přebývá. Lidé budou touto slávou Krista přebývajících v člověku zcela uchváteni. (srv. PM 214.7)

Zjevení 3:20 Hle, stojím u dveří a tluču; kdo by uslyšel můj hlas a otevřel dveře, k tomu vejdu a budu s ním večeřet a on se mnou.

7BC – Biblický komentář, 7. svazek 966.9 Každé varování, napomenutí a výzva v Božím slově nebo prostřednictvím jím povolanych poslů je klepáním na dveře lidského srdce; je to Ježíšův hlas, který žádá o vstup. S každým neuposlechnutým zaklepáním je vaše odhodlání otevřít stále slabší. Jestliže neuposlechneme Ježíšův hlas ihned, začne se v naší mysli Jeho hlas mísit s množstvím jiných hlasů, světské starosti a touha zaujmou pozornost natolik, že hlas svědomí utichne. Srdce se stává méně ovlivnitelným a upadá do nebezpečné nevědomosti co se týče krátkosti času, který zbývá, a následné velkolepé věčnosti.

1T – Svědectví pro církev, 1. svazek 186.1-2 Bylo mi ukázáno, že svědectví Laodicejským se vztahuje na Boží lid v současné době a že příčinou nedosažení většího úspěchu je zatvrzelost jejich srdcí. Bůh však tomuto poselství poskytl čas, aby vykonalo své dílo. Srdce musí být očištěno od hříchů, které Ježíši tak dlouho brání ve vstupu. Toto obávané poselství své dílo vykoná.... Aby se Jeho lid nenechal oklamat ohledně svého vlastního stavu, poskytuje jim čas na to, ab rozrušení odeznělo, a pak je vyzkouší, zda uposlechnou rady Pravého svědka.

1T – Svědectví pro církev, 1. svazek 187.1 Bůh vede svůj lid kupředu, krok za krokem. Přivádí je do různých situací, které mají projevit to, co je v srdci. Někteří v jedné věci obstojí, ale v následující padnou. V každé další situaci je srdce zkoušeno a prověřováno o něco podrobněji. Pokud lidé hlásící se k Bohu zjistí, že se jejich srdce proti tomu staví, mělo by je to přimět k činnosti, kterou je třeba vynaložit, aby zvítězili, pokud nechtějí být vyvrženi z úst Páně. Anděl pravil: "Bůh bude své působení stupňovat, aby vyzkoušel a osvědčil každého ze svého lidu." Někteří jsou ochotni přijmout jednu zkoušku; když je však Bůh přivede k další, krčí se před ní a ustupují, protože zjišťují, že přímo zasahuje nějakou jejich pěstovanou modlu. Zde mají příležitost poznat, co je v jejich srdcích, co Ježíši brání ve vstupu. Cení si něčeho víc než pravdy a jejich srdce není připraveno Ježíše přijmout.

TMK – Abych jej znal 165.2 Je nutné zmařit své já [n.: vyprázdnit se; pozn. překl.: zde je EGW použit slovník **Filipským 2:7**], abychom mohli dát prostor Ježíši, ale kolik lidí má srdce zaplněné svými modlami natolik, že pro Vykupitele světa nemají místo. Svět drží lidská srdce v zajetí. Své myšlenky a sympatie soustřeďují na svůj obchod, své postavení, svou rodinu. Drží se svých názorů a způsobů a pěstují je v nitru jako modly.

TM – Svědectví pro služebníky evangelia 439.1 [Bůh] Neuvolní ze svého nároku ani atom; nepřijme polovičaté uctívání, zatímco polovina srdce patří nějaké modle. Bůh vyžaduje celé srdce, celou mysl. Není dovoleno, aby se vaše mysl odklonila od Boha a soustředila se na nějaký jiný objekt.

Lukáš 14:33 (B21) Tak tedy žádný z vás, kdo se nezřekne všeho, co má, nemůže být mým učedníkem.

1T – Svědectví pro církev, 1. svazek 187.1 Jednotlivci jsou po určitou dobu zkoušeni a prověřováni, aby se zjistilo, zda se vzdají svých model a budou naslouchat radám Pravého svědka. Pokud se někdo nechce očistit poslušností pravdě a překonat své sobectví, pýchu a zlé touhy, mají Boží andělé pověření: "Jsou spojeni se svými modlami, nechte je na pokoji," přecházejí k další práci a tyto nepodmaněné lidi s jejich hříšnými vlastnostmi ponechávají moci zlých andělů. Ti, kteří splní každý bod, obstojí v každé zkoušce a zvítězí, ať už je cena jakákoli, dbali na radu Pravého svědka a obdrželi pozdní dešť, a budou tak uzpůsobeni k proměnění.

1SM – Vybraná poselství, 1. svazek 107.5 Někdo by mohl říci: Proč nám toto poselství neustále zní v uších? Je to proto, že nečiníte důkladné pokání. Nežijete v Kristu a Kristus ve vás nepřebývá. Když je z duše vyhnána jedna modla, satan má připravenou jinou, aby ji nahradila. Pokud se zcela nezasvětíte Kristu a nebudete žít ve společenství s Ním, pokud Ho neučiníte svým rádcem, zjistíte, že vaše srdce, otevřené zlým úmyslům, se snadno odkloní od služby Bohu ke službě svému já.

1SM – Vybraná poselství, 1. svazek 108.1 Někdy můžete mít touhu činit pokání. Ale pokud se rozhodným způsobem nenapравíte a s odhodláním neuvedete do praxe naučené pravdy, pokud nebudete mít aktivní, činnou víru, takovou víru, která neustále nabývá na síle, bude vaše pokání jako ranní rosa. Nitru to nepřinese žádnou trvalou úlevu. Pokání způsobené křečovitým cvičením pocitů je pokání, kterého je třeba litovat; je totiž klamné. Násilné přemáhání pocitů, které ve vás nevyvolává pokojné plody spravedlnosti, vás zanechává v horším stavu, než jste byli předtím.

1SM – Vybraná poselství, 1. svazek 108.2 Každý den vám bude pokušitel v patách s nějakou klamnou, věrohodnou výmluvou pro sobeckou službu svému já, pro vaše sebeuspokojování, a vy se budete vracet ke svým starým praktikám a zanedbávat službu Bohu, prostřednictvím které byste získali naději, útěchu a ujištění.

1SM – Vybraná poselství, 1. svazek 108.3 Bůh volá po ochotné službě – službě inspirované Ježíšovou láskou v srdci. Bůh se nikdy nespokojí s polovičatou, sobeckou službou. Vyžaduje celé srdce, nerozdělené sympatie a naprostou víru a důvěru v jeho moc vysvobodit z hříchu.

COL – Kristova podobenství 237.1 Pokaždé, když odmítneš naslouchat poselství milosti, utvrzuješ se v nevěře. Pokaždé, když Kristu odmítneš otevřít své srdce, stáváš se méně a méně ochotným naslouchat Jeho hlasu. Zmenšuješ tím pravděpodobnost, že zareaguješ na poslední nabídku milosti. (srv. PM 120.2)

COL – Kristova podobenství 237.2 Duch svatý využívá všechny prostředky, aby tě přiměl vejít. Kristus vyhlídí nějaké znamení, které je předzvěstí odemčení a otevření dveří tvého srdce, aby mohl vstoupit. (srv. PM 120.3)

1T – Svědectví pro církev, 1. svazek 143.3 Jeremiáš 3:22 „[Navraťte se, odvrácení synové, vyléčím vaše odvrácení.](#)“

1T – Svědectví pro církev, 1. svazek 144.1 Viděla jsem, že někteří se rádi vrátí. Jiní budou pokračovat dále, stejně jako předtím a budou vyvrženi z úst Pána. Pouze ti, kdo horlivě činí pokání, získají u Boha přízeň.

Zjevení 3:17 *Neboť říkáš: Jsem bohatý, zbohatl jsem, nic nepotřebuji. A nevíš, že jsi ubohý, politováníhodný a chudý, slepý a nahý.*

1T – Svědectví pro církev, 1. svazek 189.2 Viděla jsem mnoho lidí, kteří si lichotí, jak jsou dobrými křesťany. Přitom nemají ani paprsek Ježíšova světla. Nevědí, co to znamená být obnoven Boží milostí. Nemají pro sebe žádnou živou zkušenost týkající se Božích věcí.

1SM – Vybraná poselství, 1. svazek 357.1 Jak jasně je znázorněn stav těch, kteří si myslí, že znají všechnu pravdu, kteří se pyšní svou znalostí Božího slova, zatímco jeho posvěcující moc ve svém životě nezakusili. V jejich srdcích schází vřelost Boží lásky, ale právě tato vřelost lásky činí z Božího lidu světlo světa.

3T – Svědectví pro církev, 3. svazek 252.4 Jaký větší klam může postihnout lidskou mysl než přesvědčení, že má pravdu, i když se mýlí! Poselství Pravého svědka nalézá Boží lid ve smutném, a přitom upřímném klamu. Nevědí, že jejich stav je v Božích očích žalostný. Zatímco si ti, kterých se to týká, lichotí, že jsou v povzneseném duchovním stavu, poselství Pravého svědka rozbíjí jejich jistotu překvapivým odhalením jejich skutečného stavu duchovní slepoty, chudoby a ubohosti. Svědectví, které je tak ostré a závažné, nemůže být omylem, neboť mluví Pravý Svědek a Jeho svědectví musí být pravdivé.

Zjevení 3:15-16 ¹⁵Znám tvé skutky; nejsi studený ani horký [jako léčivé prameny]. Kéž bys byl studený nebo horký! ¹⁶Takto však, že jsi vlažný, a nejsi studený ani horký, vyvrhnu tě ze svých úst.

7BC – Biblický komentář, 7. svazek 970.6 Velkou masu lidí považujících se za křesťany čeká v den Páně hořké zklamání. Nemají na svých čelech pečeť živého Boha. Jsou vlažní a polovičatého srdce a zneuctívají Boha mnohem víc než zapřisáhlí bezvěrci.

OHC – Naše nejvyšší povolání 349.4 Možná volají: "Chrám Páně, chrámem Páně jsme my," zatímco jejich srdce jsou naplněna nesvatým ruchem a nespravedlivým kupčením. Nádvoří chrámu lidského nitra mohou být útočištěm závidi, pýchy, vášni, zlých domněnek, hořkosti a prázdného formalismu. Kristus se s lítostí dívá na vyznavače svého jména, kteří se cítí být bohatí a rozhojnění v poznání pravdy, a přesto pravdu v životě a charakteru postrádají.

Příslaví 14:12 *Některá cesta připadá člověku správná, avšak nakonec je cestou smrti.*

4T – Svědectví pro církev, 4. svazek 87.1 Vyznávají lásku k pravdě, ale chybí jim křesťanský zápal a oddanost. Nemají odvahu zcela rezignovat a vystavit se riziku nevěřícího člověka, nejsou však ani ochotni zemřít sami sobě a důsledně se řídit zásadami své víry.

4T – Svědectví pro církev, 4. svazek 87.2 Jedinou nadějí pro Laodicejské je jasný pohled na to, jak si před Bohem stojí, jasné poznání podstaty jejich nemoci. Nejsou ani chladní, ani horcí; zaujímají neutrální pozici a zároveň si lichotí, že jim nic neschází. Pravý svědek tuto vlažnost nenávidí.... Jsou pro Něj mdlé chuti.

2. Timoteus 3:5a *Budou mít vnější formu zbožnosti, ale její moc jim bude cizí [popřeli ji/odmítli].*

5T – Svědectví pro církev, 5. svazek 83.1 Nemůžeme patřit napůl Pánu a napůl světu. Nejsme Božím lidem, pokud jím nejsme zcela a úplně.

MB – Myšlenky z Hory blahoslavenství 94.1 Nikdo nemůže zaujmout neutrální pozici. Žádný člověk si nemůže říci, že neslouží ani Bohu, ani nepříteli spravedlnosti. Kristus má žít ve svých následovnicích.

Má působit a jednat prostřednictvím jejich schopností a možností. Jejich vůle musí být podřízena vůli Kristově; musí jednat pod vlivem jeho Ducha. Pak už ovšem nežijí oni, nýbrž žije v nich Kristus. Kdo se plně neodevzdá Bohu, je ovládán jinou mocí, poslouchá jiný hlas, jehož podněty jsou zcela jiného druhu. Polovičatou službou se člověk staví na stranu nepřítele jako úspěšný spojenec mocností temnoty. (srv. MON 56.5)

RH – časopis Review and Herald, 4. září 1883, odst. 14 Jsme buď spolupracovníci Kristovi, nebo spolupracovníci nepřítele. Buď shromáždíme spolu s Kristem, nebo rozptylujeme. Buď jsme rozhodnými a celým srdcem oddanými křesťany, nebo křesťany vůbec nejsme. Kristus říká: **Zjevení 3:15** „Kéž bys byl studený nebo horký.“

7BC – Biblický komentář, 7. svazek 963.6 Polovičatí křesťané jsou horší než bezvěrci, neboť jejich klamná slova a nezávazný postoj svádí mnohé na scestí. Bezvěrec přiznává barvu. Vlažný křesťan klame obě strany. Není ani dobrým světákem, ani dobrým křesťanem. Satan ho používá k tomu, aby vykonal dílo, které nikdo jiný vykonal nemůže (Dopis 44, 1903).

RH – časopis Review and Herald, 19. srpna 1890, odst. 11 Polovičatí křesťané zatemňují Boží slávu, špatně si vykládají zbožnost a způsobují, že si lidé vytvářejí falešné představy o tom, z čeho se skládá živoucí zbožnost. Jiní si myslí, když to mohou dělat tito falešní vyznavači, že i oni mohou být křesťany, a přitom se řídit vlastními chutěmi a zaopatřovat si tělo.... Svým duchem a vystupováním vlastně říkají: „Ježíši, ve své době jsi nechápal tak dobře jako my v naší době, že člověk může sloužit Bohu i mamonu.“

1T – Svědectví pro církev, 1. svazek 188.2 Pánu by bylo milejší, kdyby vlažní vyznavači křesťanství nikdy nevyslovili Jeho jméno. Jsou neustálou přítěží pro ty, kdo by chtěli být věrnými Ježíšovými následovníky. Jsou překážkou pro nevěřící a zlí andělé nad nimi jásají a kvůli jejich pokřivené životní cestě se posmívají Božím andělům. Takoví jsou prokletím pro naši záležitost doma i v zahraničí. Svými rty se přibližují k Bohu, zatímco jejich srdce je od Něj vzdáleno.

9T – Svědectví pro církev, 9. svazek 22.2; 23.3 Život vyznavačů křesťanství, kteří nežijí Kristovým životem, je zesměšněním víry. ... Ti, kdo milují Ježíše, uvedou vše ve svém životě do souladu s jeho vůlí. ... Ukazují, že existuje duchovní síla, která může mužům a ženám umožnit, aby neuhnuli ani o píd' od pravdy a spravedlnosti...

1T – Svědectví pro církev, 1. svazek 163.1; 163.4 Rozhodněte se poznat to nejhorší z vašeho případu.... Jednejte se svým vlastním nitrem pravdivě.... Domnělá naděje, a nic víc, se ukáže být vaší zkárou.

Zjevení 3:15-16 ¹⁵Znám tvé skutky; nejsi studený ani horký.... ¹⁶Takto však, že jsi vlažný.... vyvrhnu [dosl. vyzvracím] tě ze svých úst.

2SM – Vybraná poselství, 2. svazek 66.2 Poselství Laodicejským se vztahuje na adventisty sedmého dne, kteří měli velké světlo, ale nechodili v něm. Jsou to právě ti, kteří měli velké řeči, ale nedrželi krok se svým Vůdcem, kteří budou vyvrženi z Jeho úst, jestliže nebudou činit pokání.

7BC – Biblický komentář, 7. svazek 964.6 Kristus vidí to, co člověk nevidí. Vidí hříchy, které, pokud jich člověk nebude litovat, vyčerpají trpělivost Boha pomalého k hněvu. Kristus nemůže přijmout lidi, kteří jsou spokojeni s tím, že si vystačí sami. Nemůže prosit jménem lidí, kteří necítí potřebu jeho pomoci, kteří tvrdí, že všechno znají a mají (The Review and Herald, 23. července 1889).

COL – Kristova podobenství 154.4 Pýcha a nadřazenost je Bohu odporná nade vše a pro lidské nitro je nebezpečná jako nic jiného. Ze všech hříchů je nejhůře léčitelná a téměř beznadějná. (srv. PM 77.3)

2T – Svědectví pro církev, 2. svazek 175.3 Kdybys byl studený, byla by tu jistá naděje, že se obrátíš, ale tam, kde člověka místo Kristovy spravedlnosti obepíná samospravedlnost, je tak těžké vidět klam.... To neobrácený, bezbožný hříšník se nachází v mnohem příhodnějším stavu.

RH – časopis Review and Herald, 26. února 1901, odst. 10 Je mnoho, mnoho vyznavačů křesťanství, kteří bezstarostně čekají na příchod Pána. Nemají na sobě roucho Jeho spravedlnosti. Možná vyznávají, že jsou Božími dětmi, ale nejsou očištěni od hříchu. Jsou sobečtí a soběstační. Jejich zkušenost postrádá Krista. Nemilují Boha nadevše ani svého bližního jako sebe sama. Nemají správnou představu o tom, co svatost obnáší. Nevidí na sobě nedostatky. Jsou tak zaslepení, že nejsou schopni odhalit rafinované působení pýchy a nepravosti. Jsou oděni do hadrů samospravedlnosti a stížení duchovní slepotou. Satan mezi ně a Krista vrhl svůj stín. Nemají žádnou touhu či chuť studovat Spasitelův čistý, svatý charakter.

2T – Svědectví pro církev, 2. svazek 445.2 V bázni před Bohem jsem se pokusila představit Jeho lidu jejich nebezpečí a hříchy a podle svých skromných sil jsem se je snažila vyburcovat. Prohlásila jsem překvapivé věci, které by v nich, kdyby uvěřili, vyvolaly úzkost a zděšení a přiměly by je k horlivému pokání z jejich hříchů a nepravostí.

EW – Ranné spisy 270.2 Někteří toto přímé svědectví nesnesou. Povstanou proti němu, a to způsobí mezi Božím lidem tříbení.

EW – Ranné spisy 270.3 Viděla jsem, že svědectví Pravého svědka nebylo vyslyšeno ani z poloviny. Slavnostní svědectví, na němž závisí osud církve, bylo zlehčováno, ne-li zcela přehlíženo. Toto svědectví musí působit hluboké pokání. Všichni, kteří jej doopravdy přijmou, mu budou poslušni a dojdou očištění.

RH – časopis Review and Herald, 15. prosince 1904, odst. 9 Neschopnost následovat jasné světlo pravdy je obávaným nebezpečím. Poselství laodicejské církvi odhaluje náš stav jako lidu.

RH – časopis Review and Herald, 23. prosince 1890, odst. 11 Duch svatý se snaží zjevit Boží nároky, ale lidé mu věnují pozornost jen na chvíli a obracejí svou mysl k jiným věcem: Satan odchytává semínka pravdy a účinně brání milostivému vlivu Božího Ducha. Takto mnozí rmoutí Ducha svatého a nevědí, že je to naposledy.

RH – časopis Review and Herald, 23. prosince 1890, odst. 14 Je mnoho lidí, kteří se pyšní svým duchovním bohatstvím, svým poznáním pravdy a žijí v hanebném sebeklamu.

RH – časopis Review and Herald, 23. prosince 1890, odst. 17 Pravý svědek říká: **Zjevení 3:17** „A nevíš, že jsi ubohý, politováníhodný a chudý, slepý a nahý.“ Uvidí tito lidé někdy svůj stav zřetelně a jasně?

RH – časopis Review and Herald, 23. prosince 1890, odst. 18 Ve sborech se má podivuhodně projevit Boží moc, ale ta se nedotkne těch, kdo se před Pánem nepokořili a neotevřeli dveře srdce skrze vyznání hříchů a pokání. V projevu oné moci, která osvětluje zemi Boží slávou, uvidí jen něco, co ve své zaslepenosti považují za nebezpečné, něco, co v nich vzbudí strach, a budou se připravovat na odpor. Protože Pán nepůsobí podle jejich představ a očekávání, budou se tomuto dílu bránit. Říkají: „Proč bychom neměli poznat Ducha Božího, když jsme v díle už tolik let?“ - Protože nereagovali na varování, na prosby Božích poselství, ale vytrvale říkali: **Zjevení 3:17** „Jsem bohatý, zbohatl jsem, nic nepotřebuji.“

RH – časopis Review and Herald, 23. prosince 1890, odst. 22 Všichni, kdo se odváží jít svou vlastní cestou a nepřipojí se k andělům poslaným z nebe s poselstvím, aby zaplnilo celou zemi svou slávou, budou opomenuti. Dílo bude pokračovat kupředu k vítězství bez nich a oni se na jeho triumfu nebudou podílet.

1T – Svědectví pro církev, 1. svazek 189.2 A viděla jsem, že Pán v nebi brousí svůj meč, aby je setnul. Kéž by si každý vlažný vyznavač Božího jména uvědomil, jak čisté dílo se Bůh chystá vykonat mezi lidem, který se k Němu hlásí!

RH – časopis Review and Herald, 28. srpna 1894, odst. 3 Ještě je šance napravit jejich stav. Laodicejské poselství je plné povzbuzení, neboť odpadá církev si ještě může koupit zlato víry a lásky, může ještě získat bílé roucho Kristovy spravedlnosti, aby se nemusela ukázat hanba její nahoty. Čistota srdce, čistota pohnutek může ještě charakterizovat ty, kdo jsou polovičatí a snaží se sloužit Bohu i Mamonu. Ještě mohou vyprat svá charakterová roucha a vybělit je v krvi Beránka.

1T – Svědectví pro církev, 1. svazek 143.3 Jeremiáš 3:22 „Navraťte se, odvrácení synové, vyléčím vaše odvrácení.“

1T – Svědectví pro církev, 1. svazek 144.1 Viděla jsem, že někteří se rádi vrátí. Jiní nedovolí, aby na ně toto poselství laodicejské církvi zapůsobilo. Budou pokračovat dále, stejně jako předtím a budou vyvrženi z úst Pána. Pouze ti, kdo horlivě činí pokání, získají u Boha přízeň.

Zjevení 3:18 Radím ti, abys ode mne koupil zlato v ohni pročištěné, a tak zbohatl, bílé šaty, aby ses oblékl a neukázala se hanba tvé nahoty, a mast k pomazání svých očí, abys viděl.

4T – Svědectví pro církev, 4. svazek 88.2 Pravý Svědek nám radí, abychom si od Něho koupili zlato pročištěné v ohni, bílé roucho a mast na oči. Zlatem vyzkoušeným v ohni, které je zde doporučeno, je víra a láska. To činí srdce bohatým, neboť bylo pročišťováno, až se stalo ryzím, a čím více je zkoušeno, tím zářivější je jeho lesk. Bílé roucho je čistota charakteru, Kristova spravedlnost udělená hříšníkovi. To je skutečný oděv nebeského původu, který si lze koupit pouze od Krista za život v ochotné poslušnosti. Balzám na oči je taková moudrost a milost, která nám umožňuje rozlišovat mezi zlem a dobrem a rozpoznávat hříchy v jakékoli podobě. Bůh dal své církvi oči, které si má pomazat moudrostí, aby viděla jasně. Mnozí by však oči církve raději zastřeli, kdyby mohli, protože nechtějí, aby jejich skutky vyšly na světlo, protože by byli pokáráni. Božský oční balzám vyjasní chápání.

5T – Svědectví pro církev, 5. svazek 105.2 Ach, co jen mám říci, abych otevřela slepé oči, abych osvětila duchovní chápání! Hřích musí být ukřižován. Duch svatý musí provést úplnou mravní obnovu. Musíme obdržet Boží lásku s živou, trvalou vírou. To je to zlato pročištěné v ohni. Můžeme ho získat jedině od Krista. Každý upřímný a vroucně hledající se stane účastníkem božské přirozenosti.

1SM – Vybraná poselství, 1. svazek 349.2 Při pohledu na Vykupitele nachází hříšník naději, jistotu a radost. Víra se láskou zmocňuje Krista. Víra se projevuje láskou a očišťuje duši.

3T – Svědectví pro církev, 3. svazek 474.3 Anděl řekl: „Nedostatek lásky a víry jsou velké hříchy, kterých se nyní Boží lid dopouští.“ Nedostatek víry vede k bezstarostnosti a k lásce k sobě a ke světu.

COL – Kristova podobenství 158.3 Zlato zkoušené v ohni je víra, která se projevuje láskou. Jedině to nás může uvést do souladu s Bohem. Můžeme být činní, mnoho pracovat, ale bez lásky, jakou měl v srdci Kristus, nemůžeme být nikdy považováni za členy nebeské rodiny. (srv. PM 79.2)

RH – časopis Review and Herald, 24. ledna 1893, odst. 5 Pravá víra se vždy projevuje láskou, která jí poskytuje hybnou sílu.

1SM – Vybraná poselství, 1. svazek 375.2 Člověk potřebuje sílu stojící mimo něj a nad ním, aby ho obnovila do Boží podoby; ale potřeba božské pomoci neznamená, že je lidská činnost zbytečná. Ze strany člověka je nutná víra, neboť víra se projevuje láskou a očišťuje duši. Víra se opírá o Kristovy ušlechtilé vlastnosti.

SD – Synové a dcery Boží 71.2 Živá víra se projeví skutky víry.

1. Janův 3:3 A každý, kdo v něm má tuto naději, očišťuje se, tak jako on je čistý.

7BC – Biblický komentář, 7. svazek 965.1 Ježíš chce, abychom si od něho koupili zlato zkoušené ohněm; je to zlato víry a lásky, do něhož nejsou přimíchány žádné znečišťující látky.

1T – Svědectví pro církev, 1. svazek 142.3 Dbejte na rady Pravého svědka. Kupte zlato pročištěné ohněm, a tak zbohatněte, bílé roucho, abyste byli oblečeni, a oční mast, abyste viděli. Vynaložte nějaké úsilí. Tyto vzácné poklady na nás nespádnou bez vynaložení nějakého úsilí z naší strany. Máme si je koupit – **Zjevení 3:19** „*buď horlivý a učíš pokání*“ ze svého vlažného stavu. Musíme procitnout, abychom viděli své špatnosti, pátrat po svých hříších a horlivě z nich činit pokání.

1SM – Vybraná poselství, 1. svazek 374.1 Víra se projevuje láskou a očišťuje duši. Skrze víru Duch svatý v srdci vytváří svatost. To se však nemůže stát, pokud člověk není ochoten spolupracovat s Kristem.

Uzpůsobení pro nebe můžeme být pouze působením Ducha svatého na srdce. Jako oprávnění pro získání přístupu k Otci je třeba vlastnit Kristovu spravedlnost. Abychom mohli mít Kristovu spravedlnost, potřebujeme být denně proměňováni vlivem Ducha, abychom se stali účastníky božské přirozenosti. Je to dílo Ducha svatého, které povznáší vkus, posvěcuje srdce a zušlechťuje celého člověka.

5L – Posvěcený život 83.2 Když litujeme svých hříchů proti Bohu a hledáme odpuštění skrze Kristovy zásluhy, On do nás vloží víru, která se projevuje láskou a která očišťuje srdce.

1SM – Vybraná poselství, 1. svazek 394.3 Těm, kdo jej prosí, Ježíš dává Ducha svatého, neboť je nutné, aby každý věřící byl vysvobozen od znečištění i od prokletí a odsouzení Zákonem.

5T – Svědectví pro církev, 5. svazek 648.1 Kristova láska si podmaní tělesné sklony.... milostí Božího Ducha účinně očišťuje nitro. Pán chce, abychom k němu denně přicházeli se všemi svými problémy a vyznáním hříchů, a On nám může dát odpočinit tím, že ponese Jeho jho a břemeno. Jeho svatý Duch svými milostivými vlivy naplní nitro a každá myšlenka se v poslušnosti podřídí Kristu.

4T – Svědectví pro církev, 4. svazek 558.4 Je třeba podřídít se Boží vůli, pokořit se, otevřít srdce vzácnému vlivu Ducha Kristova. Zlato zkoušené v ohni představuje lásku a víru. Mnozí jsou téměř bez lásky. Soběstačnost jim zaslepuje oči před jejich velkou potřebou. Existuje kladná potřeba každodenního obrácení se k Bohu. Potřeba nové, hluboké a každodenní zkušenosti náboženského života.

2T – Svědectví pro církev, 2. svazek 36.2 Jak mi bylo ukázáno, zlato zmíněné Kristem, Pravým svědkem, které musí mít všichni, je vírou a láskou dohromady, a láska má přednost před vírou. Satan neustále pracuje na tom, aby tyto vzácné dary ze srdcí Božího lidu odstranil. Do hry o život jsou zapojeni všichni. Satan si je dobře vědom toho, že pokud se mu podaří odstranit lásku a víru a jejich místo nahradí sobectvím a nevírou, všechny zbývající vzácné vlastnosti budou brzy dovedně odstraněny jeho lstivou rukou a hra bude ztracena.

Zjevení 3:18a Radím ti, abys ode mne koupil ... bílé šaty, aby ses oblékl a neukázala se hanba tvé nahoty.

7BC – Biblický komentář, 7. svazek 920.3 Ježíš touží po tom, abychom usilovali o čisté a neposkvrněné nitro, o nitro obmyté a zbělené v Beránkově krvi. To je to bílé roucho Kristovy spravedlnosti, které hříšníkovi umožňuje přístup do přítomnosti nebeských andělů.

COL – Kristova podobenství 311.3 Uzpůsobit na setkání s Boží přítomností nás může pouze pokrývka, kterou nám poskytl sám Kristus. Každého, kdo činí pokání a věří, Ježíš Kristus oblékne rouchem své vlastní spravedlnosti. (srv. PM 159.6)

YI – časopis Instrukce pro mladé lidi, 18. srpna 1886, odst. 4 Jediná naděje každého člověka spočívá v Ježíši Kristu. Ten přinesl roucho své spravedlnosti, aby jej oblékl hříšníkovi, který odloží svůj špinavý šat.... Čisté a svaté šaty nejsou připraveny, aby si je někdo oblékl poté, co vešel branou do města. Všichni, kteří vejdou, budou mít na sobě roucho Kristovy spravedlnosti a na jejich čele bude vidět Boží jméno. Toto jméno je symbolem, který apoštol spatřil ve vidění, a znamená odevzdání své myslí inteligentní a oddané poslušnosti všem Božím příkázáním. Nebude tam žádné zakrývání hříchů a chyb, které by skrylo deformovanost charakteru. Žádná roucha nebudou vypraná napůl. Všechna budou čistá a neposkvrněná.

DA – Touha věků 555.6 Kristova spravedlnost není rouchem k zakrytí nevyznaného a stále pokračujícího hříchu. Je to životní princip, který přetváří charakter a ovládá jednání. Svatost je úplná odevzdanost Bohu, naprosté podřízení myslí a života zásadám ovládajícím nebesa. (srv. TV 352.2)

COL – Kristova podobenství 310.3 Církvi **Zjevení 19:8** „je dán zářivě čistý kment, aby se jím oděla“ a aby byla **Efezským 5:27** „bez poskvrny, vrásky a čehokoli podobného“ **Zjevení 19:8** „Tím kmentem jsou spravedlivé skutky svatých“. Je to Kristova spravedlnost, Jeho vlastní neposkvrněný charakter, který je skrze víru poskytnut všem, kdo Krista přijímají jako svého osobního Spasitele. (srv. PM 159.2)

SD – Synové a dcery Boží 368.3 S vědomím těchto povzbudivých zaslíbení bychom měli horlivě usilovat o zdokonalení charakteru, který nám umožní obstát před Božím Synem! Pouze lidé oděni rouchem Jeho spravedlnosti, budou schopni snést slávu jeho přítomnosti, až se zjeví s „mocí a velikou slávou“.

2T – Svědectví pro církev, 2. svazek 453.1 Bůh nepřijme nic jiného než čistotu a svatost; jediná skvrna, jediná vráska, jediná vada na charakteru je navždy připraví o nebe se vši jeho slávou a bohatstvím.

Efezským 5:25-27 ²⁵Muži, milujte své ženy, jako i Kristus miloval církev a sám sebe za ni vydal, ²⁶aby ji posvětil, když ji očistil vodní koupelí v slovu, ²⁷aby sám sobě postavil slavnou církev, která by neměla poskvrny ani vrásky ani čehokoliv takového, ale byla svatá a bezúhonná.

4T – Svědectví pro církev, 4. svazek 88.2 Bílé roucho je čistota charakteru, Kristova spravedlnost udělená hříšníkovi. To je skutečný oděv nebeského původu, který si lze koupit pouze od Krista za život v ochotné poslušnosti.

7BC – Biblický komentář, 7. svazek 965.3 Bílé roucho je Kristova spravedlnost, která má být vetkána do charakteru. Čistota srdce, čistota motivů bude charakterizovat každého, kdo pere své roucho a bělí je v Beránkově krvi (The Review and Herald, 24. července 1888).

COL – Kristova podobenství 311.4 Toto roucho, utkané na nebeském stavu, nemá ani jediné vlákno vyrobené člověkem. Kristus si ve svém lidství vytvořil dokonalý charakter. Takový charakter chce udělit

také nám, nabízí nám jej. **Izaiáš 64:5** „Všechny naše spravedlivé činy jsou jako poskvrněné roucho.“ Všechno, co my sami ze sebe můžeme dělat, je znečištěno hříchem. Ale Boží Syn **1. Janův 3:5** „se zjevil, aby odstranil [naše] hříchy, a hříchu v něm není.“ **1. Janův 3:4 (SNC)** „Hřích je porušení Božího zákona.“ Svou dokonalou poslušností umožnil každému člověku být poslušným Božích přikázání. Odevzdáme-li se Kristu, naše srdce se spojí s jeho srdcem, naše vůle splyne s Jeho vůlí, naše mysl se sjednotí s Jeho myslí a naše myšlenky se Mu podřídí, žijeme Jeho život. Toto znamená obléci si roucho Kristovy spravedlnosti.... (srv. PM 159.7)

COL – Kristova podobenství 312.2 Spravedlnost znamená činit to, co je správné. Proto budou všichni souzeni podle svých skutků. Naše povaha se projevuje tím, co děláme. Skutky ukazují, zda je víra opravdová.... (srv. PM 160.2)

COL – Kristova podobenství 312.3 **1. Janův 2:3** „Podle toho víme, že jsme jej poznali, jestliže zachováváme jeho přikázání.“ To je důkaz pravého obrácení. Žádné vyznání ústy nám není nic platné, pokud se Kristus neprojevuje v našich skutcích spravedlnosti. (srv. PM 160.2)

COL – Kristova podobenství 319.1 Šat Kristovy spravedlnosti musíme obléci nyní, dokud žijeme zde na zemi. Toto je naše jediná příležitost připravit se pro domov, který Kristus nachystal všem těm, kteří zachovávají jeho přikázání. (srv. PM 163.3)

Ed – Výchova 249.2 Vedme děti a mladé lidi k tomu, aby si pro sebe zvolili ten královský oděv, který byl utkán na nebeském stavu, ten **Zjevení 19:8** „zářivě čistý kment“, který budou nosit všichni svatí. Tento oděv, Kristův vlastní neposkvrněný charakter, Bůh zdarma nabízí každému člověku. Všichni, kteří jej přijmou, jej obdrží a budou nosit ještě zde, za tohoto života. (srv. Vy 147.2-3)

Ed – Výchova 249.3-4 Naučme děti, že do nádherného roucha Kristovy povahy se oblékáme pokaždé, když svou mysl otevíráme čistým, láskyplným myšlenkám a vykonáváme laskavé a užitečné činy. Tento oděv je učiní krásnými a milými již zde na zemi a nakonec pro ně bude oprávněním pro vstup do paláce nebeského Krále. Jeho zaslíbení zní: **Zjevení 3:4** „Budou se mnou chodit v bílých šatech, protože jsou toho hodni.“ (srv. Vy 147.4)

Zjevení 19:7-8 ⁷Radujme se a jásejme a vzdávejme mu slávu, protože přišla svatba Beránkova a jeho žena se připravila; ⁸a bylo jí dáno, aby si oblékla zářivě čistý kment.“ Tím kmentem jsou spravedlivé činy svatých.

Zjevení 3:18 Radím ti, abys ode mne koupil ... mast k pomazání svých očí, abys viděl.

7BC – Biblický komentář, 7. svazek 965.5 Okem se rozumí citlivé vnímání, vnitřní světlo mysli. Na jeho správném pohledu na věc závisí duchovní zdraví celého nitra a celé existence. Ona "Mast k pomazání očí", tedy Boží slovo, činí při jejím použití svědomí rozumným, neboť Boží slovo usvědčuje z hříchu. Toto zmoudření je nezbytné, aby mohlo následovat uzdravení a oko se zaměřilo pouze na Boží slávu.

Matouš 6:22-23a ²²Lampou těla je oko. Jeli tvé oko čisté, celé tvé tělo bude plné světla. ²³Ale jeli tvé oko špatné, celé tvé tělo bude temné.

7BC – Biblický komentář, 7. svazek 965.9 Olejem k pomazání se rozumí olej Jeho milosti, který zaslepenému nitru v temnotě poskytne duchovní zrak, aby umělo rozlišovat mezi působením Božího Ducha a ducha nepřítele.

OHC – Naše nejvyšší povolání 153.4 Když se podřídíme vlivu Božího Ducha, naše svědomí se stává jemným a citlivým a hřích, který jsme dosud míjeli bez většího povšimnutí, se ukáže být nadmíru hříšným.

Efeským 1:18a (B21) Kéž [Bůh] osvíti váš vnitřní zrak [oči vašeho srdce – ČSP], abyste viděli, k jaké naději vás povolal...

4T – Svědectví pro církev, 4. svazek 88.2 Balzámem na oči je taková moudrost a milost, která nám umožňuje rozlišovat mezi zlem a dobrem a rozpoznávat hřích v jakékoli podobě.

Žalm 119:130 Otevření [vysvětlení] tvých slov osvěcuje, dává porozumět prostoduchým.

ML – Můj život dnes 73.3 Nechtě je nebeský balzám nanesen na oči vašeho porozumění, abyste mohli rozlišovat mezi pravdou a bludem. Zkoumejte Slovo, a když narazíte na "Tak praví Pán", zaujměte stanovisko....

7BC – Biblický komentář, 7. svazek 965.1 Mastí na oči je schopnost správného duchovního rozlišování, která nám tolik schází, neboť duchovní věci je třeba rozlišovat duchovně (The Review and Herald, 1. dubna 1890).

6T – Svědectví pro církev, 6. svazek 205.3 Oko mysli je třeba vzdělávat a vychovávat, jinak dítě v pohlížení na zlo nalezne zalíbení.

Žalm 119:34 Dej mi porozumět, budu střežit tvůj zákon a jej zachovávat celým srdcem.

5T – Svědectví pro církev, 5. svazek 233.2 Balzámem na oči je ono duchovní rozlišování, které vám umožní vidět satanovy nástrahy a vyhnout se jim, rozpoznat hřích a ošklivit si ho, vidět pravdu a být jí poslušen.

1SM – Vybraná poselství, 1. svazek 216.2 Jedině člověku, vrcholnému dílu svého stvoření, dal Bůh svědomí, aby si uvědomil posvátné požadavky Božího zákona, a srdce schopné milovat Boží zákon jako svatý, spravedlivý a dobrý; a od člověka se vyžaduje pohotová a úplná poslušnost. Bůh ho však k poslušnosti nenutí; je mu ponechána možnost svobodně morálně jednat.

HP – V nebesích 142.3 Právě náboženství je ztělesněno v Božím slově a spočívá v tom, že jsme v myšlenkách, slovech a skutcích pod vedením Svatého Boha.

2SM – Vybraná poselství, 2. svazek 60.3 Budeme-li neustále hledět na Ježíše a přijímat jeho Ducha, budeme mít jasný zrak.

2T – Svědectví pro církev, 2. svazek 488.1 V obnoveném srdci bude ukotvena zásada poslušnosti Boží vůle, protože se v něm nachází láska k tomu, co je spravedlivé, dobré a svaté. Nebude váhavé, nebude rozjímat nad tím, jestli do toho má chuť, jestli se mu chce či zkoumat, zda se to hodí. Nepůjde nějakým směrem jen proto, že to dělají jiní. Každý by měl žít sám za sebe. Mysl všech, kdo jsou obnoveni milostí, bude otevřeným médiem, které bude neustále přijímat světlo, milost a pravdu shůry a předávat je druhým. Jejich skutky jsou plodné. Jejich ovoce je ke svatosti a jejich koncem je věčný život.

3BC – Biblický komentář, 3. svazek 1158.1 Úplně prvním krokem na cestě životem je mít mysl upřenou na Boha, mít Jeho bázeň neustále před očima. Jediné vybočení z morální bezúhonnosti otupuje svědomí a otevírá dveře dalšímu pokušení.

3T – Svědectví pro církev, 3. svazek 373.2 Mladí lidé si neuvědomují mnohá nebezpečí, kterým jsou denně vystaveni. Nikdy nemohou všechna plně rozpoznat, ale pokud budou bdělí a budou se modlit, Bůh uchová jejich svědomí v citlivém stavu a jejich vnímání tak jasné, aby mohli rozpoznat působení nepřítelů a byli obrněni proti jeho útokům.

2BC – Biblický komentář, 2. svazek 1004.6 Je velmi závažné uvědomit si, že odstranění jediné ochrany svědomí, nesplnění jediného dobrého předsevzetí, vytvoření jediného špatného návyku může vést nejen k naší vlastní zkáze, ale i ke zkáze těch, kteří v nás vložili důvěru. Naší jedinou jistotou je jít tam, kam vedou kroky Mistra, a bezvýhradně důvěřovat v ochranu Tomu, který říká: „Následuj mě.“ Naší neustálou modlitbou by mělo být: **Žalm 17:5** „*Drž mé kroky na své stezce, Pane, aby mé kroky neuklouzly.*“ (The Signs of the Times, 28. července 1881).

Žalm 119:32 *Poběžím cestou tvých příkazů, neboť jsi rozšířil mé srdce.*

5T – Svědectví pro církev, 5. svazek 574.2 Není nutné, aby někdo podlehl satanovým pokušením, a tím pošpinil své svědomí a zarmoutil Ducha svatého. V Božím slově jsou obsažena veškerá opatření, aby se každému dostalo Boží pomoci v jeho úsilí zvítězit.

7BC – Biblický komentář, 7. svazek 965.6 Zřeknete-li se vlastní soběstačnosti, vzdáte-li se všech věcí, jakkoli jsou vám drahé, můžete si koupit zlato, oděv a oční mast, abyste prohlédli (The Review and Herald, 23. listopadu 1897).

RH – časopis Review and Herald, 23. listopadu 1897, odst. 8 Člověk používající oční mast může vidět sám sebe takového, jaký je. Objeví svou ubohost, pocítí své nedokonalosti, svou duchovní chudobu a potřebu uzdravení z duchovního onemocnění.

7BC – Biblický komentář, 7. svazek 964.3 Zaznívá poselství Laodicejským. Přijměte toto poselství ve všech jeho fázích a hlásejte ho lidem všude tam, kde Prozřetelnost otevře cestu. Ospravedlnění z víry a Kristova spravedlnost jsou témata, která je třeba představovat hynoucímu světu (Dopis 24, 1892).

Matouš 25:1-3 ¹Tehdy bude království Nebes podobné deseti pannám, které vzaly své lampy a vyšly naproti ženichovi. ²Pět z nich bylo pošetilých a pět rozumných. ³Pošetilé vzaly [své] lampy, ale nevezly s sebou olej.

COL – Kristova podobenství 406.3 Dvě skupiny družiček představují dvě třídy lidí, kteří svými ústy vyznávají, že očekávají příchod svého Pána. Družičky jsou nazývány pannami, protože se pokládají za lidi, kteří mají čistou víru. Lampy znázorňují Boží slovo.... Olej je symbolem Ducha svatého. (srv. PM 209.2)

COL – Kristova podobenství 408.2 V podobenství vyšlo všech deset družiček vstříc ženichovi. Všechny měly lampy a nádoby na olej. (srv. PM 209.4)

COL – Kristova podobenství 405.2 Pět družiček však opomenulo naplnit své nádoby olejem. (srv. PM 208.3)

SD – Synové a dcery Boží 118.2 Všechny měli lampy, tedy vnější zdání zbožnosti, ale jen pět z nich mělo vnitřní zbožnost. Pěti z nich chyběl olej milosti. Duch života v Kristu Ježíši, Duch svatý, nepřebýval v jejich srdcích. Co jim bylo platné něco předstírat, když neměli olej milosti?

COL – Kristova podobenství 408.3 Bez Božího Ducha je znalost Bible k ničemu. Teoretická znalost pravdy bez doprovodu Ducha svatého nemůže oživit lidské nitro ani posvětit jeho srdce. Člověk může znát přikázání a zaslíbení Bible, nevstřípi-li mu však pravdu do srdce Duch svatý, nedojde k proměně charakteru. (srv. PM 209.5)

COL – Kristova podobenství 408.2 Po určitou dobu mezi nimi nebyl vidět žádný rozdíl. Tak je tomu i s církví před druhým příchodem Pána Ježíše. Všichni znají Písmo, všichni slyšeli poselství o brzkém druhém příchodu Spasitele a všichni s důvěrou očekávají Kristův návrat. Avšak jak tomu bylo v podobenství, je tomu i dnes. Nastává čas čekání, víra je zkoušena a když zazní volání: **Matouš 25:6** "Hle, ženich! Vyjděte mu vstříc," mnozí nejsou připraveni. V nádobách svých lamp nemají olej. Postrádají Ducha svatého. (srv. PM 209.4)

TM – Svědectví pro služebníky evangelia 233.2 Nyní je čas prosit, aby lidé nejen naslouchaly Božímu slovu, ale aby si neprodleně zajistily olej do svých nádob s lampami. Tímto olejem je Kristova spravedlnost. Představuje charakter, který je nepřenosný. Nikdo jej nemůže zajistit pro někoho jiného. Každý musí pro sebe získat charakter očištěný od každé skvrny hříchu.

RH – časopis Review and Herald, 17. září 1895, odst. 3 Není možné, aby se ti, kdo mají víru a milost, dělili o své zásoby s těmi, kdo ji nemají. Není možné, aby ti, kteří důkladně prozkoumali své srdce sdíleli užitek s těmi, kteří to učinili pouze povrchně. Podobenství má poukázat na nebezpečí plynoucí z povrchního zpytování srdce.

Příslaví 14:12 Některá cesta připadá člověku správná, avšak nakonec je cestou smrti.

2. Timoteus 3:5a Budou mít vnější formu zbožnosti, ale její moc jim bude cizí [popřeli ji/odmítli].

1T – Svědectví pro církev, 1. svazek 417.1 Zde se nachází ten největší klam, který působí na lidskou mysl; tyto lidé věří, že mají pravdu, přestože se mýlí.... Jsou shledáni nedostatečnými ve chvíli, kdy už je navzdory pozdě na to, aby se dalo něco napravit.

Matouš 7:22-23 ²²Mnozí mi v onen den řeknou: "Pane, Pane, což jsme tvým jménem neprorokovali a tvým jménem nevyháněli démony a tvým jménem neučinili mnoho mocných činů?" ²³A tehdy jim vyznám: "Nikdy jsem vás neznal. Odejděte ode mne, činitelé nepravosti."

COL – Kristova podobenství 411.1 Lidé, které v podobenství představují pošetilé družičky, nejsou žádní pokrytci. Váží si pravdy, brání pravdu, přitahuje je to k lidem, kteří pravdě věří. Nepodřídili se však působení Ducha svatého. Nepadli na "skálu" — Ježíše Krista, jejich stará povaha se neroztříštila. Tuto skupinu lidí představuje také podobenství o rozséváči obrazem semen zasetých na skalnatá místa. Ochotně přijímají Boží slovo, neuvádějí však jeho zásady do života. Vliv a působení Písma není setrvalé. Duch svatý působí na lidské srdce podle toho, jak moc po Něm člověk touží a nakolik Mu dává svolení utvářet v něm novou povahu. Lidé znázornění pošetilými družičkami se spokojují s povrchní změnou. Neznají Boha, nezkoumali Jeho charakter, neudržovali s Ním společenství. Proto nevědí, jak Mu důvěřovat, jak k Němu vzhlížet. Jejich služba Bohu se zvrhává na pouhou formu. **Ezechiel 33,31** "Přijdou k tobě jako sejití lidu a posadí se před tebou jako můj lid, budou poslouchat tvá slova, ale nebudou podle nich jednat. Oni totiž provozují vášnivou lásku svými ústy, jejich srdce však jde za jejich nekalým ziskem." Apoštol Pavel upozorňuje, že to bude charakteristická vlastnost většiny věřících před druhým příchodem Ježíše Krista. V **2. Timoteovi 3,1.2.5** napsal ¹"Toto však věz, že v posledních dnech nastanou těžké časy. ²Lidé budou sobečtí [milující sebe], ... milující rozkoš spíše než milující Boha. ⁵Budou mít vnější formu zbožnosti, ale její moc jim bude cizí." (srv. PM 210.1)

COL – Kristova podobenství 419.1-2 Kdyby byli všichni ochotni přijmout Ducha Božího, byli by jím všichni naplněni.... Kristus chce mít mnoho prostředníků, kteří by světu představovali Jeho charakter. Náš svět nepotřebuje nic tak naléhavě jako projevy Spasitelovy lásky skrze lidi. Celé nebe vyhlíží prostředníky, kteří by lidem zprostředkovali olej Ducha svatého, aby se pro lidská srdce stal zdrojem radosti a požehnání. (srv. PM 214.1-2)

COL – Kristova podobenství 415.5 Lidé, kteří očekávají Ženicha, mají ostatním říkat: "Hle, váš Bůh!" Poslední paprsky světla milosti, poslední poselství milosti, které má osvětlit svět, jsou zjevením Božího charakteru lásky. (srv. PM 212.6)

COL – Kristova podobenství 414.2 Duch svatý vštěpuje do srdce lidí zásady Božího slova, a tím v nich rozvíjí Boží vlastnosti. Světlo Boží slávy — Jeho povaha — má vyzařovat z Jeho následovníků. Tím mají oslavovat Boha, osvěcovat cestu k domovu Ženicha, k Božímú městu, k svatební večeři Beránka. (srv. PM 211.6)

COL – Kristova podobenství 420.1 Pokud jste přijali Boží milost, světlo je ve vás. Nechte jej zářit... Nemůžete jinak než šířit světlo tam, kam dosáhne váš vliv. (srv. PM 214.6)

Izaiáš 60:1 Povstaň, rozjasni se, protože přišlo tvé světlo a vzešla nad tebou Hospodinova sláva.

COL – Kristova podobenství 420.2 Až Kristus zjeví svou vlastní slávu, která se projeví v lidech, přiblíží se nebe k lidem natolik, že krásu zdobící chrám nitra bude možné pozorovat v každém člověku, ve kterém Spasitel přebývá. Lidé budou touto slávou Krista přebývajícího v člověku zcela uchváteni. A v proudu chval a díky od mnoha takto pro Boha získaných lidí poplyne sláva zpět k velkému Dárci. (srv. PM 214.7)

Matouš 9:17 Ani se nedává mladé víno do starých měchů, jinak se ty měchy roztrhnou, víno vyteče a měchy se zničí. Mladé víno se dává do nových měchů, a obojí zůstane zachováno.

DA – Touha věků 278.4 Kožené měchy, které se používaly jako nádoby na čerstvé víno, časem seschly, popraskaly a ke svému původnímu účelu se už nedaly použít.... Kněží, zákoníci a přední muži ustrnuli v zaběhnutých kolejkách tradic a obřadů. Srdce jim ztvrdla jako seschlé měchy na víno, ke kterým je Ježíš přirovnal. Byli naprosto spokojeni se zákonickým náboženstvím, a nemohli se proto stát nositeli živé nebeské pravdy. Mysleli si, že jim jejich vlastní spravedlnost úplně stačí, a nestáli o to, aby byl do jejich náboženství vnesen nový prvek. Boží dobrodiní nepřijímali jako něco nezaslouženého, co stojí mimo ně. Viděli v něm zaslouženou odměnu za své dobré skutky. Víra, která se projevuje láskou a očišťuje duši, neměla s náboženstvím farizeů, založeném na obřadech a lidských nařízeních, nic společného. Snaha spojit Ježíšovo učení s tradičním zavedeným náboženstvím by byla marná. Živá Boží pravda by stejně jako kvasící víno staré, rozpadající se měchy farizejské tradice roztrhla. (srv. TV 174.2)

1SM – Vybraná poselství, 1. svazek 386.2 Ježíš přišel udělit lidskému nitru Ducha svatého, skrze něhož se v srdci rozlévá Boží láska. Není však možné obdařit Duchem svatým lidi, kteří jsou v zajetí svých názorů, jejichž učení je stereotypní a neměnné, kteří se řídí lidskými tradicemi a příkázáními, jako tomu bylo u Židů v Kristově době.

5BC – Biblický komentář, 5. svazek 1086.1 Jejich postní období byla příležitostí k vnější obřadnosti. Nepokořili svá srdce před Bohem. Byli naplněni hořkostí, závistí, zlobou, svárem, sobectvím a samospravedlností. Zatímco skláněli hlavy v předstírané pokoře, byli chamtiví, plní sebeúcty a domýšlivosti. Byli despotičtí, přísní a povýšeneckého ducha.

1SM – Vybraná poselství, 1. svazek 386.2 [Ježíš] Chce najít lidi ochotné podstoupit obnovu srdce. Přišel, aby lidem daroval nová srdce. Řekl: **Ezechiel 36:26** „Dám vám nové srdce.“ Ale tehdejší i dnešní samospravedliví lidé necítí potřebu nového srdce. Ježíš zákoníky a farizeje pomínil, protože necítili potřebu Spasitele. Byli zahleděni do forem a obřadů.

DA – Touha věků 280.1 Mnozí raději odmítají pravdu, která přichází od Otce světla, než by se vzdali některé své představy či zbožňovaného názoru. Věří sami sobě, spoléhají na vlastní moudrost a neuvědomují si svoji duchovní chudobu. (srv. TV 175.2)

DA – Touha věků 279.1 Bůh používá pro dílo evangelia ty lidi, kteří ochotně přijímají nebeské světlo, jež jim Bůh sesílá. Jejich prostřednictvím předává světu poznání pravdy. Pokud se Boží děti z Kristovy milosti stanou novými nádobami, naplní je Spasitel novým vínem. (srv. TV 174.3)

7BC – Biblický komentář, 7. svazek 918.2 Jaké nádoby jsou určeny pro Mistrovu potřebu? - Prázdné nádoby. Když vyprázdníme nitro od každé nečistoty, jsme připraveni k použití (The Review and Herald, 28. února 1899).

2. Timoteus 2:21-22 ²¹Kdo by se tedy od těchto věcí očistil, bude nádobou ke cti, posvěcenou, Pánu užitečnou, připravenou ke každému dobrému skutku. ²²Utíkej před mladíckými žádostmi, usiluj o spravedlnost, víru, lásku, pokoj s těmi, kdo vzývají Pána z čistého srdce.

DA – Touha věků 280.4 **Žalm 51,19** „Oběť Bohu [přijatelná] je zkroušený duch. Bože, ty nepohrdneš zkroušeným a pokořeným srdcem.“ Dříve než člověk může plně uvěřit v Ježíše Krista, musí se vzdát vlastního “já”. Teprve potom z člověka Pán může učinit nové stvoření. Nové měchy mohou být

naplněny novým vínem. Kristova láska naplňuje věřícího novým životem. V člověku, který vzhlíží k Původci a Dokonavateli naší víry, se bude odrážet Kristova povaha. (srv. TV 175.5)

HP – V nebesích 155.4 Jsme ochotni zaplatit cenu za věčný život? Jsme připraveni sednout si a spočítat si náklady, zda nám nebe stojí za takovou oběť, jako je smrt vlastnímu já? Jsme ochotni svolit k tomu, aby naše vůle byla ohýbána a formována do dokonalého souladu s Boží vůlí? Dokud se tak nestane, nezakusíme proměňující Boží milost.

HP – V nebesích 155.5 Jakmile svou vyprázdněnou přirozenost předložíme Pánu Ježíši a Jeho věci, On svým Duchem svatým zaplní prázdné místo. Pak můžeme věřit, že nám dá ze své plnosti.

1SM – Vybraná poselství, 1. svazek 386.1 Až bude Boží lid sjednocen v jednotě Ducha, bude ze všech srdcí vypuzeno veškeré farizejství a všechna samospravedlnost, která byla hříchem židovského národa. Kristova podoba spočine na každém jednotlivém článku Jeho těla a Jeho lid bude novými nádobami, do nichž bude moci nalít Jeho nové víno. Toto nové víno nádoby nezničí. Bůh oznámí tajemství, které bylo po věky skryto. Zjeví, čím je ono **Koloským 1:27** „**bohatství slávy tohoto tajemství mezi pohany: tím tajemstvím je Kristus ve vás, naděje slávy.**“

Galatským 2:20 Nežiji už já, ale žije ve mně Kristus. Život, který nyní žiji v těle, žiji ve víře v Syna Božího, který si mne zamiloval a vydal sebe samého za mne.

TM – Svědectví pro služebníky evangelia 53.2 Ti, kteří jsou Božími spolupracovníky, jsou jen jeho nástroji a sami o sobě nevlastní žádnou milost ani svatost. Úspěšní jsou pouze ve spolupráci s nebeskou inteligencí. Jsou jen hliněnými nádobami, schránkami, do nichž Bůh vkládá poklad své pravdy.

2. Korintským 4:7 Tento poklad máme však v hliněných nádobách, aby přemíra té moci byla z Boha, a ne z nás.

Koloským 1:28-29 ²⁸Jeho my zvěstujeme napomínající každého člověka a vyučující každého člověka ve vší moudrosti, abychom každého postavili dokonalého v Kristu. ²⁹Proto také usilovně pracuji a zápasím v souladu s jeho působením, které je ve mně mocné.

Efezským 3:16-17,19b-20 ¹⁶aby vás podle bohatství své slávy posílil mocí skrze svého Ducha na vnitřním člověku, ¹⁷aby Kristus skrze víru přebýval ve vašich srdcích a abyste byli zakořeněni a založeni v lásce ... ¹⁹...a tak byli naplněni až do vší plnosti Boží. ²⁰Tomu pak, kdo je mocen podle síly, kterou působí v nás, učinit daleko více nade všechno, co žádáme nebo co si můžeme pomyslet.

Matouš 22:2, 11-14 ²⁴„Království Nebes je podobné králi, který vystrojil svatbu svému synu.

¹¹Když král vstoupil, aby se na stolovníky podíval, spatřil tam člověka, který na sobě neměl svatební šat.

¹²I řekl mu: „Příteli, jak jsi sem vešel bez [nemaje] svatebního roucha?“ A on oněměl. ¹³Tedy řekl král služebníkům: „Svažte mu nohy a ruce a vyhoďte ho do nejzazší temnoty; tam bude pláč a skřípění zubů.“ ¹⁴Neboť je mnoho pozvaných, ale málo vybraných [těch, kteří pozvání přijali].

COL – Kristova podobenství 307.1 Ježíšovo podobenství o svatebním šatu nám předkládá nanejvýš důležité naučení. Svatba v podobenství znázorňuje spojení lidství s Božstvím, svatební šat představuje charakter, který musí vlastnit všichni, kteří mají být považováni za hosty způsobilé pro účast na svatbě. (srv. PM 157.2)

Zjevení 19:7-8 ⁷Radujme se a jásejme a vzdávejme mu slávu, protože přišla svatba Beránkova a jeho žena se připravila; ⁸a bylo jí dáno, aby si oblékla zářivě čistý kment.“ Tím kmentem jsou spravedlivé činy svatých.

COL – Kristova podobenství 310.3 Svatebním šatem je v podobenství znázorněn čistý, neposkvrněný charakter, který budou vlastnit skuteční následovníci Ježíše Krista. Církví **Zjevení 19:8** „je dán zářivě čistý kment, aby se jím oděla“ a aby byla **Efezským 5:27** „bez poskvrnny, vrásky a čehokoli podobného“ **Zjevení 19:8** „Tím kmentem jsou spravedlivé skutky svatých“. Je to Kristova spravedlnost, Jeho vlastní nezkažený charakter, který je skrze víru poskytnut všem, kdo Krista přijímají jako svého osobního Spasitele. (srv. PM 159.2)

Efezským 5:27 ...aby sám sobě postavil slavnou církev, která by neměla poskvrnny ani vrásky ani čehokoliv takového, ale byla svatá a bezúhonná.

FLB – Víra, kterou žiji 220.5 Kristovo náboženství je pevná tkanina, složená z nesčetných vláken, utkaných s citem a zručností. Tuto tkaninu lze utkat pouze díky moudrosti, kterou nám dává Bůh. Důvěřujeme-li sami sobě, vtaňujeme do ní nitky sobectví a vzor se kazí.

CH – Rady o zdraví 633.1 Kristova milost musí být vetkána do všech oblastí charakteru.

3T – Svědectví pro církev, 3. svazek 528.3 Kristova spravedlnost se skládá ze správného jednání a dobrých skutků z čistých, nesobeckých pohnutek.

SD – Synové a dcery Boží 299.7 Ti, kdo věří v Krista, odvozují svou hybnou sílu a nastavení svého charakteru od Toho, v něhož věří.

COL – Kristova podobenství 311.4 Toto roucho, utkané na nebeském stavu, nemá ani jediné vlákno vyrobené člověkem. Kristus si ve svém lidství vytvořil dokonalý charakter. Takový charakter chce udělit také nám, nabízí nám jej. **Izaiáš 64:5** „Všechny naše spravedlivé činy jsou jako poskvrněné roucho.“ Všechno, co my sami ze sebe můžeme dělat, je znečištěno hříchem. Ale Boží Syn **1. Janův 3:5** „se zjevil, aby odstranil [naše] hříchy, a hříchu v něm není.“ **1. Janův 3:4 (SNC)** „Hřích je porušení Božího zákona.“ Svou dokonalou poslušností umožnil každému člověku být poslušným Božích přikázání. Odevzdáme-li se Kristu, naše srdce se spojí s Jeho srdcem, naše vůle splyne s Jeho vůlí, naše mysl se sjednotí s Jeho myslí a naše myšlenky se Mu podřídí, žijeme Jeho život. Toto znamená obléci si roucho Kristovy spravedlnosti.... (srv. PM 159.7)

COL – Kristova podobenství 315.1 Pozemský život Ježíše Krista byl dokonalým představením Božího zákona. Když se ti, kteří se označují za Boží děti, stanou podobnými Kristu ve svém charakteru, budou

poslušnými Božím přikázáním. Pán je může s důvěrou začlenit do nebeské rodiny. Oděni do slavného roucha Kristovy spravedlnosti budou mít místo na Králově hostině. Mají právo připojit se k zástupu těch, které Pán Ježíš obmyl svou krví. (srv. PM 161.2)

5T – Svědectví pro církev, 5. svazek 220.3 Bůh se postaral o to, že díky Jeho milosti můžeme být dokonalými, bez jakéhokoli nedostatku a v očekávání příchodu našeho Pána. Jste připraveni? Máte na sobě svatební roucho? Tento šat nikdy nezakryje podvod, nečistotu, zkaženost ani pokrytectví. Boží oko je upřeno na vás. Rozpoznává myšlenky a úmysly srdce. Můžeme skrývat své hříchy před zraky lidí, ale před svým Stvořitelem neskryjeme nic.

COL – Kristova podobenství 312.1-2 Velký král nechá všechny prošetřit a přijme jen ty, kdo si oblékli roucho Kristovy spravedlnosti. Spravedlnost znamená činit to, co je správné. Proto budou všichni souzeni podle svých skutků. Naše povaha se projevuje tím, co děláme. Skutky ukazují, zda je víra opravdová.... (srv. PM 160.1-2)

COL – Kristova podobenství 319.1 Pro přípravu na věčný život člověku nebude poskytnuta žádná další zkušební doba. Šat Kristovy spravedlnosti musíme obléci nyní, dokud žijeme zde na zemi. Toto je naše jediná příležitost připravit se pro domov, který Kristus nachystal všem těm, kteří zachovávají jeho přikázání. (srv. PM 163.3)

COL – Kristova podobenství 316.4 Kdo odmítá dar Kristovy spravedlnosti, odmítá povahové vlastnosti, kterými se mají vyznačovat Boží synové a dcery. Odmítá to jediné, co jej může učinit způsobilým pro účast na svatební hostině. (srv. PM 162.2)

COL – Kristova podobenství 317.1 Dnes ještě lidé mohou omlouvat své charakterové nedostatky, v onen den však nebudou moci uvést žádnou výmluvu. (srv. PM 162.3)

COL – Kristova podobenství 315.3 Mnozí z těch, kteří si říkají křesťané, jsou pouhými lidskými moralisty. Jedině dar Kristovy spravedlnosti je může uschopnit, aby Krista představili světu, a tím ho vyvýšili. Oni však tento dar odmítají přijmout. Působení Ducha svatého je pro ně divné a cizí. Nejednají podle Božího slova. (srv. PM 161.4)

COL – Kristova podobenství 316.1 Všichni tito domnělí křesťané očekávají, že budou vykoupeni Kristovou smrtí, ale přitom odmítají žít obětavým životem jako Pán Ježíš. Zdůrazňují velikost bezplatné milosti a pokoušejí se své charakterové vady zakrýt zdánlivou spravedlností. Ale takové snahy budou v den Božího soudu marné. (srv. PM 161.5)

1SM – Vybraná poselství, 1. svazek 366.1 ..., nikdo nemůže přikrýt své nitro rouchem Kristovy spravedlnosti, jestliže se dopouští známých hříchů nebo zanedbává povinnosti, se kterými je obeznámen.

DA – Touha věků 555.6 Kristova spravedlnost není rouchem k zakrytí nevyznaného a stále pokračujícího hříchu. Je to životní princip, který přetváří charakter a ovládá jednání. Svatost je úplná odevzdanost Bohu, naprosté podřízení mysli a života zásadám ovládajícím nebesa. (srv. TV 352.2)

Matouš 9:16 Nikdo nedává záplatu z neseprané látky na starý šat; taková výplň se totiž ze šatu vytrhne a trhlina se ještě zhorší.

COL – Kristova podobenství 97.1 Mnozí lidé se snaží opravit nebo napravit ten či onen zlozvyk. Doufají, že se tímto způsobem stanou křesťany, začínají však na špatném místě. První práce se týká srdce. (srv. PM 46.1)

Příslaví 4:23 Víc než cokoliv jiného střež své srdce, protože z něj vycházejí prameny života.

COL – Kristova podobenství 174.3 Dříve než budeme vysvobozeni ze satanovy moci zevnějšku, musíme být vysvobozeni od jeho moci zevnitř. (srv. PM 88.5)

SpTB07 – Zvláštní svědectví, série B, 7. svazek 22.1 Pokání z toho či onoho konkrétního činu nestačí. Srdce musí být očištěno. Nesprávné jednání je způsobeno neobráceným srdcem, z něhož jako z pramene vyvěrá vše nečisté.

DA – Touha věků 172.1 Srdce je od přirozenosti zlé. A **Jób 14,4** „Kdo učiní z nečistého čisté? Nikdo.“ Žádný lidský vynález nedokáže přinést lék pro hříšné nitro. **Římanům 8,7** „Myšlení těla je totiž v nepřátelství vůči Bohu, neboť se nepodřizuje Božímu zákonu, ba ani nemůže.“ **Matouš 15,19** „Neboť ze srdce vycházejí špatné myšlenky, vraždy, cizoložství, smilstva, krádeže, lživá svědectví, urážky.“ (srv. TV 105.3)

DA – Touha věků 172.1 Nejprve je třeba vyčistit pramen srdce, teprve potom se z něho proudící voda může stát čistou. Člověk, který se snaží dostat do nebe svými vlastními skutky, zachováváním zákona, usiluje o nemožné. Zákonictví či formální zbožnost nikoho nezachrání. Život křesťana není úpravou či vylepšením starého života, je to úplná změna přirozenosti. Člověk umírá sám sobě a hříchu a zároveň povstává k novému životu. Takovou změnu může přivodit jen mocné působení Ducha svatého. (srv. TV 105.3)

OHC – Naše nejvyšší povolání 342.5 Záplatování nestačí. Jedinou možností je starý oděv zahodit a pořídit si nový. Náboženství vlastního já, složené z vláken, která pod nápořem pokušení blednou a povolují, je třeba odhodit a nahradit náboženstvím utkaným Tím, v jehož životě sobectví nenašlo žádné místo.

OHC – Naše nejvyšší povolání 342.5 Jedině Kristův plán je bezpečný. On prohlašuje: **Zjevení 21,5** „Hle, činím všechno nové.“ **2. Korintským 5,17** „Proto jeli kdo v Kristu, je nové stvoření.“ Spasitel nikoho nepovzbuzuje k tomu si myslet, že přijme náboženství plné záplat. Takové náboženství nemá v Jeho očích žádnou hodnotu. Zpočátku se může zdát, že je tam něco ze sebe a něco z Krista. Brzy se však ukáže, že v něm není z Krista vůbec nic. Záplat sobectví přibývá, až je jimi pokryt celý oděv....

6BC – Biblický komentář, 6. svazek 1101.6 Vyspravované náboženství nemá u Boha ani tu nejmenší hodnotu. Bůh vyžaduje celé srdce. Žádná jeho část nesmí být vyhrazena pro rozvoj zděděných nebo vypěstovaných sklonů ke zlu. Být drsný, přísný, příliš sebestředný, sobecký, dbát na vlastní sobecký zájem, a přitom horlivě usilovat o to, aby ostatní jednali nesobecky, je náboženství, které je Bohu odporné. Mnozí mají právě takovou každodenní zkušenost, ale je to nesprávné představování Kristova charakteru (Dopis 31a, 1894).

6BC – Biblický komentář, 6. svazek 1101.3 Bůh s hříchem nedělá žádný kompromis. Opravdové obrácení mění zděděné a vypěstované sklony ke zlému.

6BC – Biblický komentář, 6. svazek 1101.5 Kristus s lítostivou něhou pohlíží na všechny, kdo mají smíšený charakter. Lidé s takto záplatovaným charakterem mají spojení s Kristem tak křehké, že je naprosto bezcenné (Dopis 105, 1893).

SC – Cesta ke Kristu 43.2 Bohu musí být odevzdáno celé srdce, jinak v nás nemůže dojít ke změně, která nás má obnovit k jeho obrazu. Jsme ze své přirozenosti Bohu odcizeni. Duch svatý mluví o tom takto: **Efezským 2,1** „mrtví pro svá provinění a pro své hříchy.“ **Izajáš 1,5.6** ⁵„...Celá hlava je nemocná a celé srdce zemdlené. ⁶Od paty k hlavě na něm není zdravého místa...“ Satan nás drží ve své léčce; byli jsme jím **2. Timoteovi 2,26** „chyceni, abychom činili jeho vůli.“ Bůh nás chce uzdravit, vysvobodit nás. Protože to však vyžaduje úplnou proměnu, obnovu celé naší přirozenosti, musíme se Mu cele odevzdat. (srv. CK 31.2)

OHC – Naše nejvyšší povolání 342.2 Náboženství, které je postaveno na vlastním já, je bezcenné, neboť Bůh nepřipouští žádný kompromis se sobectvím... OHC 342.2

OHC – Naše nejvyšší povolání 342.3 Kristovo náboženství je pevnou tkaninou, složenou z nespočetných vláken, utkaných s citem a zručností. Tuto tkaninu lze utkat pouze díky moudrosti, kterou nám dává Bůh. Důvěřujeme-li sami sobě, vtahujeme do ní nitky sobectví a vzor se kazí.

SC – Cesta ke Kristu 18.1 Je pro nás nemožné, abychom se vlastními silami vyprostili z propasti hříchu, v níž jsme ponořeni. Naše srdce jsou zkažená a my je nemůžeme změnit. **Jób 14,4** „Kdo učiní z nečistého čisté? Nikdo.“ **Římanům 8,7** „Myšlení těla je totiž v nepřátelství vůči Bohu, neboť se nepodřizuje Božímu zákonu, ba ani nemůže.“ Výchova, kultura, ve které člověk žije, rozhodování a lidské úsilí působí ve své oblasti vlivu. Zde jsou však neúčinné a bezmocné. Mohou způsobit zlepšení v chování, nemohou však změnit srdce, nemohou očistit prameny života. Musí existovat síla činná zevnitř, musí přijít nový život shůry, než mohou být lidé proměněni od hříchu k svatosti. Touto silou je Kristus. Jen jeho milost může oživit umrtvené duševní schopnosti a přivést je k Bohu, k svatosti. (srv. CK 14.1)

SC – Cesta ke Kristu 18.2 Spasitel řekl: **Jan 3,3** „Nenarodili se kdo znovu shůry“, což znamená: dokud nepřijme nové srdce, nové touhy, nová předsevzetí a nové pohnutky, jež vedou k novému životu, „nemůže spatřit Boží království“. Myslet si, že je třeba rozvíjet dobro, jež je v člověku od narození, je fatálním klamem. **1. Korintským 2,14** „Tělesný člověk však nepřijímá věci Ducha [Božího], neboť jsou mu bláznovstvím a nemůže je poznat, protože mají být posuzovány duchovně.“ **Jan 3,7** „Nediv se, že jsem ti řekl: Musíte se narodit znovu shůry.“ (srv. CK 14.2)

SC – Cesta ke Kristu 19.1 Apoštol Pavel to všechno poznal a napsal o tom: **Římanům 7,16** „Souhlasím se Zákonem, že je dobrý.“ V úzkosti duše a v zoufalství však dodává: **Římanům 7,14** „já však jsem tělesný, prodaný do otroctví hříchu“. Toužil po čistotě, spravedlnosti, které vlastními silami nemohl dosáhnout, a proto volal: **Římanům 7,24** „Já nešťastný člověk! Kdo mne vysvobodí z těla této smrti?“. Takové volání vychází ze zklamaných srdcí ve všech zemích a ve všech dobách. Pro všechny je jen jediná odpověď: **Jan 1,29** „Hle, Beránek Boží, který snímá hřích světa“. (srv. CK 14.3-15.1)

Efezským 4:22-24 ...²²že totiž máte odložit toho starého člověka, který žije podle dřívějšího způsobu života a hyne v klamných žádostech, ²³obnovovat se duchem své mysli ²⁴a obléknout toho nového člověka, který byl stvořen podle Boha ve spravedlnosti a svatosti pravdy.

DA – Touha věků 172.1 Život křesťana není úpravou či vylepšením starého života, je to úplná změna přirozenosti. Člověk umírá sám sobě a hříchu a zároveň povstává k novému životu. Takovou změnu může přivodit jen mocné působení Ducha svatého. (srv. TV 105.3)

1. Petrův 1:3-4 ³Jeho božská moc nám darovala ... ⁴ ... vzácná a veliká zaslíbení, abyste se skrze ně stali účastníky božské přirozenosti a unikli zkáze, která je ve světě v žádostivosti.

RH – časopis Review and Herald, 24. dubna 1900, odst. 6 Máme se učit od Krista. Musíme vědět, čím je pro ty, které vykoupil. Musíme si uvědomit, že skrze víru v Něj je naší výsadou stát se účastníky božské přirozenosti, a tak uniknout zkaženosti, která je ve světě skrze žádostivost. Pak jsme očištěni od všech hříchů, od všech charakterových vad. Nemusíme si ponechat jediný hříšný sklon. Kristus je ten, kdo nese hřích; Jan na něj lidi nasměroval slovy: **Jan 1:29** „Hle, Beránek Boží, který snímá hřích světa.“ A Pavel prohlásil: **Efezským 2:1-6** „¹Také vás vzkřísil, když jste byli mrtví pro svá provinění a pro své hříchy, ²v nichž jste kdysi žili podle věku tohoto světa, podle vládce moci vzduchu, ducha, který nyní působí v synech neposlušnosti. ³Mezi nimi jsme kdysi i my všichni žili v žádostech svého těla, dělali jsme to, co se líbilo tělu a mysli, a tak jsme byli svou přirozeností děti hněvu tak jako ostatní. ⁴Ale Bůh, bohatý v milosrdenství, pro svou velikou lásku, kterou nás miloval, ⁵i když jsme byli mrtví pro svá provinění, obživil nás spolu s Kristem ... ⁶a spolu s ním nás probudil k životu a spolu posadil na nebeských místech v Kristu Ježíši.“

RH – časopis Review and Herald, 24. dubna 1900, odst. 7 Tím, že se podílíme na božské přirozenosti, jsou z naší povahy odstraňovány zděděné a vypěstované sklony ke špatnostem a stáváme se živou silou působící dobro.

4T – Svědectví pro církev, 4. svazek 16.4 Skutečné obrácení je radikální změna. Směřování mysli a sklony srdce by se měly zásadně proměnit a život by se měl stát novým v Kristu.

RH – časopis Review and Herald, 22. července 1890, odst. 15 **2. Korintským 5:17** „Proto jeli kdo v Kristu, je nové stvoření. Staré věci pominuly, hle, je tu [všechno] nové.“ Co bylo na povaze závadné, je Ježíšovou láskou z nitra odstraněno. Je vyhnáno veškeré sobectví, vykořeněna závist a zlé řeči a v srdci dochází k radikální proměně.

6BC – Biblický komentář, 6. svazek 1101.3 Bůh s hříchem nedělá žádný kompromis. Opravdové obrácení mění zděděné a vypěstované sklony ke zlému.

RH – časopis Review and Herald, 19. srpna 1890, odst. 7 Být omilostněn způsobem, jakým promíjí Kristus, neznamená jen, že je člověku odpuštěno, ale že je také obnoven duch jeho mysli. Pán říká: **Ezechiel 36:26 (parafráze)** „Nové srdce ti dám.“ Kristův obraz má být vtisknut do samotné mysli, srdce a nitra. Apoštol říká: **1. Korintským 2:16** „My máme mysl Kristovu.“

Koloským 3:1-10 ¹Jestliže jste tedy s Kristem vstali [byli probuzeni], usilujte o to, co je nahoře, kde Kristus sedí na Boží pravici. ²Myslete na to, co je nahoře, ne na to, co je na zemi. ³Neboť jste zemřeli a váš život je ukryt s Kristem v Bohu. ⁴A když se ukáže Kristus, váš život, tehdy i vy se s ním ukážete ve slávě. ⁵Umrťvete tedy [své] údy, které jsou na zemi: smilstvo, nečistotu, vášeň, zlou žádost a lakomství, které je modloslužbou. ⁶Pro tyto věci přichází Boží hněv [na syny neposlušnosti]. ⁷I vy jste tak kdysi

jednali, když jste v nich žili. ⁸Ale nyní odložte to všechno: hněv, vztek, špatnost, rouhání [nactiutrání / urážky] a nemístné řeči ze svých úst. ⁹Nelžete jedni druhým, když jste svlékli toho starého člověka s jeho skutky ¹⁰a oblékli toho nového, který se obnovuje k pravému poznání podle obrazu toho, který ho stvořil.

Římanům 12:2 (B21) ... nechte [se] proměňovat obnovou své mysli...

1. Korintským 6:9-11 ⁹Což nevíte, že nespravedliví nedostanou do dědictví Boží království? Nemylte se! Ani smilníci ani modláři, cizoložníci, rozkošníci ani lidé praktikující homosexualitu, ¹⁰zloději ani chamtivci, opilci, utrhači ani lupiči nebudou dědici Božího království. ¹¹Takoví jste někteří byli. Ale dali jste se omýt, byli jste posvěceni, byli jste ospravedlněni ve jménu [našeho] Pána Ježíše [Krista] a v Duchu našeho Boha.

Koloským 3:12-15 (B21) ¹²Proto se jako Boží vyvolení, svatí a milovaní oblečte niterným soucitem, laskavostí, pokorou, mírností a trpělivostí. ¹³Budte mezi sebou snášliví, a má-li někdo k někomu výhrady, odpouštějte si navzájem. Tak jako Pán odpustil vám, odpouštějte i vy. ¹⁴Nadto vždy buďte oblečeni láskou, která je poutem dokonalosti. ¹⁵Ve vašich srdcích ať vládne Kristův pokoj – právě k němu jste byli povoláni v jednom těle. Buďte vděční.

Efezským 4:25-32 ²⁵Proto odložte lež a "mluvte pravdu každý se svým bližním," neboť jsme údy téhož těla. ²⁶"Hněvejte se, a nehřešte;" slunce ať nezapadá nad vaším hněvem. ²⁷Nedávejte místo [příležitost] Dáblu. ²⁸Zloděj ať již nekrade, ale ať raději pracuje a dělá [vlastníma] rukama něco dobrého, aby měl co dávat tomu, kdo má nedostatek. ²⁹Z vašich úst ať nevychází žádné špatné [neužitečné] slovo, nýbrž jen takové, které je dobré k potřebnému budování, aby dalo milost těm, kdo je slyší. ³⁰A nezarmucujte Ducha Svatého Božího, jímž jste byli zapečetěni ke dni vykoupení. ³¹Všechna hořkost, zuřivost, hněv, křik a rouhání ať jsou od vás odňaty zároveň se vši špatností. ³²Budte k sobě navzájem laskaví, milosrdní a odpouštějte si navzájem, jako i Bůh v Kristu odpustil vám.

SD – Synové a dcery Boží 49.2 Ježíšovu lásku nemůžeme nikdy přijmout a nemůže zaplnit naše srdce, dokud nejsou odloženy pocity závisti, nenávisť, žárlivost a zlé domněnky.

1. Petrův 2:1-3 ¹Odložte tedy každou špatnost a každou lest, pokrytectví, závist a každou pomluvu ²a jako novorozené děti mějte touhu po nefalšovaném mléku Božího slova, abyste jím vyrostli [k záchraně], ³jestliže jste [vskutku] okusili, že Pán je dobrý.

Jeremiáš 48:11 Od svého mládí byl Moáb bezstarostný, byl usazen jako víno na svém kalu, nebyl přeléván z nádoby do nádoby, ani nešel do vyhnanství; proto mu zůstala jeho chuť a jeho vůně se nezměnila.

4BC – Biblický komentář, 4. svazek 1160.6 Mnozí nemají ponětí o tom, jak pracovat pro Boha. A to ne proto, že by nemohli vědět jak, ale proto, že nejsou ochotni podřídit se Jeho výcviku. O Moábovi se mluví, že selhal, protože, jak prorok prohlašuje, **Jeremiáš 48:11** „Od svého mládí byl Moáb bezstarostný ... nebyl přeléván z nádoby do nádoby, ani nešel do vyhnanství; proto mu zůstala jeho chuť a jeho vůně se nezměnila.“

4BC – Biblický komentář, 4. svazek 1160.7 Tak je tomu s těmi, jejichž zděděné a vypěstované sklony ke zlému z nich nejsou odstraněny. Jejich srdce není očištěno od poskvrny. Dostali příležitost pracovat pro Boha, ale toto dílo konat nechtěli, protože si přáli uskutečňovat své vlastní plány.

Jeremiáš 7:24 Avšak neposlouchali a nenakláněli ucho, ale žili podle rad [plánů] svého umíněného a zlého srdce; otočili se ke mně zády, a ne tváří [šli nazpět, a ne vpřed].

HP – V nebesích 162.2 Proč je tolik lidí, kteří duchovně selhávají, kteří mají nesouměrný charakter? Je to proto, že v době, kdy poznali pravdu, hned nezačali v praxi uplatňovat a ani nyní neuplatňují pravdu, jak je v Kristu Ježíši. Nenechají Ho, aby je zbavil jejich chybných charakterových vlastností.... Ten, jehož obrácení je opravdové, přenáší spravedlivé zásady do veškeré své životní praxe. Dobře zakotvený ve víře je jen ten, kdo žije podle každého slova, které vychází z Božích úst.

HP – V nebesích 162.3 Je mnoho těch, kteří denně vydávají následující svědectví: Můj charakter se nezměnil, změnila se jen teorie.... Všichni mohou skrze víru získat korunu vítěze, ale mnozí nejsou ochotni pustit se do boje tváří v tvář se svými vlastními nedokonalými sklony. Zachovávají si vlastnosti, které je v Božích očích znevažují.

OHC – Naše nejvyšší povolání 229.5 Někteří lidé mluví hrubým, nezdvořilým způsobem, který zraňuje city druhých, a pak se ospravedlňují slovy: „To je můj způsob. Vždycky říkám, co si myslím.“ A ještě z tohoto špatného povahového rysu dělají ctnost.

OHC – Naše nejvyšší povolání 229.7 Laskavost je jedním z darů milosti Ducha svatého. Je to nebeská vlastnost. Andělé nikdy nepropadají vášním, nikdy nejsou závistiví, sobečtí a žárliví. Z jejich rtů neunikne žádné ostré nebo nevlídné slovo. Pokud chceme být společníky andělů, musíme být také slušní a zdvořilí.

4BC – Biblický komentář, 4. svazek 1159.5 Vliv Ducha na lidskou mysl ji usměrní podle božského řádu. Duch však nepůsobí způsobem a silou, které by přesahovaly schopnost člověka klást odpor. Člověk může odmítnout naslouchat Božím radám a napomenutím. Může se rozhodnout vzít usměrňování svého jednání do vlastních rukou, ale když to udělá, nestane se nádobou ke cti. Stejně jako Moáb odmítá proměnu, přelévání z nádoby do nádoby, a proto mu zůstává jeho vůně. Odmítá nápravu svých vadných povahových rysů, ačkoli mu Pán jasně ukázal jeho práci, jeho výsady, jeho možnosti a pokrok, kterého má dosáhnout. Je příliš obtížné rozbít jeho staré způsoby a proměnit jeho představy a metody. „Jeho vůně se nezměnila.“ Drží se svých nedostatků...

ST – časopis Znamení doby, 12. září 1892, odst. 3 Mnozí.... zdělili Kristu nepodobné charakterové rysy, které jsou silně vlivem dědičnosti, a dále posíleny jejich pěstováním. Když se někdo vzepře vůli takových lidí, tak to v nich vzbuzuje bojovnost a kazí jim to náladu.... Dokud takto nejsou vyprázdňeni od svého

já, nemohou očekávat, že se jim dostane odpovědi na jejich modlitby, neboť zlé nálady a zkažené sklony způsobí, že modlitba nebude mít žádný účinek. Žalmista říká: **Žalm 66:18** „Kdybych choval ve svém srdci nepravost, Panovník by mě nevyslyšel.“

Příslaví 1:28-31 ²⁸Tedy mě budou volat, ale neodpovím, budou mě usilovně hledat, ale nenaleznou mě. ²⁹Protože nenáviděli poznání a ne zvolili si bázeň před Hospodinem, ³⁰nepodvolili se mé radě a odvrhli každé moje pokárání, ³¹budou jíst ovoce své cesty [svých životních způsobů], nasytí se svými radami.

ST – časopis Znamení doby, 30. května 1892, odst. 4 Jak houževnatí jsou lidé na své vlastní cestě. Snaží se omluvit své hříšné návyky slovy: „To je prostě moje cesta.“ Ale bude tvá cesta přijatelná pro Boha? Představíš svou cestu u brány města, do něhož nesmí vejít nic znesvěcujícího a budeš čekat, že budeš smět vstoupit? Pán řekne: „Znám tvou cestu a je to cesta zkažená. Nedovolili jste mi, abych vám vládl na zemi, a na vstup sem nejste připraveni. Odmítli jste se nechat vést mým Duchem, odmítli jste mou radu a zmařili jste mou milost a nebe by pro vás nebylo nebem, neboť sem nemůže vstoupit nic, co znečišťuje. Vyprázdnil jsem nebe od hříchu tím, že jsme vyhnali velkého svůdce, a už zde hřích znovu mít nemůžeme.“ Odevzdejme tedy svou vůli Bohu, aby nás mohl formovat a utvářet podle svého božského vzoru.

TM – Svědectví pro služebníky evangelia 421.4 Křesťanství má mnohem širší smysl, než mu mnozí dosud přiřkládali. Nejedná se pouze o vyznání víry. Je to slovo Toho, který žije a zůstává na věky. Je to živý a oživující princip, který se zmocňuje mysli, srdce, pohnutek a celého člověka. Křesťanství – ach, kéž bychom mohli zakusit jeho působení! Je to živoucí, osobní zkušenost, která povznáší a zušlechťuje celého člověka. Každý člověk je zodpovědný Bohu, který se postaral o to, aby toto požehnání mohli obdržet všichni. Mnozí ho však nepřijímají, přestože jim ho Kristus koupil za nekonečnou cenu. Neuchopili požehnání, které měli na dosah, a ponechali si své sporné charakterové rysy a hřích tak číhá ve dveřích.

Genesis 4:7 Cožpak nebudeš pozdvižen [Copak tě nepřijmu – B21], budešli jednat správně? A jestli nebudeš jednat správně, ve dveřích číhá hřích. Dychtí po tobě, ale ty nad ním [nad dychtěním hříchu] máš vládnout.

TMK – Abych jej znal 130.3 Pokud budeme neustále závislí na zásluhách našeho Spasitele a budeme kráčet v jeho šlépějích, budeme jako On, čistí a neposkvrnění.

1SM – Vybraná poselství, 1. svazek 336.1 Když se člověk obrátí k Bohu, získá nový morální vkus, novou hnací sílu a zamiluje si věci, které miluje Bůh.

Lukáš 10:41-42 ⁴¹Pán jí odpověděl: „Marto, Marto, děláš si starosti a znepokojuješ se mnoha věcmi, ⁴²jedno je však potřeba. Marie si vybrala dobrý díl, jenž jí nebude odňat.“

RH – časopis Review and Herald, 5. března 1908, odst. 5 Pán se s lítostí dívá na ty, kteří si zvolili zůstat obtěžkáni starostmi o domácnost a pracovními záležitostmi. Jsou pohlceni tím, že mnoho slouží a zanedbávají tu nejdůležitější věc. Spasitel říká: **Matouš 6:33** „Hleďte však nejprve Boží království a jeho spravedlnost, a to všechno vám bude přidáno.“

DA – Touha věků 525.1 Marie přijímala Spasitelova slova a uchovávala je ve své paměti, protože pro ni měla větší cenu než nejzácnější poklady světa. (srv. TV 334.4)

DA – Touha věků 525.2 Marta potřebovala jedině. Klidného, odevzdaného ducha, hlubší zájem o poznání budoucího věčného života a milost nezbytnou pro duchovní pokrok. Měla se méně úzkostlivě starat o pomíjivé věci, a více se věnovat záležitostem, které mají věčné trvání. Ježíš svým následovníkům vždy připomínal, aby využili každé příležitosti, která jim pomůže rozšířit poznání a získat moudrost pro spasení. Kristovo dílo potřebuje pečlivé a energické lidi. Je v něm široké pole působnosti pro Marty a jejich náboženskou horlivost. Ať se však nejdříve spolu s Marií posadí u Ježíšových nohou. Ať je veškeré úsilí, ochota a odhodlanost posvěcena Kristovou milostí. Takový život se pak stane nepřemožitelnou silou ve službách dobra. (srv. TV 335.1)

7BC – Biblický komentář, 7. svazek 961.7 Ach, jak mnoho lidí vidí věci v převráceném světle, ve světle, v jakém Satan chce, aby je viděli.

7BC – Biblický komentář, 7. svazek 961.8 Můžete projevit velkou horlivost v misijním úsilí, avšak protože je zkažená sobectvím a silnou příchutí vlastního „já“, je v Božích očích bezcenná. Je to poskvrněná, zkažená oběť.

1SM – Vybraná poselství, 1. svazek 80.4 Mnozí lidé hlásící se ke křesťanství se tak pouze nazývají. Nejsou obrácení. Vlastní já je pro ně to nejdůležitější. Nesedí u Ježíšových nohou jako Marie, aby se od Něj učili. Nejsou připraveni na Kristův příchod.

4T – Svědectví pro církev, 4. svazek 535.1 Zdá se, že církev se spokojí pouze s prvními krůčky k obrácení. Lidé jsou připraveni spíše k aktivní práci než k pokorné oddanosti, spíše k vnější náboženské obřadnosti než k práci uvnitř, v srdci. Rozjímání a modlitbu zanedbávají kvůli shonu a okázalosti. Náboženství musí začít vyprázdňením a očištěním srdce a musí být živeno každodenní modlitbou.

6T – Svědectví pro církev, 6. svazek 118.2 Všichni, kdo pracují pro Boha, by měli mít spojené povahové vlastnosti Marty a Marie – ochotu sloužit a upřímnou lásku k pravdě. Svě „já“ a sobectví je třeba odstranit z dohledu. Bůh volá po upřímných pracovnících, které jsou zároveň uvážlivé, srdečné, něžné a věrné zásadám. Volá vytrvalé ženy, které odvedou svou mysl od vlastního já a osobního pohodlí a zaměří ji na Krista, budou mluvit slova pravdy, modlit se s lidmi, k nimž mohou získat přístup, a budou pracovat na obrácení lidského nitra.

1SM – Vybraná poselství, 1. svazek 370.3 Nehrozí nebezpečí, že jdou mnozí vpřed s pouhým ústním vyznáním pravdy, že konají misijní práci, a přitom do této práce není vetkána Kristova láska?

COL – Kristova podobenství 158.3 Můžeme být činní, mnoho pracovat, ale bez lásky, jakou měl v srdci Kristus, nemůžeme být nikdy považováni za členy nebeské rodiny. (srv. PM 79.2)

SC – Cesta ke Kristu 44.2 Jsou lidé, kteří tvrdí, že slouží Bohu. Chtějí poslouchat jeho zákon, vytvářet si správný charakter a zajistit si spasení, avšak spoléhají jen na svou vlastní sílu. Na jejich srdce nepůsobí vědomí Kristovy lásky, pouze se snaží plnit povinnosti křesťanského života, jako něco, co od nich vyžaduje Bůh, aby získali nebe. Takové náboženství je bezcenné. Pokud v srdci přebývá Kristus, je nitro tak naplněno Jeho láskou a radostí ze společenství s Ním, že k Němu zcela přilne. Při rozjímání o Kristu zapomínáme na sebe. Láska ke Kristu bude zdrojem naší činnosti. (srv. CK 32.2)

TM – Svědectví pro služebníky evangelia 87.2 Věčný Bůh mezi svatými a hříšníky, obrácenými a neobrácenými stanovil jasnou dělící čáru. Tyto dvě skupiny se neprolínají nepozorovaně jako barvy duhy. Jsou rozdílné jako poledne a půlnoc.

TM – Svědectví pro služebníky evangelia 87.3 Lidé, kteří hledají Kristovu spravedlnost, se budou zabývat tématy převeliké spásy. Bible je zásobárnou potravy, která vyživuje jejich nitro. Rozjímají o Kristově vtělení, uvažují o velké oběti, která přinesla záchranu ze záhuby, odpuštění, pokoj a věčnou spravedlnost. Nitro se nad těmito velkými a povznášejícími tématy rozplývá. Mysl je naplněná svatostí a pravdou, milostí a spravedlností. „Já“ umírá a ve svých služebnících žije Kristus. Při rozjímání nad slovem jim hoří srdce, jako hořela dvěma učedníkům, když šli do Emauz a Kristus jim otevíral Písma svědčící o Něm.

MH – Život naplněný pokojem 458.1 Celá Bible je zjevením Boží slávy v Kristu. Pokud Bibli přijmeme, uvěříme jí a řídíme se jejím učením, je účinným nástrojem proměny charakteru. Je úžasným podnětem a hnací silou, která osvěžuje tělesné, duševní a duchovní síly a směřuje život správným směrem. (srv. ZNP 247.1)

MH – Život naplněný pokojem 458.2 Mladí lidé a mnohdy i dospělí ve zralém věku tak snadno podléhají pokušení a hříchu z toho důvodu, protože nechtou Boží slovo a nerozjímají nad ním tak, jak by měli. Nedostatek pevné vůle a nerozhodnost, které se projevují v jejich životě a charakteru, jsou důsledkem nedbání na posvátná naučení Božího slova. Tito lidé nevyvíjejí opravdové úsilí, aby nasměřovali svou mysl k čistým, vznešeným myšlenkám a aby se odvrátili od toho, co je nečisté a nepravdivé. Jen málo z nich se rozhodne pro lepší díl a jako Marie sedí u Ježíšových nohou, aby se učili od božského Učitele. Jen málo lidí uchovává Jeho slova v srdci a uvádí je do životní praxe. (srv. ZNP 247.2)

MH – Život naplněný pokojem 459.1 Pokud přijmeme pravdy Bible, zušlechťí naši mysl a pozvednou naše nitro. Když si mladí nebo staří budou vážit Božího slova tak, jak by měli, získají vnitřní přímou, pevnost zásad, které jim umožní odolávat pokušení. (srv. ZNP 247.3)

Jan 7:37-39 ³⁷ ... “Žíznili kdo, ať přijde ke mně a pije. ³⁸Kdo věří ve mne, jak praví Písmo, řeky živé vody poplynou z jeho nitra!” ³⁹To řekl o Duchu, kterého měli přijmout ti, kteří v něho uvěřili; dosud totiž Duch [svatý] nebyl dán, protože Ježíš ještě nebyl oslaven.

TMK – Abych Jej znal 10.4 Kdo ve svém srdci touží po pravdě, kdo touží po působení její síly na život a charakter, ten ji jistě získá.

MB – Myšlenky z Hory blahoslavenství 20.3 Pán Ježíš, který zmařil sám sebe kvůli záchraně ztraceného lidstva, obdržel Ducha svatého v plnosti. Stejnou výsadu může mít každý Kristův následovník, pokud odevzdá celé své srdce Duchu svatému, aby v něm přebýval. Sám náš Pán přikázal: **Efezským 5,19 (B21)** „Nechávejte se naplnit Duchem.“ Tento příkaz je současně příslibem jeho naplnění. Otcí se zalíbilo, aby v Kristu přebývala **Koloským 1,19** „veškerá plnost“ a abychom i my v NĚM **Koloským 2,10** „byli úplní“. (srv. MON 19.7)

MB – Myšlenky z Hory blahoslavenství 19.4 Pokud v nitru cítíte, že vám něco schází, pokud hladovíte a žíznete po spravedlnosti, je to důkaz, že Kristus působí na vaše srdce, abyste ho hledali. Prostřednictvím Ducha svatého pro vás vykoná to, co vy sami ze sebe nejste schopni vykonat. Nemusíme zahánět žízeň u mělkých kaluží. Vždyť hned nad námi se nachází nebeský pramen, z jehož bohatých zásob vody můžeme zdarma pít podle libosti. Pokud však na vestě víry vystoupíme jen o trochu výše. (srv. MON 19.4)

Izaiáš 55:1 Aj, všichni žízniví, pojdte k vodám, i ten, kdo nemá peníze [v době nedostatku byla prodávána i voda]. Pojdte, kupujte a jezte, pojdte, kupujte bez peněz [za dar života bylo již drazé zapláceno] a bez úhrady víno a mléko [symbol hojnosti, výživy a radosti].

MB – Myšlenky z Hory blahoslavenství 19.1 Jako potřebujeme potravu, abychom udrželi svou tělesnou sílu, tak potřebujeme Krista, chléb z nebe, aby udržoval náš duchovní život a dával nám sílu pro konání Božích skutků. Jako tělo neustále přijímá potravu, která udržuje život a sílu, tak musí být lidské nitro stále spojeno s Kristem, podřizovat se Mu a být na NĚM zcela závislé. (srv. MON 19.1)

MB – Myšlenky z Hory blahoslavenství 19.2 Jako unavený poutník na poušti hledá pramen a když ho najde, uhasí svou velkou žízeň, podobně i křesťan žízní a dostává čistou vodu života, která vyvěrá z Krista. (srv. MON 19.2)

MB – Myšlenky z Hory blahoslavenství 20.1 Boží slova jsou prameny života. Když hledáte tyto živé prameny, budete skrze Ducha svatého uvedeni do společenství s Kristem. Známé pravdy se vám představí v novém světle, texty Písma vás jako záblesk světla oslní hlubším významem. Uvidíte vztah ostatních pravd k dílu vykoupení a poznáte, že vás vede Kristus, že po vašem boku je božský Učitel. (srv. MON 19.5)

SC – Cesta ke Kristu 88.2 Naplň celé své srdce Božími výroky. Jsou živou vodou, která uhasí tvou palčivou žízeň. Jsou živým chlebem z nebe. Ježíš o tom praví: **Jan 6,53** “Nebudeteli jíst tělo Syna člověka a nebudeteli pít jeho krev, nebudete mít v sobě život”. A pak podává vysvětlení: **Jan 6:63** “Slova, která jsem vám pověděl já, jsou duch a jsou život.” (srv. CK 60.3)

Jan 6:63 Duch je ten, který obživuje, tělo nic neznamena. Slova, která jsem vám pověděl já, jsou duch a jsou život.

TMK – Abych Jej znal 337.5 Kristus hříšnému a trpícímu světu otevřel pramen. Je slyšet hlas Božího milosrdenství: **Izaiáš 55:1 (volná parafráze)** „Pojďte, všichni, kdo máte žíznivé nitro, pojdte a pijte.“

TMK – Abych Jej znal 172.3 Každý z nás musí k prameni přijít a napít se sám za sebe. Tisíce lidí kolem nás mohou čerpat z pramene spasení, my však nebudeme osvěženi, dokud se z uzdravujícího proudu sami nenapijeme. Musíme sami spatřit krásu, světlo Božího slova a zapálit svou pochoděň u Božího oltáře, abychom mohli vyjít do světa a nést Slovo života jako jasnou, zářící lampu.

Jan 4:14 Kdo by se však napil z vody, kterou mu dám já, nebude nikdy žíznit, ale voda, kterou mu dám, se v něm stane pramenem vody tryskající k věčnému životu.

PP – Patriarchové a proroci 412.2 V kom přebývá Kristus, ten má v sobě nevysychající studnici milosti a síly. Ježíš rozveseluje život a osvětluje cestu všem, kdo Ho opravdově hledají. Pokud člověk přijme do srdce Jeho lásku, vzejdou z ní dobré skutky vedoucí k věčnému životu. Je požehnáním nejen pro nitro, z něhož vyvěrá, ale živý proud tryská slovy a skutky spravedlnosti na všechny žíznící kolem, aby je občerstvil. (srv. PP 306.1)

TM – Svědectví pro služebníky evangelia 390.2 Je naší výsadou mít živého a v nás přebývajícího Spasitele. On je zdrojem do nás vložené duchovní síly. Jeho vliv tak proudí dál ve slovech a činech a osvětluje všechny lidi v oblasti našeho vlivu a vyvolává v nich touhy a předsevzetí být silní a čistí, svatí, pokojní a radostní což s sebou nenese žádný zármutek. To je výsledek toho, že v nás přebývá Spasitel.

MB – Myšlenky z Hory blahoslavenství 19.3 Když se nitro člověka obrací k Bohu, spojuje se božský prvek s lidským. Srdce toužící po Bohu může říci: **Žalm 62,6** „Jen se ztiš před Bohem, má duše, vždyť od něj je má naděje.“ (srv. MON 19.3)

ST – časopis Znamení doby, 13. ledna 1888, odst. 11 Když rozjímáme o Jeho charakteru, naše srdce je přitahováno láskou. Probouzí se v nás touha stát se podobnými Tomu, koho milujeme. Při pohledu na Něj se měníme. Když Kristus přebývá v srdci, proměňuje se celá naše přirozenost. Vše, co znečišťuje, je z chrámu nitra vykázano. Chtíč, nízké vášně, nečisté myšlenky, pýcha, nepřiměřené pocity, pomsta, odplata, lakomství, závist, to vše je zapovězeno; a co jsme dříve milovali, nyní nenávidíme, neboť se stáváme novými stvořeními v Kristu Ježíši. Kristův Duch, Kristova láska obměkčuje srdce, podmaňuje nitro a pozvedá myšlenky a touhy k Bohu a nebi.

MB – Myšlenky z Hory blahoslavenství 20.2 Jak vám Duch svatý bude odhalovat pravdu, uchováte si ty nejcennější poznatky a zkušenosti jako poklad a budete toužit mluvit s ostatními o potěšeních, která vám byla zjevena. Když se s nimi setkáte, podělíte se o osvěžující myšlenky týkající se charakteru nebo díla Ježíše Krista. Budete schopni předat něco nového o soucitné lásce Spasitele těm, kdo Ho milují, i těm, kdo Ho rádi nemají. (srv. MON 19.6)

Jan 6:35 Ježíš jim řekl: “Já jsem ten chléb života. Kdo přichází ke mně, jistě nebude hladovět, a kdo věří ve mne, nebude nikdy žíznit.”

Jan 6:51 Já jsem ten živý chléb, který sestoupil z nebe. Kdo jí z tohoto chleba, bude žít na věčnost. A chléb, který já dám za život světa, je mé tělo.

Jan 6:27 Pracujte ne pro pokrm, který hyne, nýbrž pro pokrm zůstávající k životu věčnému, který vám dá Syn člověka; neboť jemu Otec, Bůh, vtiskl svou pečeť.

Jan 6:53-55 ⁵³Ježíš jim tedy řekl: “Amen, amen, pravím vám, nebudeteli jíst tělo Syna člověka a nebudeteli pít jeho krev, nebudete mít v sobě život. ⁵⁴Kdo jí mé tělo a pije mou krev, má život věčný a já ho vzkřísím v poslední den. ⁵⁵Neboť mé tělo je pravý pokrm a má krev je pravý nápoj.

DA – Touha věků 389.3 Jíst Kristovo tělo a pít jeho krev znamená přijímat Jej za svého osobního Spasitele, věřit, že nám odpouští hříchy a že v Něm jsme dokonalí. Pokud hledíme na Jeho lásku, zůstáváme v ní a přijímáme ji (doslova pijeme z ní), pak se stáváme účastníky Jeho přirozenosti. Kristus musí být pro naše nitro stejně důležitý, jako je pokrm pro naše tělo. Pokud pokrm nesníme a nestane se naší součástí, pak pro nás nemá žádný přínos. Podobně pro nás ani Kristus nemá žádnou hodnotu, pokud Jej neuznáme za svého osobního Spasitele. Čistě teoretické poznání nám žádný užitek nepřinese. Aby se Kristův život stal naším životem, musíme se Jím živit, přijímat Jej do svého srdce. Musíme si osvojit Jeho lásku a milost. (srv. TV 245.4)

DA – Touha věků 660.4 Jan 6,54 “Kdo jí mé tělo a pije mou krev, má život věčný.” Svatým životem totiž můžeme žít jen tehdy, pokud přijmeme život za nás prolitý na golgotském kříži. To znamená přijmout Jeho slovo a konat vše, co přikázal. Jedině tak se stáváme jedno s Ním. (srv. TV 423.2)

Jan 6:56-58 ⁵⁶Kdo jí mé tělo a pije mou krev, zůstává ve mně a já v něm. ⁵⁷Jako mne poslal živý Otec a já žiji skrze Otce, tak i ten, kdo mne jí, bude žít skrze mne. ⁵⁸Toto je ten chléb, který sestoupil z nebe; ne jako [vaši] otcové jedli [manu], a zemřeli. Kdo jí tento chléb, bude žít na věčnost.

DA – Touha věků 391.1 Pokud se sytí Jeho slovem, zjišťují, že v něm je Duch a život. Boží slovo odstraňuje pozemskou přirozenost a uděluje nový život v Ježíši Kristu. Duch svatý přichází k člověku jako Utěšitel. Proměňující mocí Jeho milosti obnovuje v Kristově učedníkovi Boží obraz. Učedník se stává novým stvořením. Nenávisť se proměňuje v lásku a srdce získává Boží podobu. To je význam slov **Matouš 4,4 (parafráze)** “žít každým slovem, které vychází z Božích úst”. Toto znamená jíst chléb, který sestupuje z nebe. (srv. TV 247.1)

TM – Svědectví pro služebníky evangelia 385.1 V boji o věčný život se nemůžeme spoléhat na druhé. Chléb života musí jíst každý sám za sebe. Aby jeho proměňující moc oživila a posílila nitro, tělo i mysl, musíme ho být účastni každý jednotlivě.

DA – Touha věků 389.4 Máme žít vírou v Krista, stejně jako žil Boží Syn vírou ve svého Otce. Ježíš se natolik podřizoval Boží vůli, že se v Jeho životě zjevoval sám Otec. Byl ve všem pokoušen stejně jako my, a přesto zůstal před světem neposkvrněn zlem, které ho obklopovalo. I my máme vítězit, jako vítězil Kristus. (srv. TV 245.5)

RH – časopis Review and Herald, 23. listopadu 1897, odst. 15 Když člověk přijme Krista, obdrží Jeho spravedlnost. Žije Kristův život. Čím více hledí na Krista, studuje Jeho život a uvádí do praxe Jeho ctnosti, tak jí tělo a pije krev Božího Syna. Když tuto zkušenost získá, může spolu s apoštolem Pavlem

prohlásit: **Galatským 2:19-20** ¹⁹...S Kristem jsem ukřižován: ²⁰Nežiji už já, ale žije ve mně Kristus. Život, který nyní žiji v těle, žiji ve víře v Syna Božího, který si mne zamiloval a vydal sebe samého za mne."

DA – Touha věků 391.2 Všichni, kteří Jej přijali, získávají podíl na Jeho přirozenosti a jsou připodobněni Jeho charakteru. To však znamenalo, že se musí vzdát svých vytoužených ambicí a plně se odevzdat Ježíši. Byli povoláni k sebezapření, k tichosti a pokoře srdce. Pokud chtějí získat podíl na daru věčného života a nebeské slávy, musejí jít úzkou cestou Muže Golgoty. (srv. TV 247.2)

Jan 6:60-64a ⁶⁰Mnozí z jeho učedníků, když to uslyšeli, řekli: "To je tvrdá řeč. Kdo to může poslouchat?" ⁶¹Ježíš v sobě věděl, že jeho učedníci na to reptají, a řekl jim: "To vás pohoršuje? ⁶²Což tedy, kdybyste viděli Syna člověka vystupovat tam, kde byl dříve? ⁶³Duch je ten, který obživuje, tělo nic neznamená. Slova, která jsem vám pověděl já, jsou duch a jsou život. ⁶⁴Ale jsou někteří z vás, kteří nevěří..."

DA – Touha věků 391.3 Zkouška byla příliš těžká.... Vívali Jeho zázračnou moc, toužili po uzdravení z nemocí a utrpení, ale nechtěli se ztotožnit s Jeho životem plným obětí a sebezapírání. Nezajímalo je tajemné duchovní království, o kterém hovořil. Pokrytečtí a sobečtí lidé, kteří Jej dříve vyhledávali, už po Něm netoužili. (srv. TV 247.3)

DA – Touha věků 393.2-3 S bolestí v srdci hleděl Ježíš na učedníky, kteří od Něho — světla a života lidí — odcházeli. Vědomí, že si nevážili Jeho soucitu, neopětovali Jeho lásku, pohrdali jeho milostí a odmítli Jeho spasení, Jej naplňovalo nepopsatelným zármutkem. Právě takové zkušenosti způsobily, že se stal Mužem bolesti. Věděl, co je to utrpení. Učedníkům, kteří od Něho odcházeli, se v tom Ježíš nesnažil zabránit. Obrátil se ke dvanácti apoštolům a zeptal se jich: **Jan 6,67** "I vy chcete odejít?" (srv. TV 248.4-5)

5T – Svědectví pro církev, 5. svazek 575.2 Kristovi následovníci se musí podílet na Jeho zkušenosti. Musí si osvojit Boží slovo a Kristovou mocí být proměněni, aby se Mu podobali a odráželi božské vlastnosti. Musí jíst tělo a pít krev Božího Syna, jinak v nich není život. Duch a dílo Kristovo se musí stát duchem a dílem Jeho učedníků.

1. Janův 4:13-14 ¹³Že zůstáváme v něm a on v nás, poznáváme podle toho, že nám dal ze svého Ducha. ¹⁴A my jsme viděli a dosvědčujeme, že Otec poslal Syna, Zachránce světa.

Matouš 4:4 On však na to řekl: "Je napsáno: "Člověk nebude živ jen chlebem, ale každým slovem, které vychází z Božích úst.""

1SM – Vybraná poselství, 1. svazek 249.3 Kristus je obdařen mocí dávat život všem tvorům. Říká: **Jan 6:57** "Jako mne poslal živý Otec a já žiji skrze Otce, tak i ten, kdo mne jí, bude žít skrze mne." **Jan 6:63** "Duch je ten, který obživuje, tělo nic neznamena. Slova, která jsem vám pověděl já, jsou duch a jsou život." Kristus zde neodkazuje na své učení, ale na svou osobu, na božství svého charakteru.

RH – časopis Review and Herald, 1. května 1900, odst. 4 Aby mohl být člověk vůbec spasen, musí být pravda Slova vepsána do jeho nitra. Je to síla, která působí v nitru člověka a je pro něj požehnáním, navenek pak působí požehnání druhým. Přijímejte Slovo tak, jak je psáno, a jednejte podle něj. Duch svatý pracuje se zasvěceným člověkem, který zkoumá Písmo.

DA – Touha věků 390.4 Stejně jako potřebujeme jídlo, abychom si zachovali fyzický život, potřebujeme Boží slovo pro zachování duchovního života. Každý člověk má přijímat život z Božího slova sám za sebe. Tak jako musíme sami jíst, abychom dostali do těla potřebné živiny, musíme sami přijímat i slovo. Neměli bychom jej získávat jen prostřednictvím někoho jiného. Měli bychom pečlivě zkoumat Bibli a prosit Boha o pomoc Ducha svatého, abychom Jeho slovu rozuměli. Měli bychom si vzít jeden verš a soustředit se na myšlenku, kterou do něho Bůh pro nás vložil. Potom bychom o ní měli přemýšlet tak dlouho, dokud ji nepřijmeme za svou a nepoznáme, "jak praví Hospodin". (srv. TV 246.5-6)

COL – Kristova podobenství 59.2 Opravdovým učedníkem je jen ten, kdo přijímá Bibli jako Boží hlas, který k němu promlouvá. Boží slovo je pro něj živou skutečností, přijímá jej s chvěním. (srv. PM 27.3)

COL – Kristova podobenství 59.5 Jen slyšet nebo přečíst Písmo nestačí. Kdo touží mít z Bible užitek, musí o v ní obsažené pravdě přemýšlet. Musí upřímně a s modlitbou poznávat smysl biblických pravd a význam posvátných výroků. (srv. PM 27.5)

RH – časopis Review and Herald, 3. září 1889, odst. 8 **Jan 6:63** "Slova, která jsem vám pověděl já, jsou duch a jsou život." Sklony srdce musí být proměněny životem a mocí Božího slova. Lidé vyznávající Krista jako svého Pána musí žít podle každého slova, které vychází z Božích úst.

Ed – Výchova 126.4 V Božím slově je stejná tvořivá síla, která kdysi vytvořila světy. Toto slovo uděluje sílu a plodí život. Každý příkaz je zároveň i slibem. Pokud jej přijímáme a necháváme proniknout do našeho nitra, přináší s sebou život nekonečného Boha, mění naši přirozenost a naše nitro znovu utváří k Božímu obrazu. (srv. Vy 76.1)

Ed – Výchova 126.5 Takto získaný život se stejným způsobem uchovává. **Matouš 4,4** "Člověk nebude živ jen chlebem, ale každým slovem, které vychází z Božích úst." (srv. Vy 76.2)

Ed – Výchova 126.6 Mysl a nitro se rozvíjí tím, čím se žíví. Záleží jen na nás, čím se je rozhodneme žít. Každý z nás má možnost zvolit si témata, kterými zamětná své myšlenky a která budou utvářet jeho

COL – Kristova podobenství 60.1 Bůh nás vybízí, abychom plnili svou mysl vznešenými a čistými myšlenkami. Touží po tom, abychom přemýšleli o jeho lásce a milosrdenství, abychom studovali Jeho obdivuhodné dílo v plánu vykoupení. Pak budeme stále jasněji chápat pravdu. Poroste naše touha po čistotě srdce a mysli. Když lidské nitro přebývá v čistém prostředí svatých myšlenek a skrze studium Písma má společenství s Bohem, mění se. (srv. PM 27.6)

DA – Touha věků 391.1 Pokud se sytí Jeho slovem, zjišťují, že v něm je Duch a život. Boží slovo odstraňuje pozemskou přirozenost a uděluje nový život v Ježíši Kristu. Duch svatý přichází k člověku jako Utěšitel. Proměňující mocí Jeho milosti obnovuje v Kristově učedníkovi Boží obraz. Učedník se stává novým stvořením. Nenávisť se proměňuje v lásku a srdce získává Boží podobu. To je význam slov **Matouš 4,4 (parafraze)** "žít každým slovem, které vychází z Božích úst". Toto znamená jíst chléb, který sestupuje z nebe. (srv. TV 247.1)

5T – Svědectví pro církev, 5. svazek 221.3 Nyní je zapotřebí náboženství založené na praktické zkušenosti. **Žalm 34:9** "Okuste a vizte, že Hospodin je dobrý." Někteří – ba dokonce velký počet lidí – mají teoretické znalosti o náboženské pravdě, ale nikdy na vlastním srdci nepocítili obnovující moc Boží milosti.

MH – Život naplněný pokojem 514.1 Pouhý poslech sobotních kázání, opakované pročitání Bible nebo její výklad verš za veršem neprospěje nám ani těm, kteří nás poslouchají, pokud biblické pravdy nepřeneseme do naší vlastní každodenní praxe. Rozum, vůle a city musí být podřízeny vlivu Božího slova. Pak se nařízení Písma skrze působení Ducha svatého stanou životními zásadami. (srv. ZNP 278.3)

Jeremiáš 15:16 *Byla nalezena tvá slova a snědl jsem je. Tvé slovo mi bylo k jásotu a k radosti mého srdce, protože mě nazývá tvým jménem, Hospodine, Bože zástupů.*

1SM – Vybraná poselství, 1. svazek 398.2 Pokud se sytíte Kristem, který je chlebem života, projevíte půvab Jeho charakteru a ducha.

OHC – Naše nejvyšší povolání 209.6 Jídlo, které sníme při jedné příležitosti, nás nezasytí navždy. Musíme přijímat potravu každý den. Stejně tak, aby se obnovoval život našeho nitra, se musíme denně živit Božím slovem. Kristus, ta naděje slávy, se utváří v těch, kdo se soustavně sytí Slovem.

2SM – Vybraná poselství, 2. svazek 216.1 Pokud se lidské nitro každý den nesytí Kristovým tělem a nepije Jeho krev, bude božský element přemožen tím satanovým. Sobeckost a chamtivost člověka připraví o vítězství.

TMK – Abych jej znal 106.2 Mnozí lidé hladoví a jsou bez síly, protože místo aby se sytili Chlebem, který sestoupil z nebe, zaplňují svou mysl nedůležitými věcmi. Pokud se však hříšník podílí na Chlebu života, tak se jeho nitro obnoví a on začne skutečně žít. Chléb seslaný z nebe vlije do jeho zemdlených útrob nový život. Duch svatý se chopí Božích věcí a ukáže mu je. Pokud je přijme, bude jeho charakter očištěn od veškerého sobectví, vytříben a zušlechtěn pro nebe.

Cesta ke Kristu 88.2 Naplň celé své srdce Božími výroky. Jsou živou vodou, která uhasí tvou palčivou žízeň. Jsou živým chlebem z nebe. (srv. CK 60.3)

Matouš 13:44 Království Nebes je podobné pokladu skrytému v poli, který člověk našel a skryl; a z radosti nad ním jde a prodává všechno, co má, a kupuje ono pole.

COL – Kristova podobenství 104.1 Toto podobenství znázorňuje, jakou cenu má nebeský poklad a jaké úsilí máme vynaložit, abychom ho získali. Nálezce pokladu byl ochoten rozloučit se se vším, co měl a rozhodl se vynaložit veškeré úsilí, aby si skryté bohatství zajistil. Podobně i pro toho, kdo nalezne nebeský poklad, nebude žádná námaha příliš těžká a žádná oběť příliš velká, aby získal poklady pravdy. (srv. PM 49.5)

COL – Kristova podobenství 104.2 Pole v podobenství představuje Bibli, na poli ukrytý poklad je evangelium. Boží slovo nabízí větší bohatství než všechna naleziště zlata a poklady tohoto světa. (srv. PM 50.1)

COL – Kristova podobenství 111.2 Musíme však Bibli opravdově studovat a podrobně zkoumat. Jasně poznání pravdy není nikdy výsledkem lenosti. Ani prospěch v časných věcech nezískáme bez opravdového, trpělivého a vytrvalého úsilí. Chce-li někdo dosáhnout úspěchu v práci, musí se do ní pustit s odhodláním a vírou, že dosáhne cíle. Podobně nemůžeme očekávat, že získáme duchovní poznání bez usilovné práce. Kdo touží najít poklad pravdy, musí pracovat a hledat právě tak, jako kope horník, aby vytěžil bohatství ukryté v zemi. Polovičatá práce konaná bez zájmu nic nepřinese. Staří i mladí musí Boží slovo nejen číst, ale vážně a opravdově ho zkoumat, modlit se a hledat pravdu jako skrytý poklad. Kdo to dělá, bude odměněn, neboť Kristus mu pomůže porozumět. (srv. PM 53.4)

COL – Kristova podobenství 111.3 Naše spasení závisí na poznání pravdy obsažené v Bibli.... Zkoumej Písmo svaté s opravdovým zájmem! Prohledávej Bibli jako horník prozkoumává zemi, aby našel žíly zlata. Nepřestávej hledat, dokud si neujasníš, jaký je tvůj vztah k Bohu a jaká je Jeho vůle pro tebe, dokud si neujasníš, co od tebe očekává. (srv. PM 53.5)

Jan 17:3 A toto je život věčný: Aby poznávali tebe, jediného pravého Boha, a toho, kterého jsi poslal, Ježíše Krista.

COL – Kristova podobenství 114.2 Zkušenostmi získané poznání Otce a Ježíše Krista, kterého Otec poslal, přetváří člověka k Božímu obrazu. Dává člověku schopnost vládnout nad sebou samým, aby každý impuls a vášně nižší přirozenosti [pozn. překl.: tedy pudů podobných těm zvířecím] byly podřízeny vyšším silám mysli [pozn. překl.: tedy rozumu, který má jen člověk]. Činí z člověka Boží dítě a dědice nebes. Přivádí ho do společenství s myslí Nekonečného a otevírá mu bohaté poklady vesmíru. (srv. PM 55.2)

COL – Kristova podobenství 114.3 Toto je poznání, které se získává zkoumáním Bible. A tento poklad Božího slova může najít každý, kdo je ochoten pro jeho získání obětovat vše. (srv. PM 55.3)

Přísl. 2:3-5 ³jestliže zavoláš na porozumění a pozvedneš svůj hlas k rozumnosti, ⁴jestliže ji budeš hledat jako stříbro [jako kdyby to byly peníze], pátrat po ní jako po skrytých pokladech, ⁵tehdy porozumíš bázni před Hospodinem a získáš [nalezneš] poznání Boha.

COL – Kristova podobenství 104.3 O pokladech evangelia se říká, že jsou skryté. Mnozí lidé, kteří se považují za moudré, jsou ve skutečnosti nadutí naukami planého filozofování. Nechápu krásu, moc a tajemství plánu vykoupení. Mají oči, ale nevidí, mají uši, ale neslyší, mají rozum, ale skrytý poklad je mimo jejich rozlišovací schopnosti. (srv. PM 50.2)

2. Korintským 4:3-4 (B21) ³Pokud je naše evangelium pro někoho zahalené, je to pro ty, kdo hynou. ⁴Těmto nevěřícím zaslepl bůh tohoto světa mysl, aby jim nezazářilo světlo evangelia slávy Kristovy, který je obrazem Božím.

COL – Kristova podobenství 105.1 Bůh svou pravdu před lidmi neskrývá. Lidé si ji zatemňují sami, svým vlastním jednáním. Ježíš Kristus podal židovskému národu dostatek důkazů, že je Mesiáš, jeho učení však vyžadovalo rozhodnou změnu jejich života. Pochopili, že přijetím Krista by se museli zřít svých oblíbených tradic a zvyklostí, svých sobeckých a bezbožných návyků. Přijetí neměnné, věčné pravdy, vyžadovalo oběť. Proto nechtěli uznat ani nejpřesvědčivější důkaz, který jim Bůh mohl dát, aby uvěřili v Krista. Prohlašovali, že věří starozákonním spisům, ale odmítali uznat v nich obsažené svědectví o životě a charakteru Ježíše Krista. Nechtěli se nechat přesvědčit. Obávali se, že by museli prožít obrácení a že by se museli vzdát se svých předsudků a zažitých náhledů. Měli mezi sebou poklad evangelia — Ježíše Krista — Cestu, Pravdu a Život. Avšak ten největší dar, jaký jim mohla nebesa poskytnout, odmítli. (srv. PM 50.4)

COL – Kristova podobenství 112.3 Ptáš se: Co mám dělat, abych byl spasen? Než začneš studovat Bibli, odlož své předsudky, vlastní i převzaté domněnky. Pokud zkoumáš Písmo jen proto, abys obhájil své vlastní názory, nikdy pravdu nepoznáš. Prohledávej Písmo, abys poznal, co říká Pán. Jestliže se při studiu Bible přesvědčíš, že tvé oblíbené názory nejsou v souladu s pravdou, nezkresluj pravdu tak, aby odpovídala tvému vlastnímu přesvědčení, ale přijmi Pánem dané světlo. Měj otevřenou mysl a vnímavé srdce, abys mohl sledovat pozoruhodné divy Božího slova. (srv. PM 54.3)

ML – Můj život dnes 22.5 Chcete-li najít nejcennější poklady pravdy, musíte kopat hluboko. Porovnáváním Písma s Písmem můžete najít pravý smysl textu, ale pokud se posvátné učení Božího slova nestane návodem a průvodcem pro váš život, nebude pro vás pravda ničím.

COL – Kristova podobenství 112.2 Mnoha lidem neposlušnost uzavřela dveře poznání, které mohli získat z Písma.... Pravdě mohou porozumět jen ti lidé, kteří ji pokorně hledají a chtějí ji poznat, aby podle ní mohli žít. (srv. PM 54.2)

COL – Kristova podobenství 113.3 Je třeba kopat hlouběji a hlouběji, až nakonec získáme skvostný poklad. Pomocí pravé víry si člověk přivlastní bohatství Božího vědění. (srv. PM 54.8)

COL – Kristova podobenství 107.3 V Božím slově se můžeme setkat s každým oborem vědění. Především však obsahuje tu největší vědu, a sice nauku o spáse. Bible je nalezištěm nevyčerpatelného bohatství Ježíše Krista. (PM 51.5)

1SM – Vybraná poselství, 1. svazek 359.2 Pokud zanedbáváme každodenní hledání světla a poznání v Písmu, nejsme v bezpečí.

Matouš 13:45-46 ⁴⁵Království Nebes je dále podobné člověku kupci, hledajícímu krásné perly. ⁴⁶Když našel jednu drahocennou perlu, odešel a prodal vše, co měl, a koupil ji.

COL – Kristova podobenství 115.1 Pán Ježíš sám je tou drahocennou perlou. V NĚM je soustředěna veškerá sláva Otce, plnost božství. On je září Otcovy slávy a vyjádřením obrazu Jeho podstaty. V Jeho charakteru se projevuje nádhera Božích vlastností. Z každé stránky Písma vyzařuje Jeho světlo. Kristova spravedlnost jako čistá bílá perla nemá žádnou vadu ani nedostatek. Žádné lidské konání tento velký a vzácný Boží dar nemůže vylepšit. V Kristu **Koloským 2,3** “jsou skryty všechny poklady moudrosti a poznání”. On **1. Korintským 1,30** “se nám stal moudrostí od Boha, spravedlností, posvěcením a vykoupením.” V Kristu máme možnost nalézt odpověď na všechny tužby lidského nitra pro tento věk i pro ten nadcházející. Náš Vykupitel je perla tak drahocenná, že ve srovnání s Ním můžeme všechno ostatní považovat za ztrátu. (srv. PM 56.2)

COL – Kristova podobenství 116.2 Podobenství perlu nepředstavuje jako dar. Obchodník ji koupil za cenu všeho, co měl. Mnozí lidé se ptají po smyslu tohoto přirovnání, vždyť Písmo hovoří o Ježíši Kristu jako o daru. Kristus je doopravdy darem, ale jen pro ty, kdo Mu bez výhrad odevzdají celou svou bytost, své nitro, tělo a ducha. Máme se Kristu odevzdat a žít životem ochotné poslušnosti všem Jeho požadavkům. Vše, co jsme, všechno naše nadání a schopnosti patří Pánu a máme je zasvětit službě Jemu. Jestliže se takto zcela odevzdáme Kristu, daruje nám sám sebe se všemi nebeskými poklady. Získáme perlu nesmírné hodnoty. (srv. PM 57.1)

Filipským 3:7-9 ⁷[Ale] cokoliv mi bylo ziskem, to jsem pro Krista uznal za ztrátu. ⁸A opravdu také pokládám všechno za ztrátu pro nesmírnou vzácnost poznání Krista Ježíše, svého Pána. Pro něho jsem se všeho zřekl a pokládám to za odpad, abych získal Krista ⁹a byl nalezen v něm, nemaje svou spravedlnost, která je ze Zákona, ale tu, která je z víry v Krista [Kristovy víry], tu spravedlnost, která je z Boha na základě víry...

1SM – Vybraná poselství, 1. svazek 400.1 Každodenní zasvěcení Bohu přináší pokoj a odpočinek. Aby získal perlu, prodal obchodník vše, co měl. Když se lidé hledající spásu nenechají odradit, naleznou v Pánu pokoj a odpočinek. Kristus je oblékne svou spravedlností. Poskytne jim čisté srdce a obnovenou mysl. Tato požeňání stála Božího Syna život a jsou zdarma nabízena těm, za které tuto oběť přinesl. Jak však s nabízeným darem mnozí nakládají? - Odvracejí se a volí raději potěšení tohoto života. Kristus o nich říká: **Jan 5,40** "Nechcete přijít ke mně, abyste měli život".

1SM – Vybraná poselství, 1. svazek 399.2 Někteří tuto skvostnou perlu neustále hledají. Avšak nechtějí se úplně vzdát svých špatných návyků. Nezemřou sami sobě, aby v nich mohl žít Kristus. Proto tuto drahocennou perlu nenacházejí. Nepřemohli nesvaté ambice a lásku ke světským lákadlům. Nenesou kříž a nenásledují Krista na cestě sebezapření a sebeobětování. Nevědí, co to znamená mít ve svém nitru pokoj a vyrovnanost, neboť bez toho, aby se úplně odevzdal, člověk nenalézá žádný klid ani žádnou radost. Lidé, kteří se zdají být křesťany, ale ve skutečnosti jimi nejsou, se zdají být blízko nebeskému království, ale ve skutečnosti do něj nevejdou. Být téměř spasen znamená být zcela ztracen.

OHC – Naše nejvyšší povolání 308.5 Co mám dělat, abych byl spasen? ... Všichni musí dospět k tomu, že si budou vážit spasení více než pozemského zisku, že budou všechno považovat za ztrátu, aby získali Krista. Zasvěcení musí být úplné. Bůh nepřipustí žádné výhrady, žádnou polovičatou oběť, žádnou modlu. Všichni musí zemřít sobě i světu. Pojďme potom každý sám za sebe denně obnovovat své zasvěcení Bohu. Věčný život stojí za celoživotní, vytrvalé a neúnavné úsilí.

COL – Kristova podobenství 117.2 Spásu si nemůžeme zasloužit. Máme však o ni usilovat s takovým zájmem a vytrvalostí, jako kdybychom se kvůli ní vzdali všeho ostatního na světě. (srv. PM 57.4)

COL – Kristova podobenství 112.5 Jan 3,3 “Nenarodí-li se kdo znovu, nemůže spatřit Boží království.” Můžeme se domnívat, můžeme si leccos představovat, ale bez pohledu víry nemůžeme poklad spatřit. Kristus obětoval svůj život, aby nám zajistil poklad nevyčísitelné hodnoty. Avšak bez znovuzrození skrze víru v Jeho krev není odpuštění hříchů ani pokladu pro žádného člověka. (srv. PM 54.5)

9T – Svědectví pro církev, 9. svazek 114.2 Naléhejte na ně, aby věnovali pozornost zajištění toho nejvzácnějšího daru, který může být smrtelnému člověku dán – roucha Kristovy spravedlnosti. Kristus jim nabízí život, který je srovnatelný s Božím životem, a mnohem větší a věčnou míru slávy.

COL – Kristova podobenství 116.3 Spasení je nezasloužený dar, a přesto má být kupován a prodáván. Na tržišti, kterému vládne Boží milost, se drahocenná perla nabízí ke koupi bez peněz a bez ceny. Na tomto tržišti mohou nebeské zboží nakupovat všichni. Pokladnice klenotů pravdy je přístupná všem. Pán prohlašuje: **Zjevení 3,8** “Hle, postavil jsem před tebou otevřené dveře, které nemůže nikdo zavřít.” Průchod těmito dveřmi nestřeží žádný meč. Hlasy u dveří a zevnitř volají: Pojd’! Spasitel nás upřímně a s láskou zve: **Zjevení 3,18** “Radím ti, abys ode mne koupil zlato v ohni pročištěné, a tak zbohatl.” (srv. PM 57.2)

Přísluví 23:23 Kup si pravdu a neprodávej ji, moudrost, naučení a rozumnost.

COL – Kristova podobenství 117.3 Cenu, kterou za ni máme zaplatit, nelze vyčíslit hodnotou zlata a stříbra, protože to patří Bohu. Upusťme od myšlenky, že nám spasení mohou zajistit nějaké pozemské nebo duchovní výsady. Bůh nás vyzývá k ochotné poslušnosti. Žádá nás, abychom se vzdali svých hříchů. Pán Ježíš slíbil: **Zjevení 3,21** “Kdo vítězí, tomu dám usednout se mnou na můj trůn, jako i já jsem zvítězil a usedl se svým Otcem na jeho trůn.” (srv. PM 57.5)

Matouš 6:19-21 ¹⁹“Neshromažďujte si poklady na zemi, kde je ničí mol a rez [červotoč] a kde se zloději prokopávají a kradou. ²⁰Shromažďujte si poklady v nebi, kde je neničí mol ani rez a kde se zloději neprokopávají ani nekradou. ²¹Neboť kde je tvůj poklad, tam bude i tvé srdce.”

MB – Myšlenky z Hory blahoslavenství 88.3 Pozemské poklady nejsou trvanlivé. Rozkrádají je zloději, kazí je rez, ničí je požáry a přírodní pohromy. **Matouš 6,21** “Kde je tvůj poklad, tam bude i tvé srdce.” Pozemské poklady dokážou natolik pohltnout lidskou mysl, že z ní úplně vyloučí nebeské věci. (srv. MON 54.2)

MB – Myšlenky z Hory blahoslavenství 88.4 Služba satanu je únavná, plná starostí a zmatků. Poklad, který si lidé na zemi tak pracně shromažďují, vydrží jen krátkou chvíli. (srv. MON 54.3)

MB – Myšlenky z Hory blahoslavenství 89.2 Rada pro nás zní: **Matouš 6:20** „Shromažďujte si poklady v nebi.“ Je v našem vlastním zájmu zajistit si nebeské bohatství, které je jako jediné ze všeho, co vlastníme, skutečně naše. Poklad uložený v nebi je nepomíjitelný. Nemůže jej zničit požár ani záplava, nemůže jej ukrást zloděj ani znehodnotit rez, protože o něj pečuje Bůh. (srv. MON 54.5)

MB – Myšlenky z Hory blahoslavenství 89.3 Tímto pokladem, kterého si Kristus váží nade všechno, je **Efezským 1,18** “bohatství slávy jeho dědictví ve svatých.” Kristus nazývá učedníky svými klenoty, svým drahocenným a jedinečným pokladem. Budou zářit **Zachariáš 9,16** “jako drahokamy v koruně”. **Izajáš 13,12** “Způsobím, že bude člověk vzácnější než ryzí zlato, člověk nad zlato z Ofíru.” Kristus, zdroj veškeré slávy, pohlíží na svůj lid v jeho čistotě a dokonalosti jako na odměnu za všechno své utrpení, pokoru a lásku a jako na přídavek své slávy. (srv. MON 54.6)

DA – Touha věků 307.1 Pravý charakter není něco, co se vytvoří mimo nás a pak se to nasadí jako maska. Pravý charakter vyzařuje zevnitř. (srv. TV 192.4)

MB – Myšlenky z Hory blahoslavenství 89.4 Smíme se s Ježíšem spojit velkým díle vykoupení a podílet se tak na bohatství, které nám vydobylo jeho utrpení a smrt. Apoštol Pavel křesťanům v Tesalonice napsal: **1. Tesaloničským 2,19.20** “¹⁹Kdo je naše naděje nebo radost nebo věnec chlouby, neli právě vy před naším Pánem Ježíšem při jeho příchodu? ²⁰Vždyť vy jste naše sláva i radost.” Kristus nás vybízí, abychom pracovali právě pro tento poklad. Charakter člověka je výsledkem celoživotního úsilí. Poklad v nebi shromažďujeme každým slovem a činem, který Kristovou milostí vzbudí třeba v jediném člověku touhu po nebeském království, a každým úsilím o vytvoření charakteru podobného tomu Kristovu. (srv. MON 54.7)

MB – Myšlenky z Hory blahoslavenství 90.1 Kde je poklad, tam je i srdce. Když se snažíme být prospěšní druhým, prospíváme tím i sobě. Člověk, který věnuje své prostředky a čas pro šíření evangelia, věnuje svůj zájem a modlitby tomuto dílu a lidem, kteří prostřednictvím evangelia mají být osloveni. Jeho sympatie se zaměřují na druhé lidi a zároveň se prohlubuje jeho oddanost Bohu, která ho uschopňuje prokazovat bližním to největší možné dobro. (srv. MON 55.1)

CH – Rady o zdraví 633.3 V životě lidí vykoupených Kristovou krví se bude neustále objevovat sebeobětování. Dobrota a spravedlnost budou jasně viditelné. Tichá vnitřní zkušenost naplní život zbožností, vírou, mírností a trpělivostí. To má být naší každodenní zkušeností. Máme si utvářet charakteru zbavené hříchu – spravedlivé charakteru, což může být dosaženo pouze skrze Kristovu milost.

6T – Svědectví pro církev, 6. svazek 264.2 Satan hraje hru o život každého člověka. Ví, že praktický projev soucitu je zkouškou čistoty a nesobeckosti srdce, a bude se všemožně snažit, aby naše srdce uzavřel potřebám druhých.... Přednese mnoho důvodů, aby projevům lásky a soucitu zabránil.

COL – Kristova podobenství 67.3 Kdo se zajímá jen o sebe, neroste ani nenese ovoce. Jestliže jsi přijal Krista za svého osobního Spasitele, musíš zapomenout na sebe a snažit se pomáhat druhým. Vyprávěj jim o lásce a dobrotě Pána Ježíše. Splň každou povinnost, která se ti nabídne. Tvé srdce ať je obtěžkáno zájmem o druhé lidi. Všemi dostupnými prostředky a vší silou usiluj o záchranu ztracených. Když přijmeš Kristova Ducha — Ducha nesobecké lásky a práce pro druhé — porosteš a poneseš ovoce. Dary milosti Ducha svatého ve tvém charakteru budou dozrávat. Tvá víra zesílí, tvé přesvědčení se prohloubí a tvá láska se zdokonalí. Stále více budeš odrážet Kristovu podobu ve všem, co je čisté, ušlechtilé a nádherné. (srv. PM 31.5)

COL – Kristova podobenství 331.1 Pán Ježíš nám netvrdí, že získat dokonalý charakter je snadné. Vznešený a ušlechtilý charakter se nedědí. Nezáskáme jej jen tak náhodou. Šlechtný charakter získáváme osobním úsilím skrze Kristovy zásluhy a Jeho milost. Bůh uděluje nadání a rozumové schopnosti, ale charakter si vytváříme my. (srv. PM 167.2)

CG – Vedení dětí 161.2 Charakter netvoří rozumové schopnosti a genialita, protože jimi často disponují lidé, kteří vlastní úplný opak dobrého charakteru. Charakter není pověst. Skutečný charakter je kvalita lidského nitra, která se projevuje v chování.

CG – Vedení dětí 199.2 Opakovanými činy se vytvářejí návyky a upevňuje charakter.

COL – Kristova podobenství 332.3 Charakter vytvořený podle Boží podoby je jediným pokladem, který si z tohoto světa přeneseme do Božího království. Ti, kteří se nechávají Kristem vést zde na zemi, si vezmou všechno, co se od Něj naučili, s sebou do nebeských příbytků. I v nebi se budeme stále zdokonalovat. Jak důležité tedy je, abychom svůj charakter rozvíjeli již zde na zemi! (srv. PM 168.1)

COL – Kristova podobenství 332.4 Nebeské bytosti spolupracují s každým člověkem, jenž neochvějnou vírou usiluje o tu dokonalost charakteru, která dosahuje dokonalosti v jednání. Každému, kdo je do této činnosti zapojen, Kristus říká: Jsem po tvé pravici, abych ti pomáhal. (srv. PM 168.2)

COL – Kristova podobenství 333.1 Když vůle člověka spolupracuje s Boží vůlí, stává se nepřemožitelnou. Všechno, co od nás Bůh požaduje, můžeme v Jeho síle splnit. Všechny Boží příkazy zároveň obsahují sílu k jejich vykonání. (srv. PM 168.3)

COL – Kristova podobenství 319.1 Člověku už nebude poskytnut žádný další čas přípravy pro věčný život. Šat Kristovy spravedlnosti musíme obléci nyní, dokud žijeme zde na zemi. Toto je naše jediná příležitost připravit se pro domov, který Kristus nachystal všem těm, kteří zachovávají jeho přikázání. (srv. PM 163.3)